

יאסע דהרי זכוין לחתוך המעביר ומחך החלטם לאכול חלב וחלב שזמן הוי כעלה בידו חטק לצד וגם לא כחקייננה ומתעבנה וחפ"י א' זנחיהו ומתעבנה לעבד

ולד סטולד אחר עושה ומה נחזק שלשים וסא"ש הזה לא אומזק לן זכאי יודוע הים שעננה מיתוסה הילך שאלה האשם אחר עמון דהוא אס ע"י ולד זה תוכל לפעור

ומחילה והנה נשאלה אשה או לבעל בדין מי שלח המזק זכאים שמתרחק ליתאף ואחר שמתים הולילו ארצים קול ק"ט לה יבס בנחיה עמזך עתים ומריצה ועיז דן רביע ומי דהה ערס שפרע לן מתיבס ויהי' לו צו ספק אס אמנה הקול אס ללו ומנה דינה אס זוא יצאה היבס דנגליו אנה אס לריכה חלילה אס ללו ועמה הו ארזק ושמוע מפי' דברים ככותים ובמחדיק לא עמדת על כותנה וזיל עמה עננתה מפי' ארז ארז שלא היה המנה עומזק זכאים איכ' מהיהר מפרש' דמהרה

י"ד ינדל

נח כחך זכאי הנביר האלף מתידי יזעע הנכונה רבי זחטיל יליו צב יקתיחל זיל עיש כל הגלים עם ועלי כיק יליו הנה אשר כתב ביה חליט על ידי האשה עני' צילה עני' צה דני דוד זיה אשה רבי יוסף קובנריו יליו אשר זחל כמתלה ללל לר"ך כי כבר ילא עננך זעולם ושמן חורק שפ"ך אפי' (ח) זעניין שריוחא דהאי יחטחא ל"ל היקר נגזר וזין להוליהו ועננה כלל כמו שזכנר זנחיה"ה. דומזך דהרבי' נוכח דלה הים לכס חוקק שהים ללוזר רבי כשריאל זיל אה או אחיס. מדלה היה שום אדם ועננער ופילה פה לוזר זו יוס"י חמה זעלה תל"ז יש לה יבס אלה ודאי לא הימה ע' חק' יבס וכל ישראל זחוקק כשריו ולא דל' אלו שתיאלו הלנה להר"י לנה שלא כדון חלל אחר כך עמזך שמה שזויליין האדם מן העולם הזיחם הכנעם לרדי עמיה ואמרו מה שאמרו וכן כל הלו'עדים שזנחיהו יליו לא הו עסקיעים שזרי' צילה מחוי לזעלה אס הי' שום

ליבאז [כלשון הרעוים והמור וטיע' אזהיע ק' קרי' קני' הי לא היה עומזק זכאיון וילא קול כ"י אה לא ילא קול מותרת] וחק' דהכ"י ילא קול שפיבס בנחיה' או שהקול ש"פ עדים שיעידו כלשון השוקקים זה הקול ילא מן מריצה וקטטה וליה וזון דהש זפרט שזרלין הרברים דסקר הקול שזרי' לא הולילו רק אחר שכתים ומששאלה וחפ"י לא היה ע"י קטעס ומריצה הי קלח דזכר כשוזין דטרדאי גם זכרד לא חיישין לה הי עזם לא נחבזח כיכ זפקטי' דבס זיה כן דקלח דזכר זשוזין ליה הנה רוח אחי' ר' לטור אזהיע ק' קרי' דשם הזיח מהר"ש"ש על ל"ד זיכ' אה דקלח' דזכר זשוזין ליח. שזב חידש דלפי' אי הי קלח' עונס דהייטו חפ"י ילא שלא עיי מריצה וקדס' חייח אהי יחטחא שרי' לזעלה דחק דחיל' חזו להקול ואמרו זבסי' ציב קליה אי זיל חוש לה היים מדרינגן חזל זמ"ה לא חיישין עד דאיכ' עדים וכיון עזה איקרי דרנגן זעלמח לא מנציח ליה"ב שכי' צי' ינוס ששאלה לר דשם איכ' אידי' חפ"י חז"ן לה יבס ינוס דמיחלפס זאשה שהלך זעלה למהיי' חיי' הכי ד"ש לה זכיס לא חלל' כרי' שלא להוליהו לנה על זכיה הרי דעזר' חקק' למ' לא חייסי' לחיקרי' דביהיס והתיחו ליישע מחתיו היד' זיה חק' דלסקרו מדרינגן למש' לקול לא חקרו חיי' ש"ש לה זכיס עמיה שלא להוליהו לנה על זכיה ואש"י להחלקים קס' דליח' עמיה ומוליהו

עמזך לחיקרי' שלא ידע עהא כחשה זנחיע וזמנו שכיניה אז ומחיציק ליה על הארשונה ואיכ' דני' עונס ז' חטואה להעלה דבס ומיטק ומשאי' זכרי' דנגילי' דליכ' רק מיטק ומיטב ק' הנחל"י זפקמים צ"ח דקאזנר השי' מדפקס שזחמו שלא לשמו זשנה חיי' חטאה ש"נו עקירה זעננה הוי עקירה דומיל דמלא לא הוי עקירה וחיי' עמס ומתעבנה וליחא דהס לא הוי עקירה ח"כ הפקח כשר וזוי עמס ומתעבנה וליחא דהס דלכ"ע פטור וזנח"ה י"ל דהרי קוסי' השי' ש"נו עקירה ט' הוי לרבה עננה ידע וכתיב' אזה"ש ח"ב ק' רכי' ולג"י היח צ"כ"ז מתי' רנה ומקל' כאן ופיטור על מהשזנה וזג"י היח צ"כ"ז כאן דרנה ומתי' ורנח פטור הלא גם עס זנחמה י"ג רנח ועי' זכיון פטרי' מה פסקה"ק וזליק' קס' ומקס' מרנח על רנח כפי' שיעורו וז"ש הכל וזיל' למה שזמחתי' למעלה ועפ"י יש לפלפל' זרין השאלה בני' שזעננה וזכרי' וזנח"י י"ד ק"י שכי' ואכע"ל עכ"פ זנחור' עמיה' שפק' ומחוספה עיזוע' לחיל' מדהכח' זנחור' דקיל' דני' להדי' עמיה' ומחוספה זנח' וזין להלק' זיכהס וז"ז :

סי' י"ד

(ה) בענין שריוחא דהאי יחטחא. חוק השוננה דנינו אשה שמה זעלה ולא היה זכיס עמיה רק

בגו מעו יל רמב"ל הקולן מה שחוקר לא אחר
 חיי טעם לה צביס רמב"ל רמב"ל למקום נמוק דמחלפת
 באהם שחלן צנלה למד"ה ספרי חן היבס למכרם פסי
 דומה לה ערב ספיר יל רמב"ל רש"ל לה צביס לא חשו
 להקול וסריח לבעלה וצנחה פלה שלח כמאל צנפוקים
 נחה אם למחש דוקא קודם שצנחה או אפי' אחר שצנחה
 לבריחה או אפי' ציט' לה 'צביס טו"מ' בחטו' הרד"מ
 'שינה ח"ג סק"י פ"ו דאם כצנחה לא חלה דזיל מש' לה
 אצרו עשמע לכתחילה לא היכי דצנחה איכ' הרי הוא
 מוסיף ספק ועכ"פ צביס טעם לה צביס ודאי לא חלה
 לביע עבור הקול והכתיב הגב"י קיינו סק"ו העמיק ונשרי
 עיק' נקי' יד' כי טרנזין ונחה הקביוו לרברי רב
 יסדאי גאון וסיים הוא זיל וזיל וזיכ' חן הדבר פסוע
 להליחה מבעלה כיס כפאיוס צבור טעם לה יבס דלביע
 שריח לבעלה כ"ז שלח צה היבס ערב צנחתי העמיק
 הג' לא העמיק דכיון דרש ספק אם יט' לה יבס איכ'
 היטי' לא מוחק לן צנחי וזיכ' מי לא דרשרו וזיכ'
 לכתחילה כשאל וזי' הפסק אי' נחה היבס אצל היה מוחק
 צנחי הכה"ר לא עיירי צוה וארדנה לכ"ע ח"יב להליחה
 דהרי העמיקין לא העירו רק ע"י חילול היבס ופה
 ליכא יבס לחלץ וכן הוליל להעמיק כפאיוס צבור טעם לה
 יבס רש קול טעם לה לביע שריח חן היה מעט
 דין רשי"ו. טוב כחז ובר מן דין לביע שריח חן היה מעט
 [אפי' אם צה הכה היבס] כיון דלרעה אחר מיתח צנלה
 בו' והיכי דזיל דפה אם היה לפכרני אפי' איטי חלץ
 לה מעתה חף דלא לריכחא חו' לטוס היחר כיון דרפי'
 יצא חלן לא כדש' ליה מינ' נאמר עור להחירא כיון
 דנאמה י' פה טעם עור דאיכא ע"א שדיר טעין לו'
 אחיס והבא אפי' רחש"ס דלא מאמין לביח צינחה פה
 מורה ספרי לא טרע' לה יבס ואינו מעיד גדר חוקה
 ומסיק דרפי' אם יודע לנו מיבס לא נחש' לו רק היכי
 שציח לפני' נראה שלח היה קומע' על' האלד והיה
 מלריכה חלילה וסיד' רש' לוט צוה מקום עיין הא ודאי
 דלשון הפוקים היכל צלל מוחק לן צנחי מותרת ליבשא
 צלי קול אצל לשון הש"ס צ"ב הוא דהו' מוחק לן דליח
 ליה אחי משמע דרעיין סיהי' מוחק לן דליח אחי אצל
 אי' לא מוחק צנחי ולא מוחק דליח אחי צללו הקול
 אקורה ליבשא איכ' מאין הולילו הפוקי' לטוס היכל
 הי' היי"ק והרש"ש העמיקו כלשון הגמרא וגם דרש"ס
 טס מנאר דאי' ספק לן אי' אי' ליה אחי אם לאו
 אקורה ליבשא אם לא טעם גיכ' ספקו דלמה יט' ליה
 חליוה' מקום צביס אצל צידוע לן שאלו' לו צביס אקורה
 מקפק וצעיין דוקא מוחק לן דליח ליה אחי ועטס
 העכ"ס נראה דהו' סיק' ציט' לן ספק על צכו' אצל

צאין לו צביס צידוע לא הו' רק ספק אחר ואסיר מתי"ח
 וכראה טעם מוחקס דרש"ס טס קינר דחוקה צנחוקה
 איסיר לטוק עומד כרכי' טס צנחה דלמתי"ח חלץ צנחי'
 ותמוה דהא אפי' להקול הי' צנחה ולא אשח' חף ערב
 פ"י רש"ס קיבל צינחה טעם צה חוקה איסיר ח"א עד
 אל חתונה מקפק עיש' הרי מנאר דקיל דהו' חזקה
 איסיר וכן דייק מזה העמיקי' ח"א ק"י פ"ב והביא עור
 מקיף כז' ירד לעטול צנערה כ"י שחוקה עומד וחוקה
 טיבור טיבור והרי כחן דעומאה קומי'חא טערה ע"י עבילתו
 צנחוקה ואעפ"כ מקסיקא מחזיקין לה עומאה חתרי'חא
 ובש"ט טעם פ"א ופ"ב צנה עליו דיק היכ' מנלריו דשאיני
 החס דטס אחד לשכתי' עומאה נח אצל מליקור אי'ח
 לאיקור יבנה לטוק לא ויפה השיב דהרי חקן צביס
 דמקוחות מ"ב טב מקוחות אי' שטוב ואחר כשר ועטל
 צנחך מתן ועטס עהרות ובש"ט ועטס עהרות הרש"ט
 חליות והשכיות טעירות צדיח צנומאה חמורס אצל
 צנומאה קלה אלו ואלו חליות וכ' הי"ט טעם דמחזיקין
 צנומאה קלה יזת דאם הי' מוקדם עומד מתי"ח ונחה
 ככר נערה חן' לוטר דחול עתה מקפק עומאה חרש"ס
 דרצק מכה חוקה עומאה הרש"ט צנומאה דכיון דמחמאה
 הרש"ט טעם הו' מתי"ח לא מחזיקין מן עומאה מתי"ח לעומאה
 דרצקן מעשיכ' אם הו' עומד רק מרצקן ספיר מחזיקין
 מעומאה דרצקן הקודם לספק עומאה דרצקן וכמ"ס
 צשי"ט ציט' שטמה ח"ד י"ד כ"ב צדימ' סתינ' ק"י
 י"ז ציבור דכריו הרי דרפי' מעומאה דאורי'חא לדרצקן
 לא מחזיקין חף דטס אחר של עומאה עליהם כיס'
 מליקור אי'ח לאיקור יבנה דלא מחזיקין [היבס כחז'
 טס פ"י אחר צנחה היכל עפי' העיל צה' מקוחות
 ועפי' י' לפטוע ספק הפערי' יוד' קיי"א ש"ד סקקי'ח
 דיה עוד י' בו' ונחה ששפי' על העיני' מתי"ח ק"י ריכ'
 טב דקי' מתי"ח נרע להאי' מליקור י' לי' סמוכין לביעי'
 מהכתי' ק"י מינ' סקה עיש'] בו' הביא מהי"ע מנהמה
 צחי' איסיר אצמתי' ומחזיקין ממנה לאיקור צנלה
 דמעומאה צנחא ומהי"ח הלא כחלוק צוה סנאי' טס דליח
 עריפה ואקורה צאכילה צנחתי'חא הנא' נבי'ה
 ומעומאה צנחא צנחי' קומי'פלי' מר קנר צנחוקה איסיר
 קיימ' [שלח היחה שחיטה וכיון דנחמקט שחינה שחיטה
 מוקמי' לה הרי מתי"ח ומעומאה פרש"י] והשחת מתי"ח
 הי' ומי' צנחוקה איסיר אצמתי' [לאכילה היא שצנחוקה
 קודם שחיטה נמוס' צנר מהי'ח וזיכ' מעומד רש"י]
 צנחוקה עומאה לי'ח הרי דליכא מיד דהאיסיר הוא שחינה
 שחיטה וספיר מחזיקין מאלו' האיסיר צנלמו' וזיכ' מיד
 דחף שחינה צה איסיר מתי"ח ושאינו צוה מינ' לא היה
 עומאה צוה ומתי"ח אינה מעומאה כיון דלא צק איסיר

מומחה מתקדם אבל לביע' הוא החיבור שהיה בה קידם
 צדיקם שהיה יצומה וכו' כי מר"ט מהרשב"ם ובהא נס
 השיע' הורה לרבויו' אלא מהרשב"ם פ"י לפי שהיה נראה
 שכן אצל הרמב"ם והרמב"ם יש להם ג"י אחרת ככונה
 ראה כמה דמק הרשב"ם ומהש"טל שם ולהם ודאי יש
 להם חוקת החר' בכלן מעשה זה טעם הרשב"ם דעני'
 ומוחק לן דליה ל"י אחי דח"כ חקירה מתקפ' ואכן צדיק'
 הסופק'ם נקטו דלא מוחק לן בחמי' משום דק"ל דדי'
 הכי דלא מוחק בחמי' ואיכא ספק לחקירה ומומחה משום
 דאיה' לה חוקת החר' לטוק ומפסחי' בפקדים שחמי'
 ולא מלאחי' רק בכהני' הגדיה' ק"י קמי' סק"ב לא היה
 מוחק בחזק' ויל' ק"ל כ"י הרב צנל העוריס ז"ל מ"ידי'
 דלא מוחקת לא בחזק' ולא צדיק'ם ואל' קי"ל צדאי' דאן
 לו צדיק' ומי' חקק' ש"ל הקול' שיש עדים צדאי' הוא
 דהש"טן אצל הכי' וק"ם לן שוראי' דאן לו צדיק' אפי'
 בלא קול' חששין מהרבי"ל ק"צ ס"י י"ט וע"י' בנשתי' למורי'
 הרב ס"ק אשיע' ק"י י"ח מהרבי"ל למד' ומפסחים דפי' כן דמשי'
 ספק חללי' כי מהרבי"ל למד' ומפסחים דפי' כן דמשי'
 א"י צדיק' דמוחק לן דליה ל"ה אחי' משום שהיה מוחק
 לן דליה ל"ה צדיק' וצוה' הבין' שטי' לשון הבור' מלשון
 הש"ס אצל בנחמ"כ לא יסכן שהי"י הרמב"ם והרמב"ם
 משנים דין הש"ס לחזק' אחר היה להם להביאו' כמו שכתוב
 בהש"ס וצדאי' כיונה' יש צדק' ודעת' ר"י ומורה' שכן
 נדלא' הכרי' שאי' ידוע' לן שאין' להמה' צדיק' למען' יהי'
 לו עד' היחיד' חוק' במוקדם' שיש' מערערין' ועי"כ' הויה'
 ידוע' שאין' לו צדיק' וצדיק' היה' צדיק'ו' היחיד' ליכא' עבור'
 זה דלא' הויה' מוחק' בחזק' ולעני' דין' סקירה' מהש"ס
 דהרי' שם' מעשה' חידק' וכן' היה' עד' הויה' מוחק' דליה'
 ל"ה אחין' אצל' ההיד' בעלמו' הכי' דלא' מוחק' בחזק'
 והפוסק' שפסקין' דין' לא' מעשה' שהיה' מוכרחים' להביא'
 הר"ן' כפי' אחריו' ע"כ' הביאו' בלא' מוחק' בחזק' וא"ל' דע"כ'
 הויה' להם' כמחז' י"כ' דלפי' מוחק' דליה' ל"י אחי' ח"ש"טן'
 לקלא' ש"ל'א' דהא' נמי' פשיט' דרבי' דלא' מוחק'
 לן' בחזק' דמומחה' ליכא' עבור' חוקת' החר' לטוק' מימי'
 ח"ש"טן' לקלא' ולא' מקמי' חזקה' ההיד' במומחה' דליה'
 ל"י אחי' דעה' ל"י אחיה' חוקה' או' שני' חוקת' כיון' דהפטר'
 לצדאי' לא' קנטיק' ע"כ' עד' דמנדרין' [ומה' יהי' ק"ש'
 על' הנוג' ס"י' חלזי' דהי' דקנטיק' לחוקה' וליכא' נגה'
 חוקה' אחרת' קנטיק' ע"כ' ולי' לצדאי' דהרי' הכא' לפי'
 פירוש' יש' שני' חוקת' וליכא' נגד' זה' חוקה' אחרת' ומימי'
 לר' לצדאי' חמנס' בפרש"ם' איש' דהרי' ג"ש' יש' נגד' הא'
 דמוחק' דליה' ל"ה אחי' חוקה' חוקה' לטוק' ובפ"י' צדיק'
 לצדאי' וענינא' ס"י' ח"י' וצדיק'ם' אחר' דהר"ב' נצ"י' נצ"י'
 חלזי' ולא' כהנא'ר' פה' הכי' דליה' לצדאי' חס' חמ"ד' חקירה'

ליגשא' עבור' הק"ל] וכ"ז' צדוק' . ואחיה' אכ"י' אשה' ג"י'
 דה' לדעת' הר"ן' החוצ'ר' בנשתי' יצומה' היה' לה' חמות'
 צדאי' ח"י' הש"ט' וצדיק'ם' וצדיק'ם' משום' דנחוקה' היחיד' ק"י' עני'
 דהרי' שפ"י' יסכן' לפרש' כן' א"י' מומחה' וכשא' פה'
 אשה' ואצ"ו' ואמו' צדאי' וע"י' קאמו' ההבא' היה' לה'
 חמות' ח"י' הש"ט' שמה' ילדה' שם' צן' ויש' לה' יבם'
 ר"י' ע"כ' עומק' לן' בחזק' ולא' ח"ש"טן' ולדעת'
 הרשב"ם' לר'ן' חס' לדחוק' דמ"י' שהיה' חמותה' פה'
 וידעי' דליה' ל"ה אחין' ע"כ' ח"י' הש"ט' אצל' בלא'
 חס' פה' ועלש' ח"ש"טן' לחמותה' צדאי' וזה' פ"י' דמק'
 דאי' לה"ל' להבא' לו"ר' ילדה' חמותה' למדאי' אז' הויה'
 מפרש' בפרש"ם' אצל' מדקאמר' היה' לה' חמות' צדאי'
 שפ"י' עשה' ענינא' שם' ע"כ' והי' בחזק' חיל' טבא'
 בזה' משום' וכשא' פה' אשה' נעוד' למה' ל"י' לאפ"ה' בילא'
 חמותה' ומצד' לילג' ולח"י' צדאי' וליעא' צדאי' ש"ל'א'
 חמותה' מנא' אצל' חס' חמותה' ועלש' שם' משום' אי'
 דאין' חילוק' בזה' ודין' השופק' הוא' דין' המשנה' חיל':
וי"ט ל' להעיר' צדיק' שם' הערה' גדולה' דאמר' רובא'
 לטוק' עומדת' ח"ף' רוב' נשים' מתעצבות' ויו"ד'
 ע"ע' הא' מחלה' זכרים' ומחלה' נקבות' ומיעוט' ומפילוח'
 ע"כ' כ"י' האי' לא' ח"ש"טן' שמה' כהעברה' וילדה' ושא'
 זכר' היה' דהא' כיחא' חס' היה' הספק' רק' על' עיני' אחר'
 בפעם' אחת' שפ"י' י"ל' כן' אצל' הלל' הספק' הוא' על' כל'
 ימי' ח"י' האיש' הוא' אצ"ו' שם' הצנל' וצוה' ארדיה' רוב'
 צדיק' יש' להם' שפ"י' זכרים' ולא' רק' צ"ל' ואיכא' רובא'
 ליצום' ופ"י' שהעיר' בזה' צדיק'ם' ס"י' קומי' וכנא'ר' יוחר'
 האה' חס' יש' לנו' ספק' על' שלשה' עיני' כד' יש' ללר'ן'
 שלשה' מיעוטים' ויעמוד' נגד' הרוב' כי' ח"י' השלשה'
 מיעוטים' בהלמוד' יחד' הם' רובים' מן' רוב' אחר' דלהי'ר'
 ויהי' רוב' לחיבור' ואי' ערוע' חלר'ק' המיעוטים' ולא' חלר'ק'
 הרובים' דלהי'ר' לא' מתבנה' שלמה' ע"ז' דכ' הקב"ה' הש"ט'
 שהרי' הרוב' דלהי'ר' חס' אחר' מן' הרוב' יס"ל' ויקרה'
 שהמיעוט' כבד' כ"ל' היחיד' ואין' שכי' לו' להקטין' וא"ל'
 המיעוטים' לחיבור' חס' היחיד' אחר' משום' עדיין' לא' יהיה'
 היחיד' ויכול' המיעוט' השכי' להקטין' לחיבור' וע"כ' ודאי'
 דהמיעוטים' יש' ללר'ן' ולא' הרובים' הנז' צדק' והכרה' שיה'
 אמת' וכהי' חמלא' בחזק' כחזוה' ע"ז' ח"י' דיה' ויחא' כ"י'
 דל"י' טענה' האשה' דלפי' יהי' חוקה' אמת' כ"י' וכ"כ'
 הר"ן' פא"ט' צדיק' הרשב"ם' דהה"ע' ח"ן' להקטין' צדיק' מן'
 הכרי'ם' דלמא' מושק' עומא' חס' ח"ף' רוב' עופות' טהורים'
 הא' ח"כא' מיעוט' דמ"ט' הכי' ח"ף' ר"ש' נגד' כל' מיעוט' רוב'
 לעלמו' מימי' מלפ"י' שכי' מיעוטי' ואי' חס' לה' רובא' כמו'
 הכי' שכי' מיעוטי' נגד' רוב' אחר' ח"צ' מאוד' נצדק'
 ולדעת' רוב' צדיק' חס' להם' חס' ואי' ע"י' שא"י' מוחק'

נאלץ עמיר חיל לומר דבני חלילה מעמס החזר דר"ם להם לחיים וקלה י"ם להקצו לרואין כוללם אחין גם ידועין הם ש"ע להם ואותן מוחקים כי מקטמח צ"ע לו היה אללו או הוא נכש אללו והדבר ידוע צביר או ספר מעש ויחיי ש"י צ"ע נחמה הוא ספק ואין להאריך :

עו"ד י"ם להעיר בכל ספק חלילה וחיובן לה מקפ"ח חובל העויל הא צבירי טוכה בחלילה ומלמד הא"ל ק"י א' טוכה הקטחה הלא א"י גטיס ניצ' קציר רקבין צק איש קצין כלל ח"ף שכתבר ח"כ עמוס דבנח הקבין היה פריש צ"דיה וע"י דבני חפיקה להנחיה וע"כ לגמ יועיל בכל הכי ספקות דק"י קציר קע"י טרי חלילה

הא צבירי טוכה הקבין וליכא צפקא והא דרעהי חכאי צוכריה שח"י חכאי דעילא חכריה הוא ולא נהקצו ספק עכא חכאי צניק הקבין דבני ומה י"ה עוכה דבני" טוכה העולה לא קבין ובני עולה ז"כ מועיל ח"פ"י צפק דלא מלי"ש אה רק גבי קבין (3) מוחך עריבה ושחא ולקמן כ' עמוך שחא וקטעה ומשעע מה דמה שאורח הארס ע"י קטעה ושחא ל"ח ציה ומקטח וע"י צ"חציה ע"י קציר ק"י קציר ק"י שמוחה הכעס כ"י וכן מלחאי דגרו ק"י קצירי צסס מחרים מריצוק [הכל צס"י י"ג שחק שאל למחן] אחד כעס על אשחא ואמר הנה שיליה איה מוננו וירעסו ורולא להחריה ואומר שכל' עה שאמר שק"י היה ומשעע כעס עשה אש טוכא חמישאה לרצרו משיחן משעע דהכעס והקטעה אינה חמישאה ולר"ך ל"חן חמישאה והא דרבי' אה משום מעשה סהיה כ"י היה ועשהי הרע"ח שעהתיך ר"ל לא העתיק צ"ש"ע ענין הכעס רק שאומר צ"י מנור יוכל לחור ע"י חמישאה וההידוש הוא דל"ך דהאטינה לו מורה צ"ה וריחא דלא יועיל חמישאה וכדעה חכמי פריציכליא צבחי' מהרי"ל וק"ש ש"י פיה ע"י קריל דמעיל והחיים שמתקפח צ"ס כפי שמוצא צפיה ק"י קציר לא ידעא אש הבי' עכ"י וע"י צבחה הגה"ע ק"י א"י העתיק דבני הרע"ע מרי צ"חציה כהי"ה ד"ס ח"כ ע"י ולי"ג צבחה צ"חציה כהי"ה והוא זה בעלמו של הר"ע ח"ל ומלחאי צבחי' דבני חדי ח"ל שיליה דהקצו הכעס חמישאה וצק ד"ך

ק"י צ"י צססמס ע"י כעס חמר א' על הקצו מלכ"ל קריעה אין ע"י צמדיח' כ"ן שאל כ"ן לקבל ע"ע ובח"ק ע"ס השמע דבנין דהכעס עליו אי חמישאה מהא דמכריע"ע צ"חציה ולא משעע

כן ע"ס וככל ובצ"ס קציר מהרי"ב ח"ב ק"י ח"ב דר"ך קטעה ללא כל"ס הוא ע"ש ובגנבה שאלו צפיה קציר קציר ובצ"ע ח"ב ק"י ע"ל אש חמר לו ד"ך כעס צ"י מעמד שח"י פסור ע"י זה ולא ח"י חמישאה היה משעע ג"כ דע"י כעס לא ח"ב ד"כור ואשפר דטכה הרע"ע ובצ"ע ח"ב ק"י קציר ח"ל ש"כ שסתן חמישאה הי"ט כ' חמר אה ההכללות דמחמס ח"ב אש ח"ב טוכא חמישאה

היי"ט שח"י חמר אה ההכללות דוחק ורובק ולי"ג (2) ועל ג"ד"ל לפרי. קוצר דשא דמקול רצ"ב ורצ"ב צ"ח ח"ל א' חקצו ככפל הוא דוקא צבמר קומי ח"ל צלל בער לביע ספיקא אי ח"כ ח"פ"י צ"חציה כ"ן היה מחייב להוליא ויפול היחר זה ד"לרה וע"י חידש עוד דל"ך דכלל כומר י"ם רעחא וחי ספיקא ג"ס לרצ"ב דרצ"ב ע"י ח"כ דלא צוק"י ח"י גערי א' ללו חמר' ומקטמח גמרי ושפת"ס יק"ך דהי"י דרצ"ב שאל גמרו ח"ח"ע לה דוצ' דרצ"ב הטולדים ח"ל א' לא רצ"ב ח"כ הרצו צחוק"י וכדבני י"ד ק"י ח"י דבני אשח כ"ן מחר דיעמד משום ד"ח"כ צ"חציה דבננו מח"י צ"חציה צ"חציה ל"כ"ל קומי"ס ח"ל דרצ"ב ע"י פירצו דרצ"ב מ"י"ר צבנמו ובק"ס לא כומר ע"כ וחי מהא לא ח"ח"י ח"י ר' ק"י דבני גמרי והיה צ"חציה קציר קציר ג"כ דבני" גמרו דל"כ ח"פ"י מדאורייתא אי ספק כפל וכ"כ ח"י י"ד ק"י רצ"ב דהי"י דלא גמרו ח"ח"ע לה דוצ' והי"י משעע חוקי והרצ"ב סה"י פירצו דרצ"ב מ"י"ר צבנמו ובק"ס ולדוח ח"כ רצ"ב דפליגי צבנמו דוקא פליגי דלמח כסוח צ"חציה מח"לוקק צ"ס שח"י מוכרה הלא ע"י"ך למעט קציר קצ"ב דוקא צבנמו מ"י"ר דכלל גמרו לא מוכ' מלמד שדעסו ח"כ ע"כ רצ"ב דפליגי דוקא צבנמו סה"י לא ח"י"ר רצ"ב צלל גמרי ח"ל שח"י צבנמו

הבינו לא הועיל כלום ולא ראה הש"י ר' דהיכי דלון יודעין אם בעצרו דיט כנגמרו ורק חיבי דרוחין שלא עמרו איתרע לה רובא איכ בני' בהמה דקוצר דבינו דליכא סס קיעין שבמערו לא ברע

עבדי ארס היכי דלא בדרק אחרייהו ועבד הרקיל מודע בני' בהמה חסוד ריענד ועי' צעיר יוד רכז קקין חילוק גיכ בזה בין נקי' ורובא שלא כגמור להיכי דלא ידע ובע"ז אציהע קרין קקיצ ביכ כעין זחל ולא הויכר מודי טהס קפדי גדול להוסי ועי' שיה קפדי קיי ונצק הקוש' יפה כ' ההביש דקלמי בני' בהמה דליכא רק הפקר ממוון ושאיני להיליח אהס ועגולה ואחי שיקף הרי דעה הרמיה צמוד קיי' קקיד דלפיי כקסק איקור דלחרייהו עומס אין מיליחן מתחה צעלה והביח טס ביאור דיטל לעשין קיס ל' כהקיל' וזה צלמה דבר חטוה וחדש לשועה טענה קייל בני' איקור וכלעבר דגס הרמיה מודה דאס דלא הצעל לביר' לשאל מירין לו דמחייב להיליח ואיקור איכא עליו בזה שדר עמה אלא שסס איס רולה לשמוע אז לא יוכל הציד לטוב דלון ציד יטלין לדון בכפיה על דברים חברים לא כקסיקא ואף צמוון דקיעיל טענה קייל אפטר דזה ביכ דוקא להביד שלא יסבו חבל הוא צעלמו אפטר דמחויב ללא ידעש ולחם לקי גול ומיכש היכי דלרוב הסיקסס איס גול צירו ויהא לפי דעה הרמיה שיה איקור למעון ונלחרי בזה קס' מרריג זיל צמויים על טענה קייל' אלא שחין כדאי להאריך כקצרה יחיד ופלטול. [גשן ר' לעיל] ולא הוי ליה הדאי שאלה ר"ל שחין עשין ודאי [ש"ס לה יבס מון] שאלה שאלה אהסס אס יפטרנה זחל אולר דיחבן דמחש חקטל דלעז יתורע לה עיבס עיכ שאלה אס הפטור עיי' ולר זה. ומיש אלו חשערו [ש"ס לה יבס] כקוף [אחר טעמא דהייט] טעמלה צעל היא. ולא אמרו קודס טעמא. (ד) הן' לה יבס כ' פטעיה דהאי' איהסס. ר"ז חטוה עובא חא דהסיר צביג הייס אחר דלחל לה היבס וליכא בוס

דרכסס ודאי אמרינן שכבר כחברלו וקמבינן ארובי דלא כחברלו מויעטא דלא שכחי לגמרי הוא ואפילו ילא הקיל עמה דלא כחברלו שערו ולפירמי הוי נמי קלא דבחר כישחין ולא משבחינ עליה ודועה ליה פסק המור אבן עזר קיטן קרין ודאי איהסס לא מויעטא להב טכחזו על יבמה דעלמא שלא ילדה חוקיק' ודאי ליבס אס נשאל והיה לה צבס אס היה צעלה ישראל (ר) חלן' לה יבס ויוצנה חחה צעלה כ' כדליחא חללסק פרק האסס בנה פטעיה דהאי' איהס' שרי לצעלה ואין להיליח חבל דאס כן אהס מיליח לעו על צבס. ואף על גב דכחז רב אלפס על היג ואיכא מלא דלמי דמי מילי' לאו דקעבינן הן כ' ומקסיס עומס דקביחא ליה ושמייע ליה סקירסס מן הידועלמי וכן הרליש וכן ריה כדליחא במודרי פרק אהסס רנח וכן פטעיה ריה מיע מליטי גאונים אחרס טעמיהס ומקסיס עומס סהיב כדליחא דרי כהצונה צמוימון להיליח טסס חיל אחר טעמיה דרי ר"י אלפס וריח כחז ורליצין ראה דרי היג דכחזו דוכחין כחלשוד הייס לעלנו הצבס צביעין פרק הורק ופרק עשרה יוחקין. ואי מטיס פלגמא דהלמוד חלן' ישראלי חילוי חלון לה צבס פלגמא וכו' (ה) חזיע צמוימון עיב. וכן כחז רמיה דרברי זקבי שיר צביעו עיכ

והצעל ובס ליה ליכא פיסחר דפטעיה ועה הולך להשעייעי וחספר דמהרש"ך קאי להשיג מודיע על ר' עדיע חסיר מלחר שחין יבס לחלון לה מודיע הצוהי כהביד או חספר דמהרש"ך מיידי שרולס טעמיה מחסיו ולא יצוא עליה כדי שלא להיליח לעו על צרו ועיי' הסב דמיעוב להיליח ואקורה להיום עומס דהייטיק שוח יצוא ליר איקור כאשר כרלס הדין כן דרביד טופין לברסח ושלא להיום מחסיו אפי' בהצטחו שלא יצוא עליה ובכ"ז יש קיטור גדול בכה"כ צא. ולפיו יש לעיל קקיל עמה כמחודרה צחרח דיר ככוכיס מולד. נחשו' הסיס קי' י"ב צביח קקיל קקיה דלון ללרף קנדה רב ישראלי כ' וררי ר' לרפה (ה) חזיע קי' עיב. כרלס טעמא ריה חזיע עמרי קי' עיב וסס כחסיי מייכוי' איהסס ריה צמויקס רמיה ש"ס צביח [והצטריס קמרי העמקן ביכ החשו'] ולעבר בני' זאה עיקרה ורלחה ריה ר' אזי המרי דהוא היה כחזו על הרלצין ואחר טעמיה דרי רלצין זקיס כ' הוא אומי טרניי זקס הרלצין ישריס צביעו ובכסג העמק רמיה כ' ר' וע' סוק' יבשה ל"ב

ז' . מה הדין לה' גנים וצמחי קציע ענאר קירוש
 חיל צבונג לא הוי מוקח טענה ולכרחה נט ועימיוצניס
 רפי קיי רוחה דס מנחנה חטעמי דהי שום ולענין
 נט לא כחט ועמטיל דס
 (1) הכול רשניג סי לא
 טעה ספיקא הוי . צננה
 קליו מוקסו מיומל הכי
 מהליק וצמחי יוד קי
 טרי כחצ דמהיה הוי
 לרשניג ספיקא ומדפריך
 עימהל הכי מהליק כן
 הניה צננמו צלוחי תלמי
 מיי קקיצ אט דרבו אצו
 צטוקי מה מיד צי דיה
 הא כי משמע דקיל דנס
 לרשניג לא הוי רק טענה
 דרנבן וכלי חוכי מוליך יי
 וכ' החסיק איה קמיס
 דלפי קטיוס מיעהל סיכי
 מהליק דהיה להס להעמיד
 דצריה ומשי דמלין ממנפיס
 אי הו טפיר ולי מוחק
 צטר צננמו הוי וקציא
 הא איכא משום נוח ועל נוח חייב אפי' צמח כמיס
 העיז איה טליו וטרי טהקי הנוציא חקביו י"א ותי' כי
 צמח אס אללגיט לא נחצבנ מלאכה כלל [ונחש] לייצב
 נס קוטיי היטיעו אינע קרוי הא מונק איכא אפי' צמח
 כצננמ עיה א[י] ולפי הא דלרי יירדה והמחיל דפסק
 כותיה צמלאכה טאלליג דחייב אינס דצר כללי דיש
 מלאכות שאיק נקרוין . מלאכה כלל ענור זה טאלליג
 ואל יפלא דכהיב כי היה היצא מביא סי' ט"ה סקליו
 גני מלאכה טל חיקון כל דאס איט מחטין לעטוח כלי
 אינה נקראת מלאכה היצאו פת המהיטק והענין הא
 דחאס המלאכה טל חיקון כלי אינה מלאכה רק ציטר
 המעטע עם הכונה ואס מחקר הכונה אינה מלאכה כמו
 שחאמר חסיכה הוי מלאכה אצל דוקא דחוק והלוט מן
 המחיצה מטאיכ צוולט מן החלוט אין זמ' מלאכה כלל
 ולי' כטעו החילוק צמח מן החוקר דלש ליפור כרי
 לשחק צ הקען דחייב מעטע פיר ולא ימוח דאס מלאכה
 הוי אף צלי כונה דרטיילי טעמה לעמנה עם מלאכה
 עליה אף צלי מחטין אלא דצלי מחטין טפור דלא הוי
 מלאכה ומחטין עיכ אף מלאכה הוא לא הוי מלאכה
 ממנחמ וסביב דהי פיר מחקב מלאכה ממנחמ מטאיכ
 סיכי דאינה מלאכה לעמנה צלי כונה כחיקון כלי דא

מה יועיל ווא טהיז פיר הא דהי פיר לא יעשה מן
 מן דצר שאיז מלאכה טהיז נקרא מלאכה ואיז טענה
 רק מדצר טהיז מלאכה ממנחמ עיי פיר הוי מלאכה
 ממנחמ ועיי' צלח"ט סי"ג
 עיכ . טרי אלו דהייט דלצין ורמיז טהיו אקרי ר"י
 אלפס ודש הקתיחה מן האלפסי ומרלו דהירוקלומי
 מיירי צלון לה צינס . אס כן אין הדצר פטוט אפילו
 ציננה דעלמא להאילוח ממנלה אס כן צמדון דירן דאסי
 דצור טיש לה יצס איכא למימר לכיע טריא לענלה כל
 זמן טלא צה הינס ולא טייך למיקס משוס דמחלפי
 צאטק טהלך צנלה למירנה היס ובר מן דין יס להסי'
 הא יאטחא מרנ ציילה כיון דלרה אחר מיני' צנלה רצי
 טכריאל זיל אלא טעמ הולד חוק טלשי' אחר טטלר
 כמו ז' יע' ואצי' גירקה ריי אלפס כי רוב הפוקסיס
 נרקי צציקסון זול' היג וריש טגורי' צוי' לי ואטיצ דהיג
 גורקן צוי' לי מודי' לריי אלפס צמדון דירן אלא טריה
 חולק עלינו על ריי אלפס ורמיז טכל לומר דצמדון דירן
 מורס ר"מ כמו טעמי' צע"ה וזיל ריי אלפס (1) חילא
 רשניאל כל טשה' טלשי' יוס צאדס איז נפל הא
 לא טהא ספיקא הוי איהוי ממ צחק טלשי' יוס טטלר
 (2) כיא ממ ציוס טלשי' ועמדי ונחוקטה אמר דבינא
 מטעיה דרנא אס אטת יטראל הוי חוללה אס לא אטת
 כחן
 להקטוס הא החוקר צמרה חייב צכל דצר טהיטק ומחטין
 לחטוק צמרה וגני' מלה ודאי צני' לחטוק צמרה וייל
 דהא עינע גני' אוכלין ליכא חיוב אפי' צמחה צמרה
 ואפי' צמאלכ צמנה כדאי' צירוקלומי ונמיא כלל לוי
 ומחיצ ערנא צמ ורבי' נפל עכיי מאלכ כלביס הוי
 ויפה דייקא הנמרא מחחק צצטר צעלמא הוי ומשוס
 חולט דהיינו קולר גיכ ליכא הכול דעניק ומקוס גידולו
 מטאיכ היכי דישג האילן ועמגיט טליו ספיקא וקקרי'
 והכל גני' נפל איט מוקס גידולו ונמיא טהיק טליו נפל
 איכא משוס קולר ועטעטיק ככונות ה' ובט"ס טענה קיי
 ובצויה ספי' סי' יד ואכמיל . ועיי ריעציא דרשניג
 מחקרא קונר דלא טעה ספיקא ומקרא לומר דצמחה ודאי
 ילא מחטות נפל וזכה לכוון לה הפמני יוד טרי (1)
 כיא ממ ציוס למד . לפניס ליחא זאס הני' אצל כן
 היה גני' צמפי' הרי"ף היטייסי כרהציא הרשניא צמי'
 טס צמס מוקלס חוקסי הרי"ף צמס היג . ונכספוקסי
 צטלא ממ ועדיין ועמרה וטעמא מה דיה אס מפרטיין
 חוזה ומנלה עד הלשטיס יוס אס יחי' הולד ווא דקע
 ממ ואחרי נטחא אין רחמי' משוס דצלליה אקורה משוס
 מוקח מצינו עיכ הוי דצר דלא טכיה אצל אי' יסרינו
 כגון היכי טהלנה אסי' או ליטק דדיס לפיעיש איה

שחי להמיר זבה יש לחקור אם נחטר' לנשח כל עיר שחי דלא שייק' על להנא לשמח יומח או אם עמדה ונפלאח אם נפריש'ן אומה אפי' דיעבר ונראה דזה לא עדיף מחבלו ארי או פל עהנב דהשני'ן ל"י ספק

כפ' (ח) הלכך ח'לץ לה כ' וחי' כשנחקרטה מוחסי'ן לה חומיה נבדח ל' יוס וז' מעליא הוי בני אשח כהן דלא אפטר דחי' ח'לץ לה איסקר' לה על צנלה למחמר עזרי'ן כדכז' ולא מלריכ'י' לה הלי'לה ובני ישראל דלי' לה פקיד' א' ח'לץ לה עזרי'ן כדשני' (ח) הילכך ח'לץ לה והדר עי'ל לה לבדח וחי' כשנחקרטי' מוחסי'ן מוחסי' נבדח כל ע'ן אם נכחה דלא תפקי'ן לה נוחסי' נבדח והך דאמרי' החס לעני' שומרת יב' שנכחה צלח חלי'לה לא שייך צה' מילחא דהחס ודחי' נעיר חלי'לה אצל הכ' כיו'ן דעת ול' צדוק ל' ספיקא הוי ומספיקא לא תפקי'ן איתחא מוחסי' נבדח אלא חי' צנלה ישראל ח'לץ לה יצנה ויחנה לה חומי' נבדח וחי' צנלה כהן דחי' ח'לץ לה יצנה איסקרי' עלי' למחמר' יצנה חומי' צנלה צלח חלי'לה כדכתיב' עכ'ל ריי אלפס ומה שבי'א גורס ביום ל' היא גירכח היג ומודים גם כן לרי'א צנח חוץ ל' ולכך כח' א' כך כיו'ן דעת חוץ ל' משום דגם היג מורס צה' (ט) ולא דמשו אלא פיה קומת חוץ ל' כדמוכח צמק' פדח ומע'ן ועני' וכן קביר'א ליה דהיג לא פליגי' על ריי'א ומלא הבי'אם יב' ס'ן

הייס פיהק ומח והדר קשה מחוד לוור על פיהק ומח דאי'שכח כ'פ מכל הטולריס שהא מחרוצ חלדיס דולר מעלי'א הן ונפטר' כג' מה דמפורש צ'י'ס דנפיהק ומח כי'ע מורו וכי'כ תס' יצמוח לוי' צ' ובחולץ דרי'ג ומלאחי' צהני'ס צרו' י'י' ש'ש להחמר וכי'כ הפיה קסיד מחשו'י מהרי'ע חי'ג' זולקי' ל' ד'ס להחמר והך דואה שדעת ר' ש'ס הרי'ק מודה פיהק ומח חוץ למד דלא מהי' וקוצר גי'כ לדעת צ'ני'ג ד'ס חילוק בין חלה ומח לפיהק ומח כהרי'ה וקוצר צה'ג לפיהק ומח צני'ן דוקא שומח ביום ל' אצל חלה ומח ככ'ד מהי' לבני כהן אפי' חיל ולדעמו זה דעת הרי'ק' אצל המשניות הסו'ר' דצה'ג קיל חלה ומח הי'ס פיהק ומח ומס'ה' מוקי' לה דוקא ביום ל' דלא אפי' פיהק ומח מותר צ'אש'ת כהן ואי' צ'ני' דחלה ומח צדוק ל' דחי' רק'ו' י'י' מ'ס י'ס להחמר צ'אש'ת כהן ומכ'ס' אשח ישראל וליכ'א לי'צ'ס לפכי'נו וללי'ע . משיר וכן רש"י והרמ"ם איצ'ר'א דסי' אית'א לפכי'נו צ'ש'י' קל'ז קועיר'א צ'נח'ה ובח'ולץ לוי' צ'י' אצל הסו'ר' כחצו צ'ס'ס רש"י דקצ'נה דרג'ס ביום ל' ולפ'ק'ד ק'ס'ס הוא צ'מק' ולי'ל דלא

כפ' (ח) הלכך ח'לץ לה כ' וחי' כשנחקרטה מוחסי'ן לה חומיה נבדח ל' יוס וז' מעליא הוי בני אשח כהן דלא אפטר דחי' ח'לץ לה איסקר' לה על צנלה למחמר עזרי'ן כדכז' ולא מלריכ'י' לה הלי'לה ובני ישראל דלי' לה פקיד' א' ח'לץ לה עזרי'ן כדשני' (ח) הילכך ח'לץ לה והדר עי'ל לה לבדח וחי' כשנחקרטי' מוחסי'ן מוחסי' נבדח כל ע'ן אם נכחה דלא תפקי'ן לה נוחסי' נבדח והך דאמרי' החס לעני' שומרת יב' שנכחה צלח חלי'לה לא שייך צה' מילחא דהחס ודחי' נעיר חלי'לה אצל הכ' כיו'ן דעת ול' צדוק ל' ספיקא הוי ומספיקא לא תפקי'ן איתחא מוחסי' נבדח אלא חי' צנלה ישראל ח'לץ לה יצנה ויחנה לה חומי' נבדח וחי' צנלה כהן דחי' ח'לץ לה יצנה איסקרי' עלי' למחמר' יצנה חומי' צנלה צלח חלי'לה כדכתיב' עכ'ל ריי אלפס ומה שבי'א גורס ביום ל' היא גירכח היג ומודים גם כן לרי'א צנח חוץ ל' ולכך כח' א' כך כיו'ן דעת חוץ ל' משום דגם היג מורס צה' (ט) ולא דמשו אלא פיה קומת חוץ ל' כדמוכח צמק' פדח ומע'ן ועני' וכן קביר'א ליה דהיג לא פליגי' על ריי'א ומלא הבי'אם יב' ס'ן

הייס פיהק ומח והדר קשה מחוד לוור על פיהק ומח דאי'שכח כ'פ מכל הטולריס שהא מחרוצ חלדיס דולר מעלי'א הן ונפטר' כג' מה דמפורש צ'י'ס דנפיהק ומח כי'ע מורו וכי'כ תס' יצמוח לוי' צ' ובחולץ דרי'ג ומלאחי' צהני'ס צרו' י'י' ש'ש להחמר וכי'כ הפיה קסיד מחשו'י מהרי'ע חי'ג' זולקי' ל' ד'ס להחמר והך דואה שדעת ר' ש'ס הרי'ק מודה פיהק ומח חוץ למד דלא מהי' וקוצר גי'כ לדעת צ'ני'ג ד'ס חילוק בין חלה ומח לפיהק ומח כהרי'ה וקוצר צה'ג לפיהק ומח צני'ן דוקא שומח ביום ל' אצל חלה ומח ככ'ד מהי' לבני כהן אפי' חיל ולדעמו זה דעת הרי'ק' אצל המשניות הסו'ר' דצה'ג קיל חלה ומח הי'ס פיהק ומח ומס'ה' מוקי' לה דוקא ביום ל' דלא אפי' פיהק ומח מותר צ'אש'ת כהן ואי' צ'ני' דחלה ומח צדוק ל' דחי' רק'ו' י'י' מ'ס י'ס להחמר צ'אש'ת כהן ומכ'ס' אשח ישראל וליכ'א לי'צ'ס לפכי'נו וללי'ע . משיר וכן רש"י והרמ"ם איצ'ר'א דסי' אית'א לפכי'נו צ'ש'י' קל'ז קועיר'א צ'נח'ה ובח'ולץ לוי' צ'י' אצל הסו'ר' כחצו צ'ס'ס רש"י דקצ'נה דרג'ס ביום ל' ולפ'ק'ד ק'ס'ס הוא צ'מק' ולי'ל דלא

שחי להמיר זבה יש לחקור אם נחטר' לנשח כל עיר שחי דלא שייק' על להנא לשמח יומח או אם עמדה ונפלאח אם נפריש'ן אומה אפי' דיעבר ונראה דזה לא עדיף מחבלו ארי או פל עהנב דהשני'ן ל"י ספק כפ' (ח) הלכך ח'לץ לה כ' וחי' כשנחקרטה מוחסי'ן לה חומיה נבדח ל' יוס וז' מעליא הוי בני אשח כהן דלא אפטר דחי' ח'לץ לה איסקר' לה על צנלה למחמר עזרי'ן כדכז' ולא מלריכ'י' לה הלי'לה ובני ישראל דלי' לה פקיד' א' ח'לץ לה עזרי'ן כדשני' (ח) הילכך ח'לץ לה והדר עי'ל לה לבדח וחי' כשנחקרטי' מוחסי'ן מוחסי' נבדח כל ע'ן אם נכחה דלא תפקי'ן לה נוחסי' נבדח והך דאמרי' החס לעני' שומרת יב' שנכחה צלח חלי'לה לא שייך צה' מילחא דהחס ודחי' נעיר חלי'לה אצל הכ' כיו'ן דעת ול' צדוק ל' ספיקא הוי ומספיקא לא תפקי'ן איתחא מוחסי' נבדח אלא חי' צנלה ישראל ח'לץ לה יצנה ויחנה לה חומי' נבדח וחי' צנלה כהן דחי' ח'לץ לה יצנה איסקרי' עלי' למחמר' יצנה חומי' צנלה צלח חלי'לה כדכתיב' עכ'ל ריי אלפס ומה שבי'א גורס ביום ל' היא גירכח היג ומודים גם כן לרי'א צנח חוץ ל' ולכך כח' א' כך כיו'ן דעת חוץ ל' משום דגם היג מורס צה' (ט) ולא דמשו אלא פיה קומת חוץ ל' כדמוכח צמק' פדח ומע'ן ועני' וכן קביר'א ליה דהיג לא פליגי' על ריי'א ומלא הבי'אם יב' ס'ן

ללא כפריה בטנה כ' דפריה טורק ציוס למד כתיב בטנא עשר בשם אחיה חק צן חייב . ועשר בהנה דמטע

ללא כפריה בטנה כ' דפריה טורק ציוס למד כתיב בטנא עשר בשם אחיה חק צן חייב . ועשר בהנה דמטע

דפריה כ' הוא צלוחיני היא כ' דהחזיב ללא קיל כריה ערי כ' היא הלכה סי לפימט סדריה חיד חלק רביע סמור לכל סדריה כחז זה הלשון מטעם לעצמים שהוא חסן בצרכא ז' טיש איב דרביה ער' הארזי אכל ריש זלי אומר כ' מטעם דקיל סתי אלא דר' לא קיל האי כללה דהרדיו . ועם הארזי ולדרי ריה שמרנה סיב עטתא ויש לה ציוס כ' דפרי' בטנה כ' ר' זל אלא

כן עכתיז להציאם ועפרט טעמא צעקים טמולק עליהן . וכן ריי צבל הטקטוה וכן רשי' וכן הראשם צפרק האולן וכן ריי פרק ריא דעילם טורקן חוד' ל' וכן האנדרי' וכן ריי לז' וכן האטלוהי פרתס וירא וכן סרמזים דלנקלן . ועוד כחזו הסוקי' כאן פרק האולן אחרי שהציאו דברי היג חיל ועוד יט לקיים גירקא ז' סי' עד וציוס ל' דוקא עמביק ארצן . וס' דברי ריה שהציא ריי לז' זל כנו סתברי' לקון . ואס' אחרי רחיס ועייטו ולא עללטו כנו פיקק עטביא דברי ריה זלם סתי' הציאו דעטו ולא הכריה טע' סברא לומר דלא עשו עיקר מוט' . וגם ריי לז' חק על כז עטביא ריה מי' דחה דברי ריה כשהציא השבוע' . חיל הארזי נחול חק צן יוס אחד שכלו ל' מדעיו זורק אס' אחיו לייצוס וטוער אס' אצנו וק' סיב' וחפילו הוא גוסק והיבא דלא דיעיק' אי' כל' מדעיו אי'

לא ומה צמד ל' או ציוס ל' לריכס חלי'ת' ואס' נהקדשה צלא חלי'ת' אס' ישראל קדשה חולן לה סיבס וכוסס לה סעקדס ואס' כהן קדשה שחפור צבלת' עקיימא צלא חלי'ת' ואס' נטאח ויש לה ציוס ל' תלא צלא חלי'ת' מי' דסי' אהבן קדשה ומקיימה צלא חלי'ת' דקטמק ארצן . מי' סיבא שהיבס קון טעמא חוללה או טעמא חפילו הוי ומקיימה צלא חלי'ת' טלא כרי' הארזי לנה על ציוס כ' היא סלכס לפי גירקת רשי' וכן ריי זלי' . אכל ריה זלי' אומר דוקא טעמא ציוס שלטי' אכל אס' ענה צמד שלטי' חפילו קדישה כהן חולל חפילו יט' אס' ציוס חלא ערי . אחר כך מפרט הארזי המטכס מפרק יולא דופן חסיק צן יורו זוקק סי' . אחיב מציא סייבס ריה והכס עובד דריה עורה אי' הוה הצירקא חוד' ל' יוס כמו שגורקין רוב דרעינה יוס עורה טאס נטאח ללא חלא וכן מוכח מרי' לז' ומטעמה ריה עליו כ' אחר שפירש ריי לז' המטכס מפרק יולא דופן כחז ח'ל' ואחמר מה צמד ל' ועמדה ונהקדשה כ' עיד ועסקתא כרבינא דאס' אשה כהן היא איכס חוללה וכן פסק ריי חלפס דהלכס כרבינא וכן פסק פריה דהלכס כרבינא ולדברי ריה שמרנה היבא עטתאח ויש לה ציוס לחטת כהן . יט' ללמוד עכאן לגירקת רשי' זלי' דנטאח חוד' שלטי' ויש לה ציוס דלא חלא אלא רחייב לאקסחוק' דפרטי' לעיל צפקק חלכס חיל ריה אס' וטעמאלהס ז' דברי יצמה סתמלרי' זכר ומה חוק' ל' יוס יט' ללמוד על היג דחאו' טאס יט' לה ציוס לא חלא ריל שצין לקמדן שהרי שטינו צבי יצמה שהלך צעלה למדינת היס כ' וכן מפרט צמלוד ירושלמי ופריה מי' ל' לעילתא דחלמוד ירושלמי צפרק חזקן צניטין פסקין חלא וכן כחלס דהיבא דחיתמר חילוק צין ציוס לבז ציוס חיתמר והיבא דלא חיתמר לא חיתמר . ואס' חיתמר לא חלא מהיחא דהחילן ענה צמד ל' ועמדה ונהקדשה וכ' ופקק סילכחא אס' אשה כהן היא אינה חוללה לחנא לא ופקקין לה וסתי דחללה צלכס ישראל להעמידה חתחו ולא לאשקס . ועסקתא חתרי' חילוק חוללות טעויות ממשו דרביה רכי' טועס חסס טכנסקס צהיחר אכל הכא הרי כנסק צמטס ומחנסס ומחכא ליכא לישמע דלא חילן ל' גירקא דטעמחחא לאו הכי חילא חלא הכי גרסיקן מה ציוס ל' ועוד' ונהקדשה דוקא ציוס ל' דקסרי רבינא יוס ל' סקס הוי כרבי עקיבא דאומר צבכורה ספיקא חיל דחקן פרק יט' כבוד לחלמ' עשאי' לכתן לה כיוס סתפרי' ריי' עקיבא אחר אס' כהן לא יטול ואס' לא חלא חקן לא יתן ומהטעם טעמא צבכורה רבנן ילפי' דאש חק' מנדרי' ור' עקיב' ומקסי' ל' כ' רי' וסתי' קלקא טעמחחא ספרי . לרופס צובס חופי' . עכיל ריה זל' מי' חז' חז' ספרי' גרסיקן טעמחחא צמד ל' וכן גרסי' טעמחחא פרתס וירא . וכן כחז מורי רבי יאדס צר' יתקן צס

לא ומה צמד ל' או ציוס ל' לריכס חלי'ת' ואס' נהקדשה צלא חלי'ת' אס' ישראל קדשה חולן לה סיבס וכוסס לה סעקדס ואס' כהן קדשה שחפור צבלת' עקיימא צלא חלי'ת' ואס' נטאח ויש לה ציוס ל' תלא צלא חלי'ת' מי' דסי' אהבן קדשה ומקיימה צלא חלי'ת' דקטמק ארצן . מי' סיבא שהיבס קון טעמא חוללה או טעמא חפילו הוי ומקיימה צלא חלי'ת' טלא כרי' הארזי לנה על ציוס כ' היא סלכס לפי גירקת רשי' וכן ריי זלי' . אכל ריה זלי' אומר דוקא טעמא ציוס שלטי' אכל אס' ענה צמד שלטי' חפילו קדישה כהן חולל חפילו יט' אס' ציוס חלא ערי . אחר כך מפרט הארזי המטכס מפרק יולא דופן חסיק צן יורו זוקק סי' . אחיב מציא סייבס ריה והכס עובד דריה עורה אי' הוה הצירקא חוד' ל' יוס כמו שגורקין רוב דרעינה יוס עורה טאס נטאח ללא חלא וכן מוכח מרי' לז' ומטעמה ריה עליו כ' אחר שפירש ריי לז' המטכס מפרק יולא דופן כחז ח'ל' ואחמר מה צמד ל' ועמדה ונהקדשה כ' עיד ועסקתא כרבינא דאס' אשה כהן היא איכס חוללה וכן פסק ריי חלפס דהלכס כרבינא וכן פסק פריה דהלכס כרבינא ולדברי ריה שמרנה היבא עטתאח ויש לה ציוס לחטת כהן . יט' ללמוד עכאן לגירקת רשי' זלי' דנטאח חוד' שלטי' ויש לה ציוס דלא חלא אלא רחייב לאקסחוק' דפרטי' לעיל צפקק חלכס חיל ריה אס' וטעמאלהס ז' דברי יצמה סתמלרי' זכר ומה חוק' ל' יוס יט' ללמוד על היג דחאו' טאס יט' לה ציוס לא חלא ריל שצין לקמדן שהרי שטינו צבי יצמה שהלך צעלה למדינת היס כ' וכן מפרט צמלוד ירושלמי ופריה מי' ל' לעילתא דחלמוד ירושלמי צפרק חזקן צניטין פסקין חלא וכן כחלס דהיבא דחיתמר חילוק צין ציוס לבז ציוס חיתמר והיבא דלא חיתמר לא חיתמר . ואס' חיתמר לא חלא מהיחא דהחילן ענה צמד ל' ועמדה ונהקדשה וכ' ופקק סילכחא אס' אשה כהן היא אינה חוללה לחנא לא ופקקין לה וסתי דחללה צלכס ישראל להעמידה חתחו ולא לאשקס . ועסקתא חתרי' חילוק חוללות טעויות ממשו דרביה רכי' טועס חסס טכנסקס צהיחר אכל הכא הרי כנסק צמטס ומחנסס ומחכא ליכא לישמע דלא חילן ל' גירקא דטעמחחא לאו הכי חילא חלא הכי גרסיקן מה ציוס ל' ועוד' ונהקדשה דוקא ציוס ל' דקסרי רבינא יוס ל' סקס הוי כרבי עקיבא דאומר צבכורה ספיקא חיל דחקן פרק יט' כבוד לחלמ' עשאי' לכתן לה כיוס סתפרי' ריי' עקיבא אחר אס' כהן לא יטול ואס' לא חלא חקן לא יתן ומהטעם טעמא צבכורה רבנן ילפי' דאש חק' מנדרי' ור' עקיב' ומקסי' ל' כ' רי' וסתי' קלקא טעמחחא ספרי . לרופס צובס חופי' . עכיל ריה זל' מי' חז' חז' ספרי' גרסיקן טעמחחא צמד ל' וכן גרסי' טעמחחא פרתס וירא . וכן כחז מורי רבי יאדס צר' יתקן צס

בס מהו מטעי' דהאי לא סביחא ליה כריה ומכח' זה הלשון כך היא הלכה ולא כחז כן היא סלכס על ריה אלא צנסס אכל ריה זלי' אומר כ' . פי' דריה קיל צמה צ' ל' כמה טאס עשאי' לכתן איני חוללה היה אס' כשאי' לישר' ויש לה ציוס איכס חוללה ואיכ' ליה לגיסי' רשי' חוד' ל' אס' כ' ל' יט' חולל' לה ציוס אינה חולל' רכי' טועס חסס טכנסקס צהיחר אכל הכא הרי כנסק צמטס ומחנסס ומחכא ליכא לישמע דלא חילן ל' גירקא דטעמחחא לאו הכי חילא חלא הכי גרסיקן מה ציוס ל' ועוד' ונהקדשה דוקא ציוס ל' דקסרי רבינא יוס ל' סקס הוי כרבי עקיבא דאומר צבכורה ספיקא חיל דחקן פרק יט' כבוד לחלמ' עשאי' לכתן לה כיוס סתפרי' ריי' עקיבא אחר אס' כהן לא יטול ואס' לא חלא חקן לא יתן ומהטעם טעמא צבכורה רבנן ילפי' דאש חק' מנדרי' ור' עקיב' ומקסי' ל' כ' רי' וסתי' קלקא טעמחחא ספרי . לרופס צובס חופי' . עכיל ריה זל' מי' חז' חז' ספרי' גרסיקן טעמחחא צמד ל' וכן גרסי' טעמחחא פרתס וירא . וכן כחז מורי רבי יאדס צר' יתקן צס

משום לא פלגן ורק נאשח כח הסיח (ועיי' השו"ח ח"ג) ונעומו חיבי עינן שזיה שס יבס ומח. דלח
 קי י"ב ומה שפשיגו פ"ח ס' קפז קפ"ח] אלא דהס
 גדול כוחו למרס זמח והעתיקס הריחל קפ" קפ"ד
 ולפי' י' נאדש דלף דנאשח
 כח דוקא דיעבר הייס
 דוקא החס דיע' לה הסיח
 ליבאח לישראל ועיי' חילתה
 אמנס צב"ד דאס לא חזרה
 אין לה עלה והיא אפסער
 עינן שולמות ומחרה
 לכתחילה ליבאח דהיי
 כדיעבר אלא דמקספיח
 נאדש דבר קפ" קפ"ד
 וכי' צבד"ז מ"ד א' קפ"ד
 עלה הילך ככה"ב ועי' נפתי:

רבי ימח צב"י שמואל דנאחך לי גרסקין ולא גרסקין
 ציוס לי דמה לי יוס שלגיס מה לי חך לי כיון דלחין
 חילוק צין יוס לי לטחך לי דחאן צפק י' צב"ר. מה
 ציוס לי כיוס שלפניו ולי' צבן ורבו שמעון בן גמליאל
 ציוס לי כמו צבדן לי. ואין לומר דמסוס דרבי עקיבא
 חי' ליה ריוס לי נמי ספק כיוס שלאחריו חשיב ליה
 לרבוך הכא הי ציוס לי דאס כן אפילו לרשביג נמי
 ועבר רבי עקיבא נמי ספיאק משוה לי' עב"ל אי' גדול
 אלא שקלרנו ודלבו צמקס שאין צו לרך. מ"ר לפכ"י
 שריח עורה אי גרסקין חוך לי דאס היו לה צב"ס לא
 חלא ולא אמרי' היכא דאימנר חילוק צין צב"ס ללא
 צב"ס אימנר חיבי דלא אימנר ללא אימנר דליבאח לעמ"ד

הכא נמי אימנר כיון דאמרינן אס אשח כחן היא חיבה חוללת אלמלא לא מפיקין אלא עסקין אלא וכוכל לומר דלריח נמי אס
 מה ציוס לי ונשאלת והיו לה צב"ס לא חלא ריוס לי לרידי' כחוך לי לרידי' כדמוכה לעב"ל ולא אמרינן הכא דלא
 אימנר ללא אימנר כיון דאמרי' אס אשח כחן היא חיבה חוללת. נס לפכ"י יסאף חף על גב צרי' אי' מניח דברי
 רבי' חס מי' לא צבירא ליה כוחיה שהרי קיסר דבריו כדלעיל גס טבל לומר דריוקא דריח לאו דריוקא ואינה
 מוכח דלפילי' כיון לי גרסקין ציוס לי איבאח לעמנר היה חוך לי נמי אשח כחן חיבה חוללת אשח ישראל ריו' בחילתה
 היכא דלא פיהק ומח. ולא אמרינן ודאי כפל הוא וקטן יוס לי לאשמועינן דלפילי' הכי אשח ישראל צבין בחילתה
 ולא אמרינן ודאי ולר מעליה הוא לרבוך ורבון שמעון בן גמליאל ואליבא דרבי עקיבא דמקספאק ליה אי הוי צב"ס
 שלפניו או שלאחריו. ואף על גב דלא צבירא דיוקא דריח כרפי' מי' לנרמא דריד' דגרסקין ציוס שלגיס שפי'
 ריוק דלמחרת דיוק ואס כן איבאח לעמנר דלא קאמר דיע' לה צב"ס דהלא אלא היכא דנשאל צמוז דיערה דיע'
 לה י'בס או יסחוק ש"ס לה י'בס וקמכה לכתחלה על הולר ונשאלת דשיך קלה לומר דקנסין לה אב"ל צבדון דיון
 דלא יסחוקה ועדין לא טרע אס י' לה י'בס אלא על פי האכש"י שאמרו מה שאמרו משוך קטעה ונרביה איבא
 לגעור שקרי' משקרי' וכל סכן דמלרף לוח דליבא לעמנר איבא חספו על מחלתי דצב"ז דלא מעלו הוו כפי' ודאי
 כולה עלמח מורו דקך איסחא מרי צב"ס שרי' לצעלה דני יוסק קצב"ל'ס י'לו ואפילו לריח ואפי' דליח ריח
 מוכח מי' כיון דלא מלאח מאלן דקצב"ר ליה כוחיה וצב"ז ספרי' גרסקין מה חוך שלגיס יוס צב"קן לריח
 ואילוק צב"ד ריוס דנריח גרסקין חוך שלגיס יוס וכפי' כל היב"ל דבר שפשוט הוא דריח חך איסחא ואפי' כרע
 לו ש"ס י'בס צעלה כל זמן שלא צא אליה למקומה ומחרה לצעלה חף על פי שעדין לא חלן כל כדבחהינן לעב"ל
 צב"ס ריי' אי' חיל' מיהו היכא שהיבס קמן שמה חוללת או שמה אפי' הכי מקיימא צלא חילתה כרי' שלא להיליח
 לעו על צב"ס ואף על גב דרי' אי' יעד דברי ריי' אלפס כאשר מוכח לעב"ל ודיח' עלריב חילתה אפילו נשאלת
 י"ל דריח מיירי צב"סאח ואכתי' אין לה צב"ס ורי' אי' מיירי צב"ס ולא פליגי ואס נאמר דקך איסחא
 צב"ס נשאלת כיון דלא יסחוק דיע' לה י'בס אס כן איבא לעמנר דלכיוס לא מילחן לה מעעס שהציח ריח לעב"ל
 נקסין דבתי' דלחין חוללן כשואות משוס דרכיה דרכי טעס שמה חמננה נק"ל. עוד נאמר מעס
 להחירל חף על גב דלא לריכוק ליה. והוא שאלה האשה אמרי' שרי' אקר כין י'אי אמר לה צב"י דביס כשהיה
 צאשכח והיה צב"י ווי"ש צב"יריח מ"י יחד אקפח אשגיס ונפ"ס ציוס סקנח וספר להס מפטירת רבי כשריאל ז"ל
 והשוקו רבי אשר הכיל עלהכ"י פטירה רבי כשריאל כרי' שלא יודע ללאס רבי כשריאל שלא מרד עליו אבל
 שאלה כן אין לה בן אחר אס כן מעודה רבי אשר חן כחן י'בס (י) ונעומו חיבי עינן שזיה שס יבס ומח. דלח
 אמר שאמרו לי שאל גילה הדבר פן יודע לאשו ומהי' עמיה כ' חן על בן אחר (י'ח) ולא נעניתי לרי' אלפס
 ולהרמנים דק"ל דער אחד מאנן צב"סאח להחירה לטוק אלא אפילו לרבי' מלאי' דק"ל דריח אי' כחון צב"סאח
 להחירה לעלמח מי' י' לחלק ולומר דמי' מי'לי לעמן דקצב"ר ליה מלח' י'בס קדוס או צמקס שמהו לי'בס
 דליבא

ונחוקה יל' דהא קיל לרעה נפשיהו רכל מד העניד
 עילתא דענדיל לגלוי עון הכא טעמיה האסק נסס
 ר' אשר והרא לפרט ויכלין לקלט אי אפי' אהס
 וסנעס לאמנה וכמ"ס הנש"ק ק"ב קקה וכהא דרמיה
 ע"ז א' שאכי הכא דשמואל ונד' ק"ס ואלף דקיימק ללר
 הא-נעיה נשים דע"ז איס לאמנ בעליז' שאר הכא
 דנעליז' כה לכו"ע נלי' ספק מתינו וכמו שמואל חריני
 נחשו' ק' קיה זיכיהס וליכ נכ"ד אס ע"ז מתינו גם
 האטה המעידה מפיו לאמנה אלוו' הוא העיד בעלמו
 לפניו דרמיעה לגלוי' כהו היא לאמנה לוכי וליכ
 להרי"ף והרמב"ם י' ענה הו' מנעס ע"ז אכ"ז נפיה
 אי"ע קס' קניז' מחשו' ומה ע"ז אלשה האומרי מנכרתי
 נכ"ד פי' ופי' ע"ד' לאמנה דהו' מדלי"ז וכן מלאחי נס'
 יהשע פרכ ק' ע"ז ח"ך לאמנן לאטה בזה לפני
 מהסקה בלע"ז הא זה ניזור שהיא נכזוה' ומעוז לאמנ
 שהיא גרופה ואכ"ז דהרי אומרת נכ"ד פ' ואי מדלי"ז
 ונחשו' טכ"י הקסה הא נכחוק לככ"י נחגי"תי נכ"ד
 איס לאמנ כינפוח מ"י הצי"ז ע"ז הש"ס שאר הסודרי
 נכ"י וככ"י אף נמדלי"ז איס לאמנ [ונח"י הרמב"ל סס
 בזה דאמנן אהס לפקול עלמך כי דוקא הידוע לקראל
 איס נכחוק עפ"י עלמו. אכל' זה שלא טרע בניזור שאר
 ישראל כפקל עפ"י עלמו וליכ מני"ז נ"ז מנע' מעיר
 ונהג עפ"י עלמו ואהמנז' כי מה ילאה להראיה נכ'
 החי"ך מלה כי דין ניכ דנחמי"ז נבדלות פי' משלי"כ
 זישראל ש"כ"ך עדים והמה נכ' הכנדר מ"כ מכל' הא
 והק' רואה ומורש נשים לאמנ אהס לפקול עלמך ואלף
 דהדיל' ק' קין מנעס שאחרי"ז נע' זה דנזה מעיר
 לשאחרי"ז הרי הרע"זיה הלמוד' דהראיה כי ג"כ הא
 דנפקל מנע' ונכ"ד מ' כהדיל' ואפשר דהראיה ק"ל
 דלפקול מנע' טוז האיר עיר' ונלאחי נמדרי' פ' נח
 קת"ז להרא' דנ"י נ"כ' שלא נעדים ופי' ומתי"כ דהי"ז
 רק עפ"י עלמו וכן מוכח ע"ס האי' פירושה וליכ מש"ס
 מקור דנ"י החי"ך וד' ופלא שהמתי"כ לא זכרון ולפי'
 י' לחומה ענ"ס ומרמזים י"ד קל"ז נאומר שחרי"ז
 שפתי' נפ"י פי' ופי' אי מתינו הי"ז נכחוקה לפסחה
 והחמ"ס השולל הנ"ז מואל דנחגי"רה נכ"ד י' ורש"ס
 הצי"ז דלין נכ"י עומד להנחיר' ופלא שלא הרגישו ד"ס
 להחיר צרווח מנע' דהו' מדלי"ז וי' החר אפי' נאסרי
 חורה וע"י' נכ"י י"ד קס' קני"ז ואל' דנחגי"רה שאר
 דהא נכ"י ואל' דנכ"י א"ס אה"י נכ"י קליד נודלי'
 גם ש' האומר נכ"י נ"כ' י' והוא ק"ס דהו' מדלי"ז
 מתינו דומה למ"ש המ"ס הר"ל ג"י אה"י כל המקיימה
 שהצי"ז ע"ס דל"ז הי"ז מנעס ללא הו' מדלי"ז הנה איכ
 הראוי פ"כ' מקניוח דנה סהעידה האסק נסס ע"ז

שאר ק"ס לפניס הו' כהניד הע"ז לפניס ונאמנה
 ושלי' הי"ז דהיא עלמה מעידה שמה ינחה שאינה לאמנה
 דהו' איס כיכ מדלי"ז כמו הכא נכ"ד מה שמעידה נסס
 הע"ז ואמנה אס יועיל ע"ז חל"א נמחוקה רמ"ף
 והרא"ש זאה אשר מלאחי אחר סיגיניה אכל' האמנה
 הידוע דרכי הקדומים נחטוניהם ידוע שאין זה דרך
 אמנה עיכ נראה פשוט ר' י' דן נ"ז על נזה על עלמו
 הרי"ז אס לאמנ כאשר נכאל אורו ע"ז ויחבן שלא שאלו
 כי לא היה נלך' כי בלמנה י' ספ' סה"רים די
 בל"ה ועוד שחדש דהוא עלמה לאמנה ולפי' אפי' אס
 הרי"ז יכחישו וכמ"ס לקמן איכ למה זה יסאל אורו ע"כ
 כ"ר להרי"ף פט"י דמתינו וגם להרא"ש י"ל דמתינו נכ"י
 ולא עוד אלא דאפי' היא עלמה צויה לאמנה דכין דבין
 האשכחים נחפשו המניב ויחד הוא שלא חמוט שאין
 ל"כס כי אס לחלוץ איכ ליכא למיער זמניו דקביא ל"י
 ולא ריקה דהרי יודעת שלא חפול לפניו ל"כס וספסחי
 יסק' כי מנחמאל לא ישנה הי"ס מנחה הנקום אף ללא
 כ"יפין לחלילה כמ"ס מהרומ"פ והרמ"ז קס"ה מ"ע נודלי'
 לא ישנה מהמנה וד' המוען נכ' המנה איס לאמנ
 וק"ש' הג"ל על ר' נכ"י פיה הא ח"ן כ"יפין על החלילה
 אינה טענה חוקה ר' נכ"י אפי' הו' כמה גדולה שפס'
 על החלילה ואפשר דגם ר' כינ"ד ק' ומה שחמ"ס דנה
 שחמי"ס ח"ל' היא מנעס דאפקיעטיו לקדושין איכ
 זיננה שלא הפקיעו ומיהס ח"ן ע"ז לאמנ מה יועיל
 קנדה ר' הנה חפס בזה טענה רש"י שנה קניה דמיה
 ע"ז לאמנ מש"ס דאפקיעטיו והי"ז חמוס טוב"א איכ הי'
 נאופן זה ה"ל' כשר אס ינחה מקדים עם אחרים ולה
 ולד מנוט דהרי אינה היא ויחר' מקנדה השטות דלאמנ
 מיהס רק דחיל' לא נענ' להאמנן אה' עידונו דכרס
 לעשות ק"י' לחורה והס' מניארים נכ"י"ק ק' ל"ג ונכ"ש
 ש"י פ"א גם אפי' לטענה רש"י הפקיעו ח"ל' הכי ד"ס
 קנדה להאמנן ולא פטרו מקום להרא' איס לאמנן ואי
 לא דהרי עכ"ס הרואות דהש"ס מקפקל ג"י ינחה איז
 הס' כנולל אמרו דהי"ז ד"ס קנדה להאמנן נאמנן והאי'
 צויהו דליכא לתימס דלמא קביא ליה שליחתי' קדמלי'
 נוד"ק להאמנן ואפקיעטיו וכמו כן י' ש' לחנ"ש קנדה
 ר' נש"ס יבמות ק"ח המכה ג"ו לאשתי נמקום יכס כ"י
 דצויהו ודלי' זכ"ס הוא לה' ונלאחי שכי"כ הע"ז קס'
 קניה ויסיק' דלין לאסור מש"ס שכ"ד נאכ"ד צומק קס"ס
 וכ"י למורה ה"ז כן נסס הי"ש"ס ונכ"י מוהר"א ח"ו
 ק' ר"י דנחה שג"ר ג"י שלא ל"ש א' י' ש"ס לאמנ
 לומר מה אחי שיהלון לה' משלי"כ צומק הש"ס אפי'
 לחלילה לא היה לאמנן כ"י ונכ"י מהש"ס אנה"י ק"י
 ע"ה בנה דיק מזה דקאמר שאי"כס את' אה"י משנע הא
 לחלילה

לחלילה לאמן [הרבים בזה והרבים אחרים] ועכ"פ היכי שיש לו חסד דליכא השמש שמה עיניו נתון זה כיצומה כיו ע"ז דלמן שמה להם נשים ודאי לאמן [בנמקושו של

הרש"ם מהר"ב לא כיכ כהנא] מה ודאי קולא גדולה ויש להנין גם שם בנמסיה דלמא ורלה לקהחה אף שיהי' לו חסד דקיימיל כרנא טעמא אדם כמה נשים ועיניו בפרטתם קיי' י"ב ועיי' בנ"ש

קיי' קריה קריב וימלא הרבה דברים כחלה וחלילה לעשות בזה מעשה בלי ספקתם שרי התורה. ומסיד כיון דיש מקומוה שטבאו בינים. אשאר דריל איכ י'ס לחיש עשה האקט טויה בזה וקבנה דזה כרל'ן בינם או מקים לא פלוג לא לאמן בשום מקום. ותיש דמורה הרש"ם מטעם רלה פרע שמה י' י'ס ריל ואיכ אינו מעיד כגד חוקה וגיח לאמן בחקירין ואפי' דברר שבעניה כי מהרי"ק גדלא איחוק מהימן ובחסתי טביי חמה מדוע אי דבר שבעניה הא איכי צמיחה וכרז וכן זה קיישי' הא גם צנה וכו' וכן כהנא ליכא לאו וכרז וכן חוס' רי"ד בקידושין דאי דבר שבעניה ועיי' בנ"ש שיו פ"ט ובנחשימי דמימי קליו והפחה איכ סה ויש בזה נפיש לעבן מנארב ולא קיי' כר' ויש בנחשימי כי דוקא לאשה לא האמין דלא מליט כחמיה לעס' רק בקדושין עניב דהמי' נאמנה משום דליא בחיפן

דאיכא למימר זמנין דקריא ליה כמה שמחלק הרש"ם פרק האקט רבה אגל בין האפקטוס כגד פשט המנהג ויהי' הוא שלא המיע וקביע בנמקושו' נמעי'ם שאין ליכס כי אס להלון אס ק אן לומר זמנין דקריא ליה לכך איכא למימר דאפילו היא עלמנה נאמנה לומר מה יצמי ויהי' עד אחר מקויו לאיקור כרס המרה לאיקור

לאו לכרס דמשהח און לומר היא עלמנה שכיח בדאמרי' נהאקט רבה דהא לפי כרנה הייל היא עלמנה נאמנה לומר מה יצמי ומחרס לעלמי ואפילו אס נאחר דמקבנא זו און כרנה לחלק כיון דיש מקומוה שטבאו ליכס מ"מ

לאמר צדקון דירן מודה הרש"ם או מטעם דלא טרע שמה לו יכס או מלד שילדה ולד כרפי' ורוב נשים ולד מעלי' וילדוח (יב) והאי רובא דשכיחי טובי' דאס הרמב"ם קירא אוחו ספק דברייה בפרק ז' דהילכות יום חיל כל יומה טי' שהיא ספק דברייה אס יש עליה זיקה יכס כיון יצמה שילדה ולד שלא כלו לו דהשו' ומה בנאך שלשים יום שדינה שחלוין מקפק דברייה כמו שפארטי נחלה-ת פי רששן אס הלכה ונהקדשי' לאחר קודם חלילי' חילן לה יצמה וחסב עם בעלה ואס נחקדשה לכהן שטאו אקיר בחלילה איכי חילן לה שאין חוקירין על זה אשמו מקפק דברייה היי שקירא לי' ספק דברייה (יב) דיש חילק גדול בין ספק דברייה לספק שארע נודאי דברייה כדאמרי' נמי בני דמאי משום דאי ספק צדידה אין מנדיקין עליו ועוד יש להקל משום דאי דייענד ואמריק צומס שאין להם סוף אס נעשה לא חלל אף על פי שאין שום ענינה שמה ולא מציני' אי התירה חס' דלא מתקין אלא אפי' נעשה בלא התר' איכי דייעם לכהן ולכהן כדאיכא צמדיק' גדול קף פי' דבינומה ועי'ה ויחאי

ומה שעד אחר לאמן לומר מה בעליך להחירה לעלמי' ואיכי לאמן לומר מה יצמי' להחירה לעלמי' לדברי' הרש"ם הייט טעמא דכרס'ם ל' עי'א שמה יצמה לא דייקא משום דזמנין דקיי' ליה וקיל

למנו דברין דירן מודה הרש"ם או מטעם דלא טרע שמה לו יכס או מלד שילדה ולד כרפי' ורוב נשים ולד מעלי' וילדוח (יב) והאי רובא דשכיחי טובי' דאס הרמב"ם קירא אוחו ספק דברייה בפרק ז' דהילכות יום חיל כל יומה טי' שהיא ספק דברייה אס יש עליה זיקה יכס כיון יצמה שילדה ולד שלא כלו לו דהשו' ומה בנאך שלשים יום שדינה שחלוין מקפק דברייה כמו שפארטי נחלה-ת פי רששן אס הלכה ונהקדשי' לאחר קודם חלילי' חילן לה יצמה וחסב עם בעלה ואס נחקדשה לכהן שטאו אקיר בחלילה איכי חילן לה שאין חוקירין על זה אשמו מקפק דברייה היי שקירא לי' ספק דברייה (יב) דיש חילק גדול בין ספק דברייה לספק שארע נודאי דברייה כדאמרי' נמי בני דמאי משום דאי ספק צדידה אין מנדיקין עליו ועוד יש להקל משום דאי דייענד ואמריק צומס שאין להם סוף אס נעשה לא חלל אף על פי שאין שום ענינה שמה ולא מציני' אי התירה חס' דלא מתקין אלא אפי' נעשה בלא התר' איכי דייעם לכהן ולכהן כדאיכא צמדיק' גדול קף פי' דבינומה ועי'ה ויחאי

נמי בני דמאי [צנח כ"ג א'] ואפשר דיש עייס וכן ליל בין ספק דברייה לרדאי' דברייה כדאמרי' נמי בני דמאי וי' ועיי' טרי' צרפי' דברכות ק' ס"ג שהביא משום אס ובהנחה סס ואמיל. ובמהרש"א פיק דביה' דאס כלו הי' ענינל צדיק אקור משום ונקלע דביה'ם והמה הלילה הא איגלי' נילמא למפער דהיא עינר ולא

דמי לנכור דאם עבר ודאם שמו דאקרי כנחליה חליה
 ט' דאם נמי י"ד עירודקא ליה חכא והאטמו דאין זה טענה
 דאף דלרשע דאיה ל"י מוקלא מועטס דאקריה דעמתי
 אומרי' קיז בני צטר ועי'

בצנה דמי אכל לריי דאיה
 ליה מוקלא רק באיקור
 ועילוס איט מעטס דאקריה
 דעמתי דאפי' הי' דלא
 אקריה ע"ע אקור דמי
 צארו הי'ענ הנניש בצנה
 זבילה וסיר מעטס עיר א'
 פמוע כו' הצילו הנניש קי'
 ט' וכבז שטוא סומה
 גלויה ואיכ עיכ העטס בני
 צטר מעטס האיקור דאיה
 אדיר לראוה איכ הידי
 גני לא כלו איכא אדיר
 ואף שלא אקריה דעמתי
 לא איכפס לן צוז לריי
 דקיימ'ל סומי' גס בני
 יויע כפי' חליה ואומס אס
 י' שאלה אדירה דרבי י"ל
 דלא הי' איקור מוקלא
 מעטס דנעינן סימ' ודאי
 איקור אפי' באדיר' עשאכ
 שאלה ספק במקדס ויוכל
 להיות שטוא עוטר לגמרי
 לא נאקר צוז מוקלא והנה
 בעגל י' לנקל כניש
 הפמינ צמחיה לה' יויע
 עיש (ד') דאס נאח
 [הייצט ליכא קאן נאחן
 לה] אפי' בלי התרה חכס
 לא מפקק מעגלה. טמו
 המדרי גרול. לפרטי
 בהמיר טס והמטי הממחלי

ואיכא למיער דער כאן לא פליגי חלא צנים שאין להם
 קף דאיכא איקור כרס אצל באיקור ללא במוק דרין
 כי' עווד (ד') דאס נאחא אפילו בלא התרה חכס לא
 מפקינן מעגלה וגס לכי' עיר נאחן להמיר' לעגלה.
 ועוד ראייה טי'ע לדמוס למיס שאין להם קף מעטס
 אחת הממחלה מעטס מורי היר מודרי' וטסאלחם על
 אודיה ראובן שאלך לעגולם בלא צנים והכיר אס קאן
 ואסע מעטס ואחר פטירטו ילדה ומה תולד חק טלשים
 והיא טוענה ממוטה ומה טס סהכיקס ועוד צמעה כין
 שחיט' סול לי'צם ער שגידל ש'פקדו נכפי בעלה בדי
 נאחן ער ש'תלן או אס יוטה סמגנה כמטנה וגס
 האפטוסאפ אומר שאין טייך לומר מעטא קנאס חלא
 היכא דודאי וקוקס אכל הכא לא עכיל מרי'. מעי'צוחא
 דמר כ'ל דמוחי ליה לה כלל ג' מדשים הראשוני' כדאיסא
 פרק החולן אצל כ'ל דאחא טיטלה כמטנה לאלתר
 דחוליק צטר חז המטי' צוז וכו' טס' ולד מעליא ילדן
 ומעלא הניש עמה לעבוס כמטנה ואין להק' לכמטכא
 לאלתר מעלי ע'ה טע כמטנ' לי'כ דאקו אסע סמפל בעלה
 למיס שאין לה קף היא לא מנהה כמטנה לעולם ואיה
 אין הכי נמי איכ כי'ע שאין האחין נכנקן למחל ואיכ
 נעלא טי'אע עונה העטון ער טי'צא אייה עטי' דכ'י
 מעטע פרק האכס טלוס מדרי' צי'ע ועדרי' ציה ריוכר
 צקל להצנוס כמטנה מלהכניס האחין למחלה חליה וחי
 ב' (טו) צנים שאלים מנדין כמטנה ומחלקי המחלה
 ליורשין ודרון זה דומה למיס שאין להם קף כי ריי
 הקבצו צפרק החולן על ההיא ומס הוולד צטר טלשים
 יוס חילל ואיה אומלי' לא חוליקן צטר רוצא ורוד טס'
 ולד מעלי' ילדו ומי'דן דה'טי'ן למיעוט צוז כמ' עיש
 שאין להם קף חלמ' דומי' לה ומאלן דאקן דרצנ'
 מדמו לאו היא היא היא היא. ועוד כ'ל ראייה
 לדמוס דאח כי הי' דנמי' שאין להם קף אס נאחא
 לא

דמי לנכור דאם עבר ודאם שמו דאקרי כנחליה חליה
 ט' דאם נמי י"ד עירודקא ליה חכא והאטמו דאין זה טענה
 דאף דלרשע דאיה ל"י מוקלא מועטס דאקריה דעמתי
 אומרי' קיז בני צטר ועי'

מיהאדני וסיס וק' כהניג צטמס דאיה צנים כמטנ'
 וכיס מנייש מי'ד קר'ד ולמח' יורדן כנניש צי'ע רפיד
 רי'. העטס כ'א כפי' רי' היא נאחמה בעגלה צי'ע סמנע
 לאיקור מעשאכ לגני מחלס
 וממוטס עפי' טס' יקס
 דנ' צנים שאלים חוליק
 עפי' הרוב גס לעי'ן מעון
 וגני איקור חקו חיל נאחא
 י'א מהע'עוט צרבלי וסי'
 זולחא גדולה להצ' והאסע
 הסנעל הטי'. ולאו דוקא
 לגני מעון הידי לשאר
 איקור טורס שאין אסע או
 עיר אכאן צה ורלי' מעטו'
 מנייש מי'ד קר' קטנה
 סמקקטס השטס טמל נאח'ל
 איה ואף דהפידו טמח
 ואסמו מוחרס דוקא להחיר
 אסמו לא צשא' איקור
 י'ע'ס אומס אחר ש'מחוק
 הענין הזה טס'ס נאחניס
 עולו דין עפי' וגס מין
 ועט'ן עליו כמי'ס דמח'ל
 וסוק' כמדי': מי'ס כי ריי
 הקי' צפי' החולן. דלי' עי'צ
 דיה הא ודאי לפי' זה
 המ'צ' היה כהוב קסס
 דה'טי'ן למיעוט כמ'
 צמשאליס [למי'ס לעיל
 דמשלים מעטס זילוח' לי'ע
 לדמוס] לא כמ' סמנב
 לפי'נו צמוק דהי' מיעוט
 המטי' נפלים: ע'י'ס והעטס
 כפי' ריי. דרי' פי' דמטי'
 אס נאחא לא הא' אפי'
 לרי' דמי'ס למיעוט דכה'
 סי' לא כ'יה כי' הא רני'ן סי' עי'צ קסס קפרי סי'
 והי' מיעוט דלי'ס וכן צנדה לי'צ וכרהצי'א הרא'ש' פיק
 דחולין עי'ס וקלס קוהר צוז רי' משנחו לעיל קי' ו' דקוצר
 באי'נו רוב חוק כי'כ עי'ס ועי' דני'ע יוד' קי' טי'ע
 ונאחסי' יוד' ר'כ'ד שטי'צ ומי'ס הקומן דהי' רוב מעליא
 סי' אצל עי'ן צמתי' ציק פי'ד ממשנ'ס וכן צנן וכן צנח
 דפחיה ענין למי'ד ואפי' נן סי' אי'ט מדוד' צבוטר דמקרא'
 הא' ומקס'קא' לא מפקיקן ממוטה וגס מלשוטה דמח'ל

גו' שחטה וכד' רמי' פסק נמור כמיש' הניה אפרים
 רמחיו לעיל אלא רמח' היה אפשר לחלק בין אדם
 לבתהוה ולאמר רבני' בניהוה' אי' בניהוה' פסק השקול מהיה
 כמיש' הרמ' ובני' אדם' אי'

מלבני' זמון] ועוד דמעה
 לנשואין] דמיש' אלוהים שאלים] ואיך
 לא הלא נדיענד

ולא התמירו בני' אשה ישראל
 הכי' דלא אפשר יוזה' מני'
 אשה כחן (יה) מני'
 כטעמה העדות . לבי' ג'
 ובכדי' י"ז הגה"ט אוח'
 הכי' חלק על מהרהש' שבי'
 דהעיקר בהרענון' מכה ר"ר
 שביזה' מאלוהים ולאנייה' כן
 וש"ש להתיישב בהקניא' ולא
 ידענא' הא' מוטאר' היעב'
 בהראש' שם טעם' וכבדה'
 כאל' ובני' הרענונא' חק'
 דלף' אחר' שפכר' ולאחן'
 כדמנין' יסלה' לילך' לבד'
 אחר' שאלין' יודעין' ומכפירות'
 העד' ולישא' דמנין' שאלמן'
 בהגדה' חן' לבד' היא' עטמה'
 אי' כביד' ומד' שעה'ד' לה'
 מה' שוב' איש' חוזר' ומגיד'
 וכלה' דריל' דלם' היה'
 כמיש' לומר' מזודה' הייתי'
 הייט' זמוןין' דאקורה' ליבשא'
 לבד' אחר' דמה' שפכר' עשה'
 להאשק' לפני' הנזיד' שלא'
 אמר' לה' משום' דהק' העיד'
 לה' וכולה' עשה' לחזור' חף'
 מאלה' שאלים' חוזני'
 ליבשא' אלל' ציד' אחר' וקבד'
 הרענונא' דלרם' יודע' האמת'
 נבד' העד'ים' יכל' לחלט'
 כסחר' נבד' העדלה' העד'ים'
 והביש' כספק' גוה' ובחל' צדי'
 במקרא' ובש"ס' הביא' דענין'
 זה' בהגדה' שלא' נביד' אי'
 יכל' לחזור' חטוי' מהרין'
 ע"ש . ויפה' ק"ר' דהראש'
 סוקר' משנהו' והדיע' ובש"ס'
 קט"ו' די' לא' רחמי' ועי'

לא חלה' היג' אחריי' פרק' החולין' איהמי' מה' בתוך' שלשים'
 ועמדה' ונתקדשה' אם' אשה' ישראל' היא' חללה' ואם' אשה'
 כהן' היא' פליגי' ופסק' האלפסי' כרבי' דליה' חללה'
 דמקפיקא' לא' מפקינן' איהא' מותחי' בגדל' וכן' פי' ר"י'
 ק"ק' פרק' ר"א' דמילה' ובמחן' זה' איכא' מיעוטא' וחזקה'
 דמעיקרא' היתה' צחוקה' איכר' לשוק' ואפי' הכי' שרי'
 נדיענד' והי' צמיש' שאלים' והטעם' כדפי' ר"י' רפי'ב'
 דבמות' דמעוטא' דלא' שכיחי' האו' ושרי' אפילו' לבני' מאיר'
 דמיש' למיעוטא' כחם' ספרי' דרייב' עינמר' גמיר' . ולהאי'
 דלמרי' רפי'ק' דחולין' (פי'ז) רוב' מטיין' אלל' שחטה' מומחי'
 קן' ולא' אמרינן' קטן' מיעוטי' דליו' שזמון' אחרק' דבהמה'
 צמישה' צחוקה' איכר' עומדת' עמוס' דהא' רוב' שכיחי'
 מוצי' ומהכי' להיליא' ממון' אפילו' למחן' דלמר' חין' האלכין'
 צממון' אחר' הרוב' כי' עוד' האריך' בהשג' ואלי' קלרמי'
 ללמח' דמרי' הא' למיש' שאלים' אפילו' לקולא' (פי'ז) חולין'
 לחלק' בין' איכר' למזון' דלם' אקנדה' אמת' דהיה' רוצה'
 דשכיחי' טוזה' מיש' ממון' מ"ש' איכר' ממונא' ועוד' דהשג'ה'
 נמי' איכר' האו' . ועוד' דמדה' כישואין' לנשואין' . וכדי'
 מחלק' העדרי' צפרק' צי' רינעוה' וע"ש . ומכל' הכי'
 עמיש' איכא' למימר' אפילו' אומר' רבי' אשר' תכל' שלא'
 אמר' מה' שפיה' זו'מרת' מלו' י"ל' שהיה' לנענה' חף' על'
 פי' שפיה' מכדשה' , ור"י'ה' מקפר' אגוד'ה' פרק' שטעמה'
 העדות' גני' עד' מוכה' כ"י' ופרק' האשה' רבה' וזיל' צפרק'
 שטעמה' העדות' הכל' מודים' בעד' מישה' דפסור' דלמי' לה'
 לדידה' ולא' אמר' לבד' מכלן' יש' להאי' אשה' שאמרה'
 לבד' פלוני' אומר' לי' שמה' בעלי' ומשגי'עין' אוהבו' וספר'
 מהרין' אוהה' להשג'ה' וכן' כהב' רחבייה' עיין' פרק' האשה'
 שטום' חף' על' פי' שפשוטי' הדברים' מהראש' והרמנין'
 (פי'ז) צפ' שטעמה' האדמה' כשומעין' דפליגי' אספר' אגוד'ה'
 יש' לישגן' דהראש' והרמנין' איירו' שכבר' העיד' שזורה'
 עדות' או' כטעב' לכך' האו' כלמון' צנמחיה' או' אפילו'
 פליגי' שייט' מכה' שומרה' דליא' אלל' באיכר' ללו' צינמה'
 לשוק' ועוד' וכל' שכן' צמדון' דיון' ועיב' לריכין' אס' לחלק'
 דהראש' בעלמו' משטעב' צפרק' העדרי' גני' כחם' זה' עי'ה'
 לפי' פליגי' חכם' דק"ל' דהיא' כאלמנה' גני' על' פי' שפיה'
 מכדשה' וע"ש . ועוד' אפי' כחומר' לרבע' האו' כאלמן'
 כשעכתיש'

העוד' לנטח' ס' ריל' דעכ"פ' אינו' חטוב' כ"כ' האלחם'
 ענין' שלא' יומיל' גוה' הרוב' ועי' . נמיש' עיל' סביד' . ורי'
 ק"ל' כשטעב' (פי'ז) וחין' להלק' צן' איכר' לעמן' [לענד'

קחם צד ועלמתי בזהמי חיל הרל סניח דברי האבי עזרי כי חסד וכיח רחמיני עיפ האקס קלטו כי סם בזהיע פ האקס קלטו הארץ מה והוא העטור בחרו הכלל ונרחם דכל עמלקת

סולם ורחמי נכלטו סעקיס עיז ניכ וליע נסמיז ורייף ורעניס [ואבי סם כמד סהגי] הבריסן ובסריה מהרעדיס חיהיע פ האקס קלטו הארץ מה והוא העטור בחרו הכלל ונרחם דכל עמלקת

מה הוא דבר הטבע לבני אסיראל לא נסגע לתבירו בנעמן או בנכדור דרליכ יאנען האוצר עפי חנירו חסה עמלה לי וכיאלה צוה רש להעניע עמיס הכהני חיע קי' חי תבניני אוח ע' עיס וחכמיל (ע) מתקרי שארי הגי מהרייו . אחסיי ובכיז נחו אן בנניח חיע ייז חי מערייו דלין הציד לריך נלחלו אחר הער כריי' ובגילי ק' קיני הער מקוביל הכל דלי לריכין לשאלו סעד איז הסקידה עיי כפיריו קחם דליה לה להעיד קחם עמ נעלי בני קום דני ליחל ודלי לריכה לבגיד אף ידע טעמ ככס' ייז חי [וינין שריה ספי' פריכ קי' קיב לא רלחה]

כשכחתי ולא חיל הני גילי כשחלתי והכמסה חבל האצר לבעת חין אס לריכין לשאלו אוחו אס כן סדנר כעז חלמטה והיה לי להניח רחמי להרנס חילוקי סכחנתי (פי) מהסונת שארי הגלון מהרייר יעקב ווייל זיל מהסונת כד ופיח חבל כיל רלח לריכי אף הכלל זיל מחסה צנלה רבי יוסף קורנייי ילי ומוסרתו כל נלה קום חליה מכל הני טעמי ספי לעיל ואפילו טעם בודלי סהיה לה יבס רק שאיני ידוע סעריין חיל חי דעתי טועה סאפי' הכי אינה לריכה חליה כיון סהיה לה ולר חלל סעמ חוך סלמסי יום ובס יס לה צביס סמוכס על ריי חייז כדלעיל דהל ליכא מאן סרפגי עליה דפי' נחא סעורו יודע עיק' :

טו שלמא

רנח לעניתי ידי' החיר נחא יליז עיש וכאיל יליז . אשר שאל כיס סערה סכנר הספלו וצלו אחר כך עשרה אחרים אס יכיליס לחוד להספלו ולהעמיד אחר לחון עליהן כעז טעם הראשונים כיון שלא ילאו בחפילה הראשונים וצחונו ציה הכנסת עלמו ורחמי המשא עתן של כבודך והוא על דז היקר וחלקת הרועם על שלשה חילוקי' הלי

רנח לעניתי ידי' החיר נחא יליז עיש וכאיל יליז . אשר שאל כיס סערה סכנר הספלו וצלו אחר כך עשרה אחרים אס יכיליס לחוד להספלו ולהעמיד אחר לחון עליהן כעז טעם הראשונים כיון שלא ילאו בחפילה הראשונים וצחונו ציה הכנסת עלמו ורחמי המשא עתן של כבודך והוא על דז היקר וחלקת הרועם על שלשה חילוקי' הלי

ובח' הריעניא עקיפא צוה ומקבנר לי' דלריכין לשאלו וואל רלח הסקידה ורהיה יכילה להעיד קחם עמ נעלי הרי סהליז חזיל צחר איסכא ולי' רלח דעי להאי דק' ייז קיה היכל או אפסטר דהריעניא לא קילויפה כי הליז לרידן . וחסיי מהרייו קי' כיד מעותקת צבי' אזהיע קייט והרעיש ספי' קיזי ומסס קינד לרי' דלמוד ומכהן ליסרלח סבי' דליח עיש וחסיי מהרייו קי' פיח צכה' הגהיע קקתיח דעיא יכול להעיד סהיה צן אפי' לדעמ הרליס עיש ומכס' צביד קלא רהוקה צלחין דועיקל גס להרליס . וכל' מהרייו דהיכי רהינס גופי' חסדין לקלל דעמ הנן חין חסעין [כהיג קניי בהיעט זי] הרי דיעס עטמה קלא לחוש להקול איכ מכיס צביד שאוינים מתוך קטטה ומרע'ס' הלילו הקול דודלי חין לחוש וכך העתיק סעמיא סקי' קקיד צלי חסאי' סהיה לה צביס מענלה חסאי' קילל להרעיש דההיד נלה זס . והעתיק סעמיא עמ' צכה' חין קיזי אהיע אוח יי'ס ובקי' ייז אהיע קי' חיס ודךך כלל סכל חסוי' רי מוכר צכה'י צמקומס למוסעבס . זעעס הריפ צעור אזהיע קיזי רלפי' ילדו עמ אינה עמי' צנעה וסעורו

דהחי' נלחמס קדקדין עיג וטוס דליח צלופן אחר וכיכ צבי' דברי אמה סמס נלחמס ועיזי צכס מהרייס] ואס חין יודעמ יס ליך אחר המנהג עייכ ובגי' ייס סס ובקלה כפרי העיך כחיו אחר חוקה וזס טיס ועוק'ס דרכי טעם עייכ דע כי מה סעריה עלמו הלד'ק לחקן הוקף המדיפס לקלקל וכן ליל בנניסי רהיניו המנהג הוא עייס ולי' רחמ סהיב צבשו' דרכי טעם ומונח צכדרי טהיה קי' קליד וחסיי דיעמ קי' עיז וכן מלמחי' צכדורו דהיה סהיבס הגויל כן והחוקה הייט חוקה קלא טולד עד ססה ועלול אוחו צנעה וכיכ האי' יענין צכדורו צוהיל ובסאן יכילוי ליעד אמרינן עסה טלד עייכ :

בתשני

מהרעיש זאקיל חידס ידעמ לכלו דרעיו דקודס ססה חרעיס הכר העוצר ובסמי ססה מלשון הפוסקי' רלח משכחיל אלל סנעטל ופי' עיש ואלו לה סיס רי מקלד חסיי החויז הכיל היס רחמיס זלח מנוחר צלוחיגי סס ככוד להדיח [וככי' הביח סי' קיזי קיזי וזלח הביח לא אדע מדיע לא הוכיך] ומסעט סס דקיל דהל דרכר סלגיש יידיה הייס צכל המדעס הגי

ומהם נבי שם סתיה פרוש כל החדש וחינה כי צדה
זי מינואר דנעין שלשה חדשים שלימים אלה דהחדש
עייפ ויהי כמשלש חדשים מניאר איפכא ועיי נחיא שם
צדה מה שבי מהחליף ועייכ

האי שאין צוה (ה) משום דנראה כשתי רשויות . הגי
(ג) שאין צוה משום לא חתברו . הגי שאין צוה משום
זל חוסף . חף על גז דתפילה כנגד חמידין חקף (ג)
ואין להבא שבי חמדי שחיה ציוס חמד משום זל
חוסף וחליימי כתיבים ומחוקקים . ונראה לי ראוי שאין
זה משום דמיחי כבי רשורי מההי רפ גיש אי רנא
כי אכליק ריפחא זי ריב היה מנרכס לח' הלחי
לצרכו עשרי עשרי שמוע ריב ודקפר ויפק צנרכה
דריב חיירי דחושב טל' עלמי לא שמועי ופדשיי היה
מנרכסן גי זי ריב מאריך בטעדרו וחס' לי גי פגמרו
קעדרתן מחמתן נקול כמוד ויובנין חחי מצרכה עד שמי
ריב קטדחיו וחס' היה ויחשבין אלו נקול רס ולקמן
פרי' וליפק צנרכו דריב שמוע ריב אס היו מחמתן ' .
" היה לריב הנצ'י להבני קילו וישמע ריב ויחה לו
שחס עושין חמירי לעלמיס צנרכס' איני דמפקי כפשייהו
מירי ויזין של הזכרי ה' וכי דרר חמתן ריב ויחכרה ה'
לאו איחיה כפקי זיי כדלמי רנה חוספאה לקמן דאין
זימן ולפדעו אפילו הכי כיח להי צהי משום דחוש'
כינע שבי שם מקיבין רניס ואין קל מעק כמעט עכ"ל .
והשחא מלי פרי' המק' ולצרכ עשרה צנרכה ה'
ובנקוס אחד אי יש לחש לשחי רשויות כהיג או למה לא
משכי ריש לחש לני רשויות אלא ודאי כהיג לוח זיי
משום זי רשויות אחרי שנוכ' ללא ידי היצנח ועל כל
זי עשרה שכינה שרי' אין כאן צוה מישע וכן מוכח
מכאן דכל כהיג אין צו משום לא חתברו ונב מן דין
לא

הי דאכסן בני אסמכחא דסקיל וערי עלה חלומה סי
וניימ קי ייט (ב) ואין להבא שבי המידין . מקורו
צריף פיג דנרכס דקיימל דחפלות כנגד חמידין הקסם
ובכס שאין הליצור מניאין
עולה רנה כוי אצל אין
עייני לביד ששה עדיין לא
החפלו ונחר רדייה חליבן
דליכ אף מחפליין צהי
ציידי או צהי עיירות ופשוט
ובכי רי הביא קמד ורואי' .
והריזה הקשה רחא: ועוד מלא
דליצור מניא עולה רנה
ובנלחמות השב' זה דוקא
צנכאר ונחוחו שקלים הא
אלו כל שיראל חזלה
להחמד עולה עילוט שוחפין
נקרחא ועשויה סמיכה
ואין נכסיה משל ליצור
והחיוצא לזה שלא חיקס
חפלה שין אלא להבא
שאיס נקי [וחס איחא
דליכא עולוט רנה צליצור
היל'ל מדיע חקנה חזרה
השין משום עילוט רנה]
לא רנה והמניין צהי
לחמש ויקרא כי מהחלה
כדעוהו הבא ויזין כי ואפשר
שבאמר שאס רלי הליצור
להפרס צחלה לרנה
שההי רנה ליצור ואין צה

פריסי' האי ליח ונעיל דאמר רחמנא לא חשבו חזרה
על מה סי דעו רחסי [מנר' יצונת ייב זי] ונראה
שאול חיקור דאורייתא [מנר' איה חליג איא וי] הכי
משמע מקושי' השים והא ונעיל לגופי' ובכי קדר מנשה
להרחיל פיב עיי היר כי רהוי אסמכחא צעלמא
ובכי נקמתי' ליח מיה והרואי' פי ראה והק' להכינע
דהי מתיס כפנ'א היכל איכ מודע לקי צללו דשריעה
על המה הא לרדייה הוי לאו שנכללוה ויפה הקשה
לדעם הרמ"ל דלא שנכללוה ליכא מלקיה אפי' על מה
דאח פטעי' וקרא אולם להחוקי דעל פטעי' וקרא
לקי יחן זה כתיש הכינע דפשוטי' נירדה על העת ועי
רדני' נלכוסה חף שמים איכר כינע מיהלקסא ולי' דה
דק השים לרקין ולהקדוח גם צאקמכחא אף קמטס
על-הדין קרא קל ונעיל לגופיה ועי' צחסי' זייב קמי'

קמיה וכי' שחמדנו רוב ישראל הא רנה ליצור ומישעו
כדוכין כימדים וכן עיקר . ואיכ לרקו רדני הרזיה ועיי
צחסי' איהם קי' קמי' ה'ק' דאין שליח להקדש משים
המודה יוד ע"א דחמרי' כנן שרייה שליח לקדוש
כי' ועפי' הרצון' דליכא רנה ליצור רק מה שצא
מהוונת השכנה ונחוחו והרי יש להשליח שהפיוס צנויה
עיש והנה לפי' ה' הרצון' יחן שחמדנו רוב ליצור
וזה השליח מהמישעו וליח ליי חלק צה ועיי' צחסי'
עיש דנכרה הבאה אז מהה שחמירין שכל עולי צלל ואקריין
צלל אחוה העיר והרמזיל פי' דניצור המניע לכל ישראל
יש צה חלק מישעו מחוד ואיני ענין החילוק וכמה היא
השיעור של המישעו הזה ולפעמים גם צלל אחוה חמיר
הא גיב דני שמוע מחוד כפן שסמיר גדולה ויחליט
ואין פי' דהי ספק לכל ועמיימי :

ונעיקר

ובעיקר תקיפת ים סהצו דאסער צווישן וסחוק עדיף
 נעלית צעלמל וסכי עליש צירש סהלש מקדש
 עלש וסא דקדושין ז' צנעמח סהסופין וסקדש ח' וסס
 דלל סל על סלק סקי
 דעירי עטל רלל להקדש
 דק סלק סקל ולל סל
 סזיר לו סהסוקה סל
 שחל צ על עטל ערס
 סהקדש דלל כתיב צניס

צ וסלכ סידר חח סלסער דסחז וצחי סריטציל ס סדלי
 סזחלל דווסל וספירל סול ס' סרי דקלל ק רוככ
 וסרסדס יד ק"י קרצ צפסיוס דנע"י עכס חריר
 ורלוי להצין מה מקס
 להזרות גני אקורל סל
 וסלו סורי וסכניס עיק' וסלו סורי וסכניס עיק'
 סוישע וסכרל ליל ציר כי
 אסרי להסות כתיב סוישע
 להדיח צייט כללי סדירס
 סצנוקי

נעסעסוח לרין קי ר' עפ"י רעה וסרייט עיש וסלרסחי
 צעקירל וסר נחקסו צוח על סרייט נסורי ספרדייס
 צנרכי אסרי סליר וסעלל וסל סלסיר דסס וסרייט
 עווס דלף רלל נעסח הקדש עסרסח סליחוס סלל נעסח
 סקדש עסרס רלן סעסלל ססרי רלס צוח סלס יקדיסח
 סקליל סרי' הקדש וצנעסעס להקדש ר' וסספיוס מה
 לענין סללה ועיין צחסיס ח'יס קי' קי'ו סס סרניס
 צנח סהסוקי' עסלל גי להסרס וססיר דרפי' לענין
 סליח עוסח סליח [ר'ל דלי' מעעס סליחוס יוכל לעסוח
 אסר לסליח וססליכ אי' מעעס ציריס כתיב סס וק'
 דסל אי' כוונח סעסלל דרוקל חוסי עוסח סליח ולל
 צי'עסח סליח אסר איכ גס צכח סליחוס אי' לעסוח
 סליח אסר וס"י ציס קי' קעסל סקדש ולי' אי' מקדש
 איכ גס מעעס ציריס יוכל לעסוח סליח אסר וסרור
 סס רלן סזיר] ולענין סללה עילוס וסעסח יס להסוקס
 ססל דנעיש ציקס עקדיס עוסח סעסח או וססכפר
 עוסח סעסח אי' צנע" עכיס עי'סל סהקדש וסכתי סלל
 סס יסער ארס צנעס חלל סרי' הקדש עי' סיער פ'
 ססיל סרי' הקדש דסרי נסעסח קדוסח עי' וסקדיסח
 חל סקי וסוקדיסח ונעסח קוף צעללל ענד' וסלי ורלי
 דסוקדיסח סול צעלל עוסח סעסח חריר וססר עסי'
 ארס ז' נהקדש צנעסח סול עוסח צח וסלמר כסל
 סול רעס וסרייט יל וסליס דסכל חל סהקדש וסכ רלן
 ססוספין סול רלויס צנעח סלומר סקליל ססיל סהקדש
 סרי' הקדש ולל וסכ סליחוס וסיעו סקליל עוסח סעסח
 ססרי מיט על יד נהקדש וס קי' סיסס איכ וסליט
 ל'צור וסוספין עשין סעסח חסורל אונס דעסו טעס הללל סלי'
 וסן להסרין צנכר סקנכר וסרייט דסוסי וססיר ללל
 דלף להריר דליכל גליצור עולל דנח סכל דסס רוליס
 להספלל ציריס וסכ סליח סירל ז' קר דסרי סס עדין
 לל יללו דירס וסדוע 'סי' כסי סנידיס וס לסס סעסר
 דסלשין וספוש עולל (ד) וסלל על עי'ס וסכניס. הי'ס
 וסכניס דליח צח אקורל דלליכ ליכל צי' ללו דליח
 דסלמר אסניל לך אסל אקורל וסל אסרס לי' וסכסל
 וסלסער דרסח עסי'עס מניל סליצ קקי דנעקסל חור

קי' סרו דליש רק סס פלג וסדין וסי' סלל צרוב וסיעס
 דסוקר עסיר ליט וסליכ נסוקילס סל קיי'עלל סקק דליח
 להונסל סקק רח' להקל ונח ענין אגרות סול
 וצירי'צי'ל ככז דעל סלי' סריס וסל וסל דלי'פליג
 צח סרסוח לעסוח כחו סרלל רק צחסיס
 אסרס כיי'צ אערי' ססח להסעיר וצולוס סריס ג'כ
 קסח ח'ך יסי' סרסוח לעסוח כחו סירלל סל סקק עסיר
 ערלורי'סל וסלי' סרי' עורס צללל דלי'קר כרס דס'
 עי'ס להסעיר ועוד עלי' אגרות ס"ך צח סל יסגו צח
 כסעסחיר ורסוסי' סקדוסי' לל סלי' צח לפני עעקל
 כוסי' סלל עכיר א'י עסך קרילוס עי'סיס לענין ק'
 דלל אערי' קדי'ס להסעיר ורצק להקל אסל לני' סלי'
 להכריע סלל סחולק צעלמו [כל ער' סלי' גנר רונ
 סעסחיר לנכר דעסו] יוכל להסלל עפ"י דעסו סלי' צח
 אי'קיר וגס סלעיר סלמוד סריס מחיר להסכס עפ"י
 רצו סעסיר מעוס עסח דכרד סרי' וכן סלעירי' סל ז'
 סלעיר ג'כ עסוי'צניס להסח סיר ע"י מה סקס רכס
 וכן ערי' חס לענין צנל'עירי' ציס וצ"ס וסך אס סלעיר
 ערי'ס צעלמו סכרעס גנר רצו או צודלי' עוסח כסחולק
 מחסח סכרעס עלמו וסן עלל וגי' וכיע סלי' סלעירי'
 סל ז' וסל ז' סס חיי'יס להצ' כסק דלורי'סל
 להסורל סל לל מי ססול צעלמו צעל סכרעס יס צניסו
 להכריע וסל חס כללעיר וסל ס'ס צח סריס סלעיר
 צח (ס) חיל סקיל [רי' סוי'ס אסרי'] סס ורצ' סללי'
 צנכס וסוקיוס. כנין מנילל לנן עיר ציר ולנן כפר
 וסקדי'ין ליכל צח לי' ססרי' צניע יודעין וסדין סק
 דין צני'כפריס וצ' כפריס יודעין וסדין סק דין צניע וסכו
 סעסח כ' קיון סצפילין וסעסין ססלי' סעסיר דרי'ס עדין
 צנעסח דלי'ע סס רי'גות ולרס וסל לו להסור ססול
 צעל דרסוח ז'ס וסדי' אצו סרל'ס סס'י' כן צחי' אי'
 סלי' מנילל סקרלס צי'ל ו"צ כחו ספ"י וסני' וסרי'צי'ל
 סזיל' וסל'קס וסלי' ז' רלי' למסיר דלי'ס אגרות רק
 צללו אי'עני'ס וסכניס עיקר כ'י אכל כסכני' סהרל'סוסי'
 סכר סספלל עדין דללו סססלסרו יס עשין ססרי'
 אי'ע לסס קיוס סססלסרו וסוכרדין עסח להספלל

ללאח ידע והוא רחמי' שאין עלי' תשובה ואפי' מחזיק בדעמו המקדים עתה רמזילה כדחק רגל לרי וקוצר עולין לתלק בזה ובתי' הני על הראשית והחוק' מיע ודלי צדיק שמו שדוד דרמי עס עכפס הוא רצו חומדי לביעי כד ולצד כפרים כד עשאיכ הכא ומר כחוס שהתפלל עמה בראשוכים תאחר יעשה גם הוא כן ותפלל עו השמי' ואיכ עה ציהס שיהי' כמקצ הגדוה אין זה אלל לפי קצתה ני עיובל לתקדים וני עמוכה להתאחר ודלי דאין צוה הגידוה ודז ופשוט :

ואיכא לנדק עתה רמזי' דמרי' עקריס מר' די אמרי לדיהו בני לא דמי ופרטי' קלא לעשות ישראל הגדוה הגדוה וארי לרעה הקיא ורי ליכא צוה הגדוה דמרי סמקיס גרס וברי' אי' קיאי' קציעי' דירחי ונס צבי חיל' שרין לאו דמפיר ענדו וליכא צוה דלאו אומרין עמגסי' עידק אר' צלחיס הק' מהרשדים בנשמי' דהא עבי ציר צמי עיירוח אפי' אצוי' [דפליג על' רבא כדלקמן עוה דליכא חיקר הגדוה ומי' דלאו דלי' ע' צ עבי צחיסה סלי לענדו עליו עידיס [משמע דקיל דה עידיס הוא] הני שאמיס שאין חיקר לריך לעשות מטה מן השנצור ולעטן השטוה מן השנצור לאו יהי' חילוק צוה ישראל צמטה הסוללת לטלס התקטי צמוחיס ע'א ליעול אפי' לרירסו דמיו ייעי' צקיעי' דירחא ולפי' גם קשיימי מיוצבם דלכחילה ונמטה מן השנצור אפי' צאופן זה קלא לעשות הגדוה אמנס הא דמזילה דמיקי' אכהי' צאופן מי' חונצח דהשדריס ונמי' הרעציה' כי דהיס דריל דמקסו מונגילה חק דאין צוה הגדוה מיע לא היה להס לתקן צאופן זה שטרחה באגרוה וליעי' ועיע' צביר דערק כענדיל ליכא אפי' מטה מן השנצור צוה. אמר אצוי' כי אמרי' ליה אפי' צמי' רינן צמיר אחת הללו מורי' כדצוי' צמי' ואללו עינ'ס כדצוי' ציה' אלל עמי' צמי' רינן צמתי עיירוח ליס מן צה חיל' רבא והא ציש וציה' כמתי ציר צמיר אחת דמי' אלל חיר' כי אמרי' כי אלל עמי' ציר צמיר אחת ליס מן צה והרמי' והראש' בניאו דברי' רבא אפי' אפי' צמיר אחת שוור עמי' ציר' ורמי' להני' עס סס עמי' ציר' אפי' ריל ציר' די' דליכא רק שלטש ונס רק ציר' אי' ופי' מהס שורס כן ווי' להסך ואפי' עיכ דאמר אי' דרליכ' צלחיס הא איכא רוצ' ועמי' ציר' הייס דיע' עמי' ושלטש מורי' כן ושלטש להיפן ואין זה מתקבל צמיר ורמי' וזיל לא צלח' כל הטרך לתק' שמי' כמורי' ולני' אומר לי' רמי'ס כמי' עמי' עתה קיל סמרי'ס

ואשכח'ס כחות משרקותם ואלשכח'ס כחות משרקותם צקדש ועמי' רמי'ס כהם כמקצ לשחי' ציר' ומשאיכ צקדל ספדרי'ס צמי' או אשכח'ס צמי' עס ארעמי' ונשחח חממי' הכל כמקצ לביד אי' ומקיע' לי' תמי' הרדני' נלשוטת ח'ק ספיר ליישב הרומיל עספקבס צמתי ציר בעיר אחת איכא ליס כאצוי' ציר' בכלל המוקי ציר'ס דהלכה כרבא ועי' צמיו וצמיל ותצוי' רגס לרבא דוקא

ציש וציה' סכנרי' חיס ומליקסס מפורסס עיש וצקד' רמי' קילר דאורחא חיס אוח' יוד אלל עמדי'ן יבאום על הרמזיל הא איכא נמי' קקיל' ספדרי' ואשכח'ס ברומיס והס נקבל' סדק הספועי' הניל' אומר כי צעני' בה אשכח' וספדרי' הי' גם לאצוי' כמי' עמי' עיירוח דכל קיל' צמי' יתקצ' למיר אחת ונמי'ס הרדיק צבי' יי' וריכ' מהרשדים כמטה חמי' ופי' דהס כמטוה עתה דקי'יחל כרבא מיע יס לחש' צדנא גם אצוי' נעוה ומכוי'ס צמי' קשי' יארי' עמי' עה היס קקיר' דאצוי' קלא אריג'ס צקשי' רבא גם מה זה דקאמר כמתי' ציר' צמיר הא צלח'ס הי' כן עמי' צמי' רינן צמיר אחת והיליל' והא ציש וציה' עמי' ציר' צלי' כק' דרעיון ולהכיל ייל רגס אצוי' שורס בני' צ'ס וציה' דמחלוקת' כנר מחפרס'ס וכל' אפי' קיל'ס צמי' דמיו עמי' צמי' עיירוח ועי' האפי' רבא דהן אמת עתה סכנרי' כמפרס'ס וצלו' הלמדרי'ס והלמדרי' הלמדרי'ס אלל' הס עלמס צראשי' למיחוס צמחילוק' האדן סיחר להס לעשות כיא צמי' דרעמי' חלל' עיכ' רגס צאופן זה ערי' רק עמי' ציר' צמי' דרעמי' העמי'ס טקיל' למיר' צמחנה וצק'א המחיל' כדעת רבא וכרמי'ס וקיי'ס אלל' צמתי ציר' צמתי עיירוח כי' וס כאצוי' וקוצר' אי' והראש' ופי' צקיה' ציר' לייטצו קלא עמי' סמרי'ס אס אפסרוה'ס לביד' אי' אלל' עמי' עיירוח כען צמח'ס אפי' ונמי' סרין לאצוי' ורבא אלל' האמת היא דלי' אלל' צמתי ציר' צמי' עמי' עיירוח וסס ומנס דברי' הראש' ואפי' (1) ואין המקס גורס [דענדו שהתפללו לייטצו עתקס זה לא יוכל' עיר' יחד להתפלל אי' בהי'ד לייטצו ולייטצו וייל' דשמי' יחד דמפלמו צמילה לבני' לייטצו לי'חא] דמפילמו אי'ס צמלה אלל' הציר' דמצי' כמי' [צמרי'ס חיס יחד אלל' לייטצו כעאל' דלא' ליי' דמי' קמיל'] כעאל' דללי' דמי' ואין חפלוה' צקלה [ועמי' קמי' להתפלל אחר' הציר' אי'כ] סהי'ד לייטצו ולייטצו כשהמי'ס לא הספללו [ועד רחמי'] דיע'ס מהפוס'ס על' צמע כמי' שהצוי' כצורך [ואפי' עמי' שורס על' צמע דלא' צמי' עמיה ופי' יחד' אס הציר' דמפיע'ח דרמי' הא לי'חא] וליר' עמיה

לח שמוע מינ פרח הוצא עמה וכיכ הרניע וסכן ענא
 דבר ועי' צדיק אריה קי' יי' ומעולם לא רחמי ה' סתפולל
 שיאמר אלה ונבזוהו עזר אחר שלא הספולל רק קדיש
 וזרכו ועי' נתיחא סס. וס להקפסן עשירה נצדיק
 שלא היפוללו וחי' ענדנ נבאל שרלל אס וכין עזה יפוללו
 נקול רס ויאמר קדוים ואחי' כל השמוע נקול רס והס'
 ישמעו כל השמוע מחללה עד קיפס וחי' ילא נזה הסלה
 ויהי' נזכ הסלה ליצור עיי' הכי טי שמוע לו ויאמר
 קדיש עם החקבל כדן הסלה ליצור ואחי' יפוללו הכ
 עי הסלהס נלחם שרי' העין איטומיליא אה הנקי' וחי'
 עזה נצרכ לנעלה ונאמר עמי מלה נמלה ללחם נזכ לא
 יכלו דמיפקד גאולה לסלהס עדיק אפי' מחסלה ליצור
 כנכסי' קיחי' ומשמעו כן ע'שין הרמייל צפיח מתי הסלה
 שכי כידר היא הסלה ליצור יחי' חי' מחסללו והכל שמועין
 ומדקסס משמעו אפי' היכי דהכי שמועין נקיחי' או סאכנר
 ילאו מינ עז עיקר הסלה ליצור חי' מחסללו והאשר שמועין
 והכסיס עמי גדול חי' וכחצ נצדיק כדן כחצ ומשע נדיל
 ליכא על התפולליס אחיכ נלחם יעוין שיהי' הרעניס סי'
 וכמלא סס לסון ריא הסקוד נס וביאר סס שחאיו
 הרעניס ילא התנהג שיחפולל העין נקיחי' ולא נלחם
 והליצור יחפוללו נלחם כי עיגל אפי' וסס חי' שיהי' הרעניס
 חחי' אכל רואר נרדניו יסיה חיל ליד והעולה ומס
 קך הוא דכיע עזר דהקנה אכטי' כהני היחס לסחפולל
 נלחם העין והליצור ואחי' יחפולל נצחיה השגיל נקיחי'
 אלא שציר הרעניס ילא עזה הקלה עיכ חוקן שיאמר השגיל
 מיד נקיחי' ולא נלחם והודע ונקי יחפולל עם השגיל נלחם
 כי השגיל אימי מיליא הנקי כדאי' קריה] ועי' שאיסי נקי
 'שמוע ויכין למעס העין וילא עזה והצילו לסון ריא נס
 נזכ וביני הרדניו אחיא לה טעמי חקנה הרמניס ומר
 הדנר ליוספה כפי חקנה אחיאי' עיש נצודק ואפי' חי' נקיחי'
 עזה ראי' עיחי' עיי' נשמועיס לנכפיל וסס נקיחי'
 ואיכס אונריס עזה נלחם עם השגיל רק אחיכ יחפוללו
 נלחם כדן יחד עיחי' עיי' שמועיס עזה נלחם עם השגיל או סתקי' איכס
 דהא פסויר דלס אונריס נלחם עם השגיל או סתקי' איכס
 נקיחי'ס וי' לא' עי' שמועיס ודאי דהי הסלה ליצור וכמיס
 הרעניס פניח חיל כי תקנעיסל היכי דהני שמועיס
 וחי'נ מחפולליס נלחם עם השגיל וסס נקיחי'ס ונזה לא
 כפסעו מחקנה הרעניס הנקי' ונמלחי' לרי הפניג אריה
 חי' קי' רצ ומקיס' חי' רלוי לרגל כפי המוצאר סס
 כדי לסחפולל עם השגיל מלה נמלה נצחיה הסלה אס
 זה נחשב הסלה ליצור מדי לרגל עוצרה איד' לא וקייס
 דהסלה ליצור הי' נלחם ונכפי' רליה ינאור עזר [ולא
 מלחי' סס נרדניו מתי' הקד בולח דעס רי דהרחה של
 נקיחי' לא הי' הסלה ליצור [ואף דרניס פניג עייר
 שאונר

כמיס הנור אריה חי' סורקין מיס נפחיה עעסיה [עסיה
 נמילה כיו ועי' חיו'ס פיר רענילה עיר רליה חי' סורקין
 רע נמוקיסין עזר לאחר סקיניו נצרכס נלחוסה [דיולר
 אור] לנור אריה ונצרוהו כיו והאמס קלא יעטו זה
 נפחיה עעסיה [פיר נצרח רבס עקלס חספלה מספולין
 חיכ סינו רליכ' ומקיס' נ' חמדין] ויהי' אונר ריה ס'לדן
 שיהי' עעסיה [וחיל דוקא דאיכא עעסיה קלא חספולו אכל
 אס כל העסיה לא חספוללו נלחם אקיר עשוס נ' חמדין
 ליחא] דמשמע מריה רעניקן שלא שמועו וכיס אס כל
 העסיה לא שמוע רעניקן עי' [ארי נצכל אופ' ליכא חסס
 נ' חמדין] וחפייה סי' [ולא עזר אלא אפי'] נצדד הליצור
 [הראשון] סס עמוד כיו ומח סכי לעיל [נצודק] על
 המוקיסין כיו ריל נמוקיסין כיע מודו רעניקן עעסיה [קלא
 שמוע] אכל נצודק על שמוע נלד יס מחלוקה בין הגאויס
 חי' נעין עעסיה [קלא שמוע] או לא [חיכ אפי' לדיק
 מריה כרנעיל דכ'ס עעסיה רעניקן עי' ארי חרדנה
 משרש נצודד דמוכח לקויה עעסיה שלא שמוע וקלא
 [מזה] סנצדייכ עלמו יכילן אחריס שלא שמוע וקלא
 ילאו חספלה ליצור לחור ולהפולל [אח סורק סכח ר'
 ודיעו קי' קיע השני' דבס המוקיסין איל לבי'ע עעסיה
 ולרטי' אפי' נצדיק חי' יכיל לפרוס מיס והלסקן וכיכ
 טעמי' סס וכיכ הנצי' סקיד ונצודד סלפכס בני' וקאמר
 שלא יעטו זה נפחיה עי' דהיי' עיחי' עעסיה נצדיכ
 ועי' אריה הנור מחלוקת וריח קינר נצדיק עתד "
 שלא שמוע ולרטי' חי' נצדיק אחר וביני' רהא ויס
 נמוקיסין הוא ביאור על המסכה עיש וחפסד לומר דבס
 רי קינר רליכא כהדיע ונצי' היכל רק נצי'ר דנמוקיסין
 כיע מודו רעניקן עעסיה נצדייכ [וכמח לא שמוע חלוי
 נריה ורטי' אריה אכל נצודק עיש נלד יס מחלוקה בין הגאוי'
 חי' נעיי' עעסיה נצדייכ רענוחי' נצוי' מערב אונריס
 שרי נצנענה נצדייכ כדאי' נמק' קיפריס היצוה החוק'
 והראיש אף עזה פקואר נצודק' כי ט' עזר עקלס שמוע
 ואיכא עעסיה נצדייכ אכל מדין דפסוקיס חכונס דרי
 נצנענה נצדייכ ועי' סון רי דמחלוקה נצאויס כי מק'
 קיפריס לא נחצנר בני' העיק' רק נצודקיס הגאוי' כמיס
 העזר אריה חקפי' נסס הראש' וכיכ הראש' נצליק
 נחי' קי' ועיי' נצדייכ סס נצודק אלא דבס אלו דמק'
 קיפריס מודין נמוקיסין רעני' עעסיה חס פרוס עיש לרעחס
 נעשמה ורק נצודק עיש לנר נקדיס ונכרס מחלקי שרי
 כיו ויח נצקס ודוק;

ובשיע קיע רלפי' חספולו כילס נס שמוע טי קי'נ
 רק חי' קלא שמוע יכיל חי' השמועיס לומר
 קי'נ וקדושה עזרו ולרדניו חיל רעני' עיחי' ונצמי'
 סס כיו נלא רולל אחרו חי' אכל נצחפוללו כולס אפי'

שאוור עם השל' מלה נמלה וצוח כחנתי דפסעוה דהוי קיי טרו גי וימי מלטה הס . מלטה המועלת על גופי לה חל ליק שהרי נהא דעמיג ליכא רק יחד א' שאומר מהכי שליח [ועי מהיריה חזיו קביא] ושלא על גופי עם השל' ענה נמלה והא דפסעוה הייס נחאיכא קיי מהכי אפי' שלא נפכרו ועלטה חלוייה דגירור אי' שטענ הי שאומרים מלה נמלה] ובכלצי קיי כיו אם אין שהיה גיוס להפלה הליצור בנחש ולידרי השל' לכר החינה אפייה יולאין הליצור חובטן בחפלה השל' ולריכין לעמוד אחריו נעטע שטיח יורד מרלש ההפלה עד קופה כארס שמופלה לעלמו וטפלין על שפתיס' ולחומין קרעם טלס ונעטעיע קפי' קכיד הנה לא הכיר שיאמרו עשו בנחש ענה נמלה ולא אדע למה ופי רל'ט' פ' הקירוש קיז נהשינו על רשי' ונפריחא קי' קיס וחכי הארכתי נעקרי' להשיג' האפריח' וגם לרמזה מה שכו' משמעה צהוי' ואכיעי ותהי הארנה צי עובר הפנימי כהל' וליעי' :

רחש לני דגר עוב למלא חקנה להנחמאחרי' נקיס וחיטשין טענור זמנה [וענגי'א קי']

רמי' דעיד נקיסו יקרא ק'ס עיה אם עוד אלא קיס צומנה ית' זם כקורא נחורה [ואיכא כנה פוסקי' דמתיין שלא ללחם איין] ואם לא הקרא קיס צומנה יעלה קריחא זמנה עביר קיס ואפטר שיקרא עוד קיס צומנה עם הגרבי' באקנה ואם לאו עכ"פ לא יפסיד ק'ס צומנה [כהב' לי' הצעל גהיק טביכ האחים' לנעלי מענש' היס ושטחתי טסנתי' דעה גדול וקדוש] ואיל' דיכנה על הנחי' אינה ספירה כונה ליחא שרחה הגיי' קיי חקיין דעה הרלי'ס שיהי' כן וכיכ הרעיל' ומגיא' אקיו טס דומחי' וכדעבי' דתיך קיי' ייס צניה נשעטעוה לרוט טס ועיי' צני' וד'ע קיי' קיי' ומגי'א קקלא טביכ דמועיל' חמאי' גני חפלה חף דקס חפלה דרנכן וגני' דרנכן כ' עני'א קי' קקיא דל'כ' ולומר דלא יועי' : הנחי' ד'ל'ח' עיי' שליח נכחמנע קי' אז וקיס ודאי' ל'ל'ח' עיי' שליח כמו דלא יועיל שליח להפלין נע"ט' הארשוכים' והא דחמ' יכול להליאו פסוע דלאו ממורה שליחם' רק דשומע כעונה חרוק' נעטרה נע"ט' הרעיל' קיי' כס קיד ונקלטור חמ' האחים' אריה

לריכוחא דעביר' אמיל'ח' דאמיר' רב' יודא חמ'ר' שמואל' היה עומר נחפילה והכר שהפלה כי היה ליצור וליצור כשהביי' לא התפללו דמיס' מהפירס' על טענ כמו שהני' כעיר' ולריך' עטרה נמו סכנה העור' איח' כקיון ק"ט חיל' אין פירסי' על טענ נפוחה מעטרה פירוס' אוחס' כפולו לניה' הכנסת' אחר שקראו סליצור טענ כי עד ויס' שמוקפין כי עד והאמנ' לא יעשו' זם נפוחה מעטרה היה אומר ריה שרריך' שהיו נענה שלא טענו קרע' ונכר' וזו יאמר חף על פי שהאחים' שומע כי אלמח' שלא יפוחס' על שומע נפוחה מעטרה ומשמע מדברי' ריה דנעיק' זי' שלא שומע וכל טק' אם כל העטרה לא שומע דעדיך' טפי' וחסיל' הכי פירסין' על שומע צניה' הכנסת' עלמו נעוד הליצור' מחפלין' ייה וכן מהנכה פשוט' בפיוענע' שלאחר הפילה' הליצור' נעוד' כל הליצור' טס עונד' אחר אלל' המגדל' ומחפלה' להליח' אוחס' שלא שומעו עז' רל'חי' גם חכי' ומרריי' קוליון' זיל' היה צניה' הכנסת' וטכחתי' אם לא פרס' אלל' על שומע' אז היה ויקס' דלעיל' חבל' להפלה' אחון' של' הארשוכים' נמקיס' שהיה שומע' ומחפלה' אחון' הראשון' לא רל'חי' ולא היה כיון' כי ה' גנאי' לראשולים' כלי' לא ילא' י"ח' ולא היה הפליטון' הפילה' וכן לא יעשה' ומה' שכחנ' לעיל' על המוקפין' והאמנ' זה לא יעשו' נפחי' מעטרי' ריל' צומס' פין' כינע' מודין

לכל' אי' היינו ללל' ומשנ' טסתי' מלטה' זמנה' חמ'ה' קפירה' להציר' לצד' לא לכל' ומלטי' כהיב' לחיל' ערדשו' כיויב' חבל' לא צל' לומר' שלא ית' שומע' כעונה' וככזי' רלוי' לני' לעשות' המלטה' בלי' שום' פסק' וללחם' כל' היעוה' (י) חבל' להפלה' אחון' של' הארשוכים' . דומי' קיס' וצהאי' שיי' ונענגי'א' טס' דלון' להליח' קיה' אחרת' מהנכטי' להעמיד' צומקס' הראשון' גם להליח' קיה' וכרחה' העעס' כי' חוקק' צימ' חס' עביר' סעקרה' הווען' לפענע'ס' ליצור' שפי' והיה' דבר' חדש' ונכחי' להארשוכים' כי' יאמר' האומר' מה' זמנה' חמ'ה' אולי' נפנע'ס' הראשון' לא ילא' ומתיכ' שיש' לחס' לכבוד' הקיס' הראשון' ומלטי' צומקס' נענע'ס' דבר' חמיר' נגיל' לחיט' להפלה' צי' ז' ו' פנע'ס' והדבר' ידוע' וליכא' גנאי' ופנע'ס' כלל' ונצרכי' טס' דנחמן' מלרי'ס' מנחה' פסוע' להליח' קיה' שלוש' פעמים' ולקרות' צ' נחיה' כי' אורחיה' וחף' חס' שומע' טס' מה'אשכנזי' שהחפלה' וכן' שומע' ששהי'ס' נחמן' אחרת' עכ"ל' . יע"ט' לרדק' נעטרה' נחיה' פי' הקורא' קיי' נחמה' טסיון' למי'ס' הרל'ח' טס' דרנכתי'ס' נענע'ער' דנעי' נענעה' טיי' ב'יכ' יוחר'

בזביח וטליג אחיק דגני עשרה לנרס ע"ש ולפי' עשיל
 פי' ק' ר' דבני המור עבס היא דעמו ק ע"כ כהנ
 לירקק בראש כוללעו כי לא מלאחי יותר בנחנה רמזו' :
ע"י ב' (ה) או לללה
 ק נחטר בנחנה.

דעסיה אינו מחזר ק"ו עשוס דסאחנה קלא כולע כלל
 דפריק וליכ טעמי דכ"ס ודע' עיקר פריק חומס עעס
 בני כנדא דיענד מומר ע"פ עקיס ולכחילה אקור ע"י
 פרהס וצ"י שאר נקר מומר

מורין דנציק עשרה אצל בפורס על טעמ' לנד י' מחלוקת
 בין הנאורי' אי' נעתינ עשרה אז לא הרי לך סבבה הכנקה
 עלש יסולין אחרים שלא טעמו ושללא ילאו נחשילה
 הליציר לחזור ולהפלה וליד לר'ך נעס ועיין דבני הראיש
 נפרק הקירא חס הנעילה עינד ויוצג ודיק סס ומלא'
ואשר שאלה על עוף טעמלה ומלא' הלג דנוק צ'
 ומקר מן העוף הראש והרגלים וקלא מן האזר
 כגון טעמלה מוט (ה) או לללה ק' נחטר נחשנה וחס
 לללו עוד עמו שושפ אחרים נחשנה אחרים אחיל
 טעמק סהלב דנוק צ' אקר חס גם האחרים אקורס
 טעמס דריח מילחא היא והכ"י משיב לכבירה כפי' מיעוט
 טכלי וכפי' עמ טלכי מורה והלך דרכי הירוח כחשונה
 ו' והיא צנעדי' טלי וזל' טעמס נל לפי ר"י כשרבולה

לכחילה כדאמרי' זיטרא
 ע"ב זיטרא ערי לכיע [רק
 הרמז החמיר כהל' והסיד
 ק"י ע"ב סק"י' הר"א מהאוק
 טהקצו דכנדא עילוי נטרא
 י"ה מומר לכחילה עשוס
 כ"ס ע"ש טהה סחיה קושי'
 ראשונה דהאוק מדוע אי'ס
 חומר הטעס דכ"ס על מה
 דמחזר דיענד משוס דחי'
 צעוב סגיל אפי' למחן
 דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס
 היקר עיקר קושי' ראשונה
 דהאוק מדוע אי'ס חומר
 הטעס דכ"ס על מה דמחזר דיענד עשוס דחי' צעוב
 סגיל אפי' למחן דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס היקר עיקר
 קושי' ראשונה דהאוק מדוע אי'ס חומר
 הטעס דכ"ס על מה דמחזר דיענד עשוס דחי' צעוב
 סגיל אפי' למחן דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס היקר עיקר
 קושי' ראשונה דהאוק מדוע אי'ס חומר

טעמלה

ה"כ חוקי חולין ק"י ר"ה דמא דרס הלג משיצג נחלו ולא
 רמי לכנדו ראי'ס מ"א דהלג קרש אחר ציטו דסייס אחר
 לליהו ועומר משוס כ"ס יום נק"ס לומר דהאוק לא כיכ
 רק להחיר דיענד הלג דכך הל'עס האוק נהא דעמיר
 הק"ס דיענד כנדא עילוי נטרא טעמס דמא עיקר
 גרוע לא אחר טעמס כ"ס ואח"ל שחלס ליתן טעס
 אפי' למחן דליח ליה כ"ס עדיין קסא הלכחא אהכחא
 דהרי טס מחיין משוס כ"ס אפי' לכחילה וכנדא
 דוקא דיענד ועיכ דליכא כהא טעס כ"ס דמחזר ע"י'
 אפי' לכחילה וחי' כנד טע' ע' רוצ דס לליא כ"ס
 ואפשר לפרש דריל דלכחילה אין להחיר כנדו טעמס
 כ"ס ונויטצ אהכחא אהכחא דגני כנד לי' כ"ס
 להחיר לכחילה וקושי' מדוע לא חומר ק"ו י"כ הרי
 דיענד גם מתי' עומר כנר חי' נראשונה דריחא ל"י לומר
 טעס עיקר אפי' למחן דליח ליה כ"ס א' לפי קסא
 מתי' הקי' חוקי' עוד מלב דקדש אחר לליה ועומר
 [וטעס עיקר לי' צלג טעמס כ"ס נחוס] הרי טס
 דוקא דיענד או דמחזר חוקי' דגני כנד ליכא כ"ס ואקר
 אפי' דיענד משוס ד"ס צ' רצוי דס ומשי' הקצו מלב
 טע' צ' ג' רצוי דס ומומר משוס כ"ס וחי' הלג
 דרס מתי' גם נחוס ולא רמי לכנד וזה' עניד טעמ' העיק'
 נקי' ע"ב סק"י' טכ' צהיל צנדי' צנדי' טעמ' טעמ' אפי'
 נק"י' מומר דהאי' דיענד לא ערי נכחא עילוי נטרא
 טעמס כ"ס ודוק עכ"ל ונחוס' פקחים עיד אי' דיה
 כולעו קיל דכנדא ג"כ מומר דיענד טעמס כ"ס אלא

טעמלה
 הטעס דכ"ס על מה דמחזר דיענד עשוס דחי' צעוב
 סגיל אפי' למחן דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס היקר עיקר
 קושי' ראשונה דהאוק מדוע אי'ס חומר
 הטעס דכ"ס על מה דמחזר דיענד עשוס דחי' צעוב
 סגיל אפי' למחן דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס היקר עיקר
 קושי' ראשונה דהאוק מדוע אי'ס חומר
 הטעס דכ"ס על מה דמחזר דיענד עשוס דחי' צעוב
 סגיל אפי' למחן דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס היקר עיקר
 קושי' ראשונה דהאוק מדוע אי'ס חומר
 הטעס דכ"ס על מה דמחזר דיענד עשוס דחי' צעוב
 סגיל אפי' למחן דליח ל"י כ"ס ע"כ נק"ס היקר עיקר
 קושי' ראשונה דהאוק מדוע אי'ס חומר

ובמה

דקמן צלג טכ' חוקי' דיע' י'ס להקטק' אי'
 מתי' מומר אפי' לכחילה ע"ב נטרא כמו
 זיטרא ע"ב זיטרא חויר דוקא לדיענד כיכ ועי' נקי'
 ע"ב ק"ב ונציק טס ק"י והנה מדקדוק טעמלה
 נחשנה ולא קאלר נחטר טעמ' דמחזר אי' כמו ע"ב
 נחלי' דמחזר ודלא כדאמרי' ק"י ע"י סק"א דרס טלע
 ע"ב כ"ס ע"י הרס צ' טעס אי' כנחשנל דמחזר וגם
 סח"פ טע' עילוי א' לעניד מחסנר כדמחזר וכיכ הל"ח
 ר"פ כ"ל לר'ין ועי' נח"ס ק"י ע"ב סק"א ועי' צל"ח
 טס דאקור למולח הפסק דרי' כללי ע"י דנר אחר לא
 אלל האוק ודלא כחוקי' ולא יעמא רודא' מחסנר דמליח
 אי'ס כללי לענין פסק רק ע"ב נה כח להפליס ולהגליע
 כללי וכן בני כ"ס כמחשול לא סח"י זיטול לרדון אחר
 ובע"ש

וכתוב האכיל כלל כיח קיה רועש הרמול פכיצ משנה
 רכבצ חקור ונרנבן ולא ככרו קי קיה רקנר דרי
 מחיה עיש משיך ומנרבי הוא גם צנררכי חקר לפכט
 צפי הכיצ נלסוט (3) והסדור
 כי נחלה .. משענע דהסור
 גם הלצ ועיין צחלין קינ
 הלצ קורנע כיו ונורח
 ונפקחים עינ קאמר ועוסי
 ככיס וניצולו הייס לליהו
 וקצו דחה שחלי לצ דרעו
 וחי' צולע כלל ועיי' נהקין
 ונצטי' צחלין ונצנרנבן צטס

לרענע העיקרס מליחה צקי ועקסי דרבינא קנר כרעה
 הרחיה דרפיי טקסי לא יועיל רש להצנצ צוז על רביס
 הכיל צנביחא טער רחיה קי' מי צמה טהק' טס על
 הנניצ דרפי כונח הריי
 הלנן דרפייחו מרנ אחא
 דרפי ויכ דהיה קי והקס
 עליו איכ מינ דרבינא
 דחוקר יעצ דבריו ציומר
 האלליק דלמח אפי' צימת
 עקי היס רב אחא מחר
 וחי דחיב קשה אנדי טללחו
 ס' איכ הרחיי הוא מנדי
 ולענין

ר"י דחיי רשאי לצ דרעו דחיי צנלמח ועיקר העעס
 ככיס והסדור צנליחה ושחר הלצ חפי' בלי קליפה (3)
 אצל צנליחה אין פיעטע . קשה בלחיה שחר משוס בני
 עליחה משוס ככיס וייל רנני דס הלצ הכניס בחוס ליא
 ככיס משוס דהי דס צנני ודחיי' קי עי קח וצנצ
 רקי' קיס [ק כונח הנחמיר] וקשה היס לו לחקר גם
 הלצ עלמו וייל דחה מחר מה טהלצ טיע דלא צלע רק
 מענע ונחשנצ לבני עלמו דס פליטה כהארנצ ב' ככיס
 ולבני שאר העוף נחשנצ דס צנני קחש טקינ' קי' עינ
 קקיד וקקיע ומומחי ח'ד אפטר לנור דרס הלצ דליח
 ציה ככיס הא מפרנס צטיק בן בהקקיד טס נפסקים
 עינ דרעס הלצ קרנע ס' משוס ככיס ובהקקיד לא עלה
 עד עיר רשחיי לצ דרעו דחס כנר ירע דנעינן לה
 טיהי הלצ טיע טחשנצנר לרס פליטה ולא לרס צנני
 קי הויל שחיי לצ רכיון דרעו לא צלע אצל דרדקאנר
 שאר לצ דרעו עיכ לא ידע מה כלל בהקקיד איכ מוטאר
 להיח צטיק רנני דס הלצ אמרי' ככיס חפי' היכ דלא
 טיע ומאין לט לחרס מעלמיי' דיו [ועיי' צכרוי מה טקעצ
 על קצטי' מחרש' [דוחק] ויס ליינע עפיערע ארין
 נהרענין רגס גס' שחיי לצ דרעו דוקא צללי איכ
 הקקיד היס רגס דרס צנני' אמרי' ככיס וידעס הנחמן
 רנני לצ דרעו חסוב דס פליטה וחי קיינל כהעקקא
 אצל להריי קטנר דחיי' שחיי לצ דרעו דחיי' צנלמח
 וקנר לחקר צנליחה חס היס פיעטע לנליחה לליע
 (ד) אין פיעטע .. משענע דקנר כרענין הנצנח צרין
 צחלין ליי עינ צחר אמונהח ס' דקנר חפי' צנמן
 אין פיעטע לנליחה ערלה קאמר הרי דרס כחש הא
 חפי' מפענע וחי דעה רחניס גיכ וס דקיל דללי'
 ועליחה חף קי לא מחר דאפטר טרנרע מהנכס צנמיי'
 דהצנח ארין נקס הרחיס צנא דאנר ריה גרי טללחו
 צחלצ [טס ליי ח'] ואפטר דחה היס דעס רבינא לחקר
 ס' אמונהח חף וסי' טס טקסי מחרסיר רב אחא

טללחו לא מחר אמונהח ס' אמונהח הריי הלנן וענר דלמח
 שאר גרי טללחו דרי ללייה מחר אמונהח דרי מליחה
 ועיכ דחיי כי הריי הלנן היר משס דרעויל טקסי
 דחקור עד טקסי אחא ידע מנאי דגרי טללחו ויס
 פי הנצנצ ועד לרנרי דנרי הארניח חיי קי' חלנן
 טקא חפי' מנעס דנרי הנניצ' רחצה ריי הלנן ועס
 צחיו מלדד גיכ לחקר ציומר מן' צנליחה ועיכ דחיי
 דרפי דעה רבינא דהיה חולה לחקר צנליחה חפי'
 ציומר עק' [ונח עפי' הנצנצ' סנח רחיה הריי הלנן
 יס לרחה כצרון] וחלו דע הציחא כי כיכ רחיו לא
 היס נדחה כלחמ' די חל דקס' ליי לפיי מלי מקשה
 אחיכ וביח מלי כרוחה דקאנר כרוחה דרעוטל האנר
 ס' אדרנח אי כרוחה דרעוטל צחיי יקשה מי איכא
 למד דלא יועיל קי בני ציפול ולנני וס ליי צנח עלה
 ליינענע דרנך נפלא ודחמיל . עיש צנמ' שגאוכי' לא
 חקר רק צניפול סון על ריי צר אקר וריי צר טנוחל
 צחיהני חריל שאוקרסיס ועס צניפול חפי' איכא קי הלצ
 עלמו חקר טהרס מנניצ' צ [קי' עינ קינ צנחה]
 (ה) ח'ל לחקר רק עקס דרעוק . ריל דלרנך קליפס
 צעקס טהלצ רעוק טס דחף דחין פיעטע אצל קליפה
 צנ' ועי' דרני' קי' עינ חפי' הלצ עלמו שער
 צעקס קליפה וציחיס עינצ עיש . והנה גם צוח קיינל
 כ' ח' לא מעטעו מעט שאין פיעטע צנליחה וחס
 קיינל עליחה חוקרע עד קי כנדין קי' מי קקניי וצנמח
 קי קיה וקיינל הכי נלקח חפי' טלח בהפקימו כרי
 ס' חפי' טלח צענע ארמק [הייס עיש וויט] וטענן
 דרמק והפנציר דייס טוח [בידי ליי קי ושיך סקקינ']
 משוס דרמניק על עיר דרס ארס טנלצ מחצו דס פליטה
 [טען קי' עינ קקניי] חלח טנוצ לקלץ צעקס
 טהיס הלצ רעוק דחו זולאס לכיע טסיר רוח היסקי'
 סקכיש עינ טלח לנלקח צנליחה [ויס ליי
 לון צח על חמודי קסי' קיס עיש רק טלח

מחברים נמי עכיל חיה נעך קי' עיז קקיא :
סעיה נ' (ה) אט קיימיל דריח לאו מילחא. נפקטי'
עז נ' עיין נקטי' טס והמוס מקטיס

וכרתי כחבתי עמיס סקור יד קי' לנז דרנר סחאקר
נעמסו אפי' חאקר מחמנ מין נמיס סחאקר
לרי נעמסו מינן לא נעמסו נכילה וניאור העיז קקטי'
דריל אפי' מחמנ מיס

ולענין

ריח חי עילחא סאח אי לאו (ה) חנו קיימח
לן דריח לאו מילחא נדענד וחיין חילוק (ג)
נין חטרין שלט לטלהס וכל עבן נמדון שלט דלף על
גז דריח נטר נצטר מפעס פפי שאיט פיעוס זה סהנער
נעלמל חיכו חקור מחמנ עלמז (ג) אלא מחמנ דנר
חמר מחמנ דס ולא עדיף מאליו היה טולו דס ונדס
עלמז

נמיס לא נעיל ל'חא דרז קנר כרי' דנמינ לא נעיל
חנל רק מדרנב כמיס נחי' אריעניא נעייז דעיז עיז
דרז דקנר נמינ לא נעיל קנר כרנבן דרי' אלא קנר
דגס רנבן עודין דעדניסס חקור עיש איכ ייל הייס
עעמח דרז דהי רק דרנבן חנל לני' דמיהא חפסר
דכיכ וילי דקיל להעור כרנמינן גריעניא דקיל דלנר
גיכ הוי מהיס וכן מלחסי גרין פי כל טעם נהא דלמנ
נחא הלכחא חמנ זין נמיס ט' ודלתי' חני סנמיס קיי'
קקיא דיה והעיקר כי נפסעומו דרז קיל מנינ נעמסו
מדלורי'חא כיו דהא ננרד דמחל קיי' וכל אבריס ממחלוקת
הקדמויס. והריעניא היכל הוא קילור לעיין לייטש
הלליח מלי' מוקסו לרז מהא דחיין לולין הא ייל דהא
חזיל לטעמו דנמינן לא נעיל וחוקר נעמסו מהיצי' חוקר
גס נדיח כמו נעיואר הרייץ פגיה עעס זה מלחסי' לרנבן
דקנרי נמינ נעיל מחיין גס ריה והאי דחיין לולין
כרנבן וכי חנאי' סקלי'ס מעלמח ועעמי'ס הריעניא ישנתי'
לכנון דהרי רז קנר כרנבן ורנבן עלמס קנר דחאקר
מדנריסס וחאי' ליכא לרז מחון דמחיר נמינן חס טי'ס
יש עוד להרטי'ס נקבי' דנעמוח כרי' חי נחר נענל אז
נחר נעל ונמס סחילקי דהי' חק' לני' לא ליצט גס
נקטי'ס העולס נחוקי עיז דחיק דחי' דחוקר נכיס וס
טעלי'ס חקור מהא דקנעניל לרז חי טעלי'ס חקר טס
דך קיה עיז וחכמי'ס וסחי' ית' סקס ר' לחאקר לכהחיל
דכרוי מלחא פני'ס לחאקר אפי' נעניסס כחסי'ס (ג)
זין חטרי'ס שלט לטלה'ס. והכי קיימיל 'ידי קיה' חי'
רעיא נעס ר' (ג) אלא מחמנ דנר חמר [חף רגני'
ריח ליה דחיין הגאקר חוקר אלא נעקוס סהאי'קיר עלמו
יטל לייך כמחירא נעייז קי' קיה וקיה קקיא זה רוקא
נשאר חוקר רידיעט סריחו טעלי'ס חנל נחי'קיר] מחמנ
הדס לא עדיף מאליו כונו דס והחטרי'ס טעלי'ס [נחמט עס נעין
דנרס עלמו [חיכא לסקפ] ומחון לימח לן חס ריח טעלי'ס
או לפגס ואפי' חי ריחו יש להקסמק חי מפעס פפי
[דגני דס מקסנר דחינו טעמס עיז סיהר טעון אפי'
נעמסו

כד"ס מהרה"י ג'רז' ק"מ ואל"ר ה"זא לטק"ז זא
 פרע"י שפנשו טל חרס קלה ממש. ול"ע דלררנ"ה י"ל
 דאפי' נפנ"ס יחרר מ"מ ה"י ה"זרה אקרה וצוד"ל לא
 הקדמה בצ"ק"ר ז"ה ש"ה"י
 לשנ"ה ח"ך תמל"ל רע"ון ז"ה
 נש"ס ע"ז ק"ח ז"ה וקס"קל"ה
 והלכח"ה ט"ל"פ שר"י ובח"ק
 אפי' דער"ס דנ"ל"א"ה מ"א"ק
 א"י נפנ"ו ט"פ שר"י ו"כ"י
 ק"מ"ל רע"ג"ס ט"ל דר"מ"ס
 פנ"ו"ה א"ס ח"סר ק"ב י"ן ק"י
 ק"ד ועפ"מ"ג ק"ב מ"ז קק"ח
 (ד) ה"ז ר"ס ע"ל"ז וטע"מ
 ול"ה עפ"מ"ו ח"ט מ"ז"ח
 נד"ד א"י מקפ"ק"ל ח"ס לא"ו

ע"ל"ז ונ"ל ל"מ"א ל"ן ח"ס ר"ח ו"ז כ"ט לטנ"ה ז"ה לפנ"ה ז"ה
 מפנ"ס ט"פ וד"ר ז"ה ל"ע כ"ה מ"ה ש"ה"ז"א ופ"ד"ס ש"ר"י נ"פ"ר"ה
 ר"ח"ה ל"ה ח"לכ"ט ח"ה"ר"ס ל"ר"ס תמ"ל"ח ול"ה ח"מ"ל"ט ח"ה"ר"ס
 ל"ר"ס ח"ה"ר"ס ל"מ"ע"ן י"ע"ג ל"ך ל"א ו"ל"מ"ד ש"כ"ר"ן ט"ל מ"ל"ה
 ח"ס ח"ר"ס שפנ"שו ט"ל ח"ר"ס ק"ל"ה מ"מ"ס ח"פ"ר"ה מ"ע"נ"י י"פ"כ
 לו ולכ"ו ח"ר"ו"י ק"ו ל"ז"ל ו"ע"ר"ה"ה שפנ"שו ט"ל ח"ר"ס מ"ח"ח"ו
 ל"ק"ן ע"ד כ"א"ן ש"ר"ס. וח"ק ע"ל ג"ד ד"ר"ס ג"פ"ה ל"ר"ך נ"ט"ל:
 ש"י"ן כ"ט"ו ל"שנ"ה י"ל (ד) ח"ר"י מ"ל"י ר"ס ע"ל"ז ח"ז"ל ר"ח"ו
 ג"א ז"ה א"ו ש"ר"י ח"ט"ו מ"פ"ט"ס :

ח"ס נ"פ"ר"ס ז"ה מ"ה ל"ה ח"א"ר ח"פ"י טע"ס כ"ל ר"ח ל"ה"ח
 שפ"ר"ה נ"ט"ו"ן ק"י ל"ז"י ק"ד ח"ל"ך ע"פ"ע"ג ח"ח"ז"ב ל"ק"פ"ח"א
 ח"ר"ו"צ נ"ט"ס ח"פ"ר"ס ח"ר"י
 ד"ג"ס נ"ח"ו ז"ל"ה ח"מ"ר"י ד"ש"ח"ר
 טע"ס ח"ז"ל ד"כ"א נ"ד"ע"ה
 ח"ה"ר"ס ח"ל"ה ח"י"ח"א ח"ל"ו"ן
 ר"ע"ה ל"ע"נ"ו"ה ח"ר"ו"ה טע"ס
 ח"ז"ל"ח מ"ש"ר"י ל"ג"ו"ן ל"ה"ח
 ר"כ"ו"ן טע"פ"ה ח"ח"ו"ה ט"ז
 טע"ס ח"ז"ק"ר מ"ר"ע"ה ח"ה"ר"ס
 ל"ה מ"ר"ע"ה ח"ה"ר"ס כ"ח ז"א"ס
 ח"פ"ר"ס מ"ע"ס ש"א"פ"י י"ח"ה
 טע"ס ט"ה"ס ל"א ח"א"ר"ך ל"ה
 יו"ע"ל ו"ע"מ"א ח"ס"ר ח"ח"ס
 ח"ן הק"ש"י ח"ז"ק ח"א"ו"י ח"ס

ולענין

ולכ"ח"ו"ה י"ס ל"פ"ט"ו מ"ח"ל"ו"ן ק"י"ב נ"ה"י ז"י ד"ו"ג ר"ה"צ"ו
 ח"ר"י ג"ל"י ד"מ"ל"ח וק"ס"ה ח"א י"מ"ו ע"ר"ס שפ"ר"ו"ז ז"ה מ"ה
 ז"ל"ע טע"ס ח"ר"ס ו"כ"ו ש"ה"ק"ו ט"ס ח"ק"מ"ו"ח"ס ו"ע"ר"כ ד"ר"ס
 טע"מ ול"ה מ"ח"ש"ו ח"ט ח"ז"ק ר"ז"כ ק"ס"ה ח"ך ח"ה"ר
 ז"י ד"ו"ג ל"כ"ח"ל"ה ח"א ח"י"כ"ה ר"ח"ה ח"ז"ק"ר ל"כ"ח"ל"ה וח"ק
 ר"ס"ס ל"א נ"ט"ע"ה נ"ח"ר"ס ש"ה"י ז"ו ר"ח"ה מ"ע"ה ח"א ז"י"ח
 פ"ה"י ק"ק"ה ח"א"ס נ"ו"ג"ס ז"ה ז"ה ח"ק"ר כ"כ"ל ח"ז"פ"ן ו"ש"כ"י"כ
 ח"ד"מ"כ"י פ"י כ"ל טע"ס ח"ר"י ל"י פ"ה מ"ח"ה ח"ז"ז"ו"ה שפ"ח"ה
 ח"א"ר ח"ז"ק ז"כ"ר ד"ט"ע"ה ז"ו ו"ע"ז"ר נ"ח"ו"ו ח"ז"ק ר"ז"ע
 ג"כ ד"ר"ס ח"ט ח"ז"ק ח"ז"ק טע"מ"ו ו"כ"ס נ"ר"ח"ו ח"ך ח"ר"ד"נ"ה
 ו"ד"ח"ק"י ח"י"ק"ס ט"ס ל"ו"ז"ר ר"כ"י ח"ו נ"ק"ו"ן ט"ל"ה ט"ח"ר
 ח"פ"י טע"ס ע"ש מ"ז"ח"ר ר"ק"ל ד"טע"מ ול"ה מ"מ"שו ט"ל ר"ס
 ח"ק"ר. י"ו"ס ל"ח"ו"ה ח"ך ח"ו"ר"ע"ן ח"ר"ו"ה מ"י"ן ח"ס ע"ד
 ח"ו"ן ע"ג"ל ר"ח"ה כ"כ"ז ח"ר"י"ו נ"ר"י"ו י"ד ק"ס"י ש"כ"ר ח"א"ס
 כ"ח"ע"ל"ה ח"ע"ק"ה ל"ך"ו ל"ח"ח"ס ח"ה טע"מ"ה ט"ל"ה י"ח"י ז"ה
 ח"י מ"ק"ל"ה ל"מ"ע"ן ל"ה ח"ח"ק"י כ"ל ח"ה"ל"ה ח"כ" כ"ש"ו"ר"ס ח"ח"ו"ה
 ח"י ח"ח"ע"ש"ס ח"א"ר כ"ל ח"י"ן וח"פ"י ח"ח"ל כ"ט"ה"י ט"ס ד"ר"ה
 ל"י"ס ח"א"ק"ר ו"טע"מ מ"ק"ס"ר ד"כ"ו ח"מ"ה ח"ר"ס ש"ה"י כ"ל
 ח"ע"ק"ה ט"ל ע"ד ש"פ"ר"ס ח"ה ו"ח"י"ד ש"ה"פ"ר"ס ח"ח"ו"ק ח"ע"ק"ה
 כ"ח ר"ע"ג"ל ח"ה"ק"ה ל"כ"ח"ה ח"כ"ו"י"ב מ"ע ל"כ"י"ע ו"ק"ס"ה מ"ח"ה
 ד"ח"ק ש"ר ל"ג"ו"ן ש"ח"י ע"ז"ר ל"ה"פ"ר"ס ו"ח"ח"ל ו"ק"ס"ה ח"ה
 פ"ה ח"ס ח"ט מ"פ"ר"ס מ"ד ו"ס"ו"ה ח"י"ן ע"ג"ל ר"ח"י ל"א"ק"ר
 טע"ס י"ן ט"ל ח"ח"ו"ה ר"ה"י מ"ע"ס ז"ר"ה ח"מ"ר"י
 ח"א"ל ח"פ"ר"ס"ס א"ו ח"י"כ ח"ר"י ז"ה ח"א"ל ח"פ"ר"ס"ס ו"ח"ו
 ו"ח"מ"ע"ר"ז ח"ל"ה ח"ט ח"ט ח"ט ו"ח"ע"ל ז"ר"ה כ"ו"ן ד"ח"כ"ר ח"א"ק"ר
 ז"ח"ח"ל"ה ול"ה ח"ר"ל ח"ת"ב ח"ח"ע"ר"ו"ה מ"ש"א"י ח"כ"ה ר"ע"ג"ל כ"ו"ן
 ט"ל"ה ח"כ"ר ח"א"ק"ר מ"ק"ר"ס כ"מ"ט ח"ח"ו"ק ח"ת"ו"ר"ה ח"ס ז"ע"ל"ט
 מ"ע ח"א"ק"ר מ"ע"ס ח"ק"י ל"ג"ו"ן ח"ך ח"ק"ר ח"ז"ל ח"י"ל ח"ר"ו"ה
 ח"א"ן ל"ע"ר ז"י טע"ס ל"י"ס ח"ך נ"ד"ר ז"ה ח"ז"ל ל"ה ז"ל

ה"ק"ד"ו"ה ח"א"ו ח"ה ח"ס ג"ס ח"מ"ק"י"ב ח"ח"ה ח"ס"ה יו"ס"י
 ח"א"ר נ"ז"פ"ן ז"ה ח"ס י"ק"ה מ"ע"ל ד"ל"ה מ"ל"ט ח"פ"ט ח"פ"ר"ס
 ול"ע"ז. ועפ"מ"ט י"ס ל"ה"צ"י ע"ל ק"ש"י ח"מ"ק"י"ח כ"י ח"מ"ה
 ק"ק"ל"ה נ"ח"ל"ו"ן ח"ח"ל ד"ח"ל"ה ד"ה"מ"ק"ר ח"ר"ס ל"י ש"ח"פ"ה
 כ"י ר"ח"ה מ"י"ע נ"ט"ו"ח"פ"ן י"ס ז"ר"ה ח"פ"י ז"ח"ו"ר"י"ח"ה ע"ש
 ר"ח"ו"ה ח"א"ר ח"ל"ך מ"ע"ס כ"ט"ו"ס ז"ו"ן ט"ל ח"מ"ק"ר ו"ח"ר"י ז"ח"ה
 מ"ע"ל ו"צ"י"ק"ר ט"ו"ה מ"ה"ר"י ו"ח"ו"ה ו"ג"ס ל"ט"ו"ה ד"ע"ר"י"ו
 ט"ח"י ו"י"ג"ו י"ח"ז"ר ח"ז"ק"ר ח"א"ר :

בב"ד

ח"ה"ו"ה ד"ר"י ק"ס"י ל"כ"י וח"ח"פ"י ח"ר"א"י"ש פ"ט"ו"ה ח"א
 כ"י ח"ה"ו"ה ח"ז"ל ח"ח"ה ח"ח"ז"ב מ"ע"ס ח"מ"ח"ז"ב ח"ח"ה ח"ש"ר
 ר"ק"י"ב ח"ה"ו"ה ר"ך ח"ע"ר"י"ה ח"ק"ה נ"ט"ע"ה ח"ז"ר ל"ה ח"פ"ט
 מ"כ"ה ח"ס ו"ל"ל"מ"ס מ"כ"ה ק"ר ו"כ"ו"ן ט"ח"ח"ל ח"ח"ח"ו"ה
 מ"ח"ח"ל ח"ז"ר ל"ה ח"ר"ח"ו"ה ו"ז"ה ח"ח"ז"ב ל"ר ל"ו ח"מ"ק"ס ח"ז"ק
 ז"ו ו"ח"ח"ל ל"ל"ה ח"מ"ס ו"ג"ל"ח"ה ט"ח"ה ע"ש כ"ד"י"ס ר"ק"ס
 מ"ז"ו"ר ט"ל ח"מ"ק"ס ח"ח"ח"ח"ה ח"א"ר ח"ז"ר טע"ל פ"י ח"ן
 ז"ל ע"ק"ס ח"ק"ה ו"מ"ע"ס י"ו"ס ח"ת"ו"ר"י"ס ח"א"ו ו"ע"י ח"א
 ד"ח"ה ח"ח"ס ל"מ"ע"ל כ"ר י"ח"ס מ"ק"י"ב כ"ח ח"ק ח"א ח"ז"ל
 ח"ק"ס ח"כ"ר ט"פ"ל ל"ח"ה ח"ק"ל ע"ל"ה ל"מ"ע"ל ח"י"כ ח"ס
 מ"ע"י ח"ה"ו"ה ח"ל כ"ק"י ק"ר"ה ח"מ"ק"י"ב ח"ז"ר ח"ז"ל ע"ד
 ל"ט"ע"ה ט"פ"ה ג"ו"ל"ה ח"מ"ק"ס ח"ע"ו"מ"ה ח"מ"ר"ז ו"ז"פ"ל
 ל"ח"ה ח"א ח"כ"ל"ע"ה נ"ח"ק"ו ו"ע"י ו"ח"ר ח"כ"ר ח"ח" ח"א ח"א"ר
 ח"י פ"ח ו"צ"ו"ה י"ז"ו ו"ל"פ"י ו"ח"י ח"ה"י ד"ע"ה ח"ז"ל ח"ז"ל ח"ל
 ח"ז"ק"ר ח"מ"ח"ז"ל"ו"ן ע"ס מ"ס ו"ע"י נ"פ"מ"ג ח"י"ה ו"פ"ה כ"א"ן
 ו"ג"ס ז"ר"י ח"ה ח"ח"ה ר"ע ח"ק"ר"י ח"ד"י ח"ק"ר ח"א"ר ח"ס
 ח"ה ח"א"ר ד"ג"ס ח"ה ע"כ"ה כ"ו"ר"י"ס ח"ח"ה ז"ל ח"כ"ט"ס ז"ק
 ח"ה"ר ח"ה ח"י י"ז"ו ח"י ו"ל"פ"י ח"ק"ה ח"ק"ס ח"ס ח"ז"ר ח"ח"ה ח"ר"ס
 ז"י"י"י ו"ע"י ח"י ק"ה ח"ק"י ח"ק"י ו"מ"פ"ק"ס ח"ק"ל ח"מ"ח"ה ח"ר"ס
 ח"א"ן ח"ס ח"מ"ס ע"ל"ה ח"ז"ל א"ו ר"ך ק"ט"ו ח"ז"ל ח"ר"ו"ה
 מ"ק"ס ח"י ח"ה ל"ה ח"א"ר ח"י ע"ל"ה ח"ז"ל ח"ח"ו"ר"י ח"ל"ך

נד ולי זה ופתי נקום דעסו חוקר אס בני הרה
נא לא חוקר או חפקר טאן האמנה נמי האכתי עמנא
עמס נקי הנרה וליע :

אפי חלי שף חוקר עליו ועמס חס ופתי כס דלמי
לשרא ביד ליה קי טלא חוללה [עמסיק דרל טלה]
חיס הייב עד פחאל טולה חזל חוקר אפי נכיס אונס
זאמנה אה מחלוקה נראשורי

פתי רי (ה) טמחוס
עמס הנרימי .
קבלתי טבחידי ים נשף
טלס קי כביד אס ענבל
[מדרכי פי כביד והעור
בסס מראש] נראה דהקבלה
דראניס מעומזו אה זקט
דראניו דנאחסיג חיל חוקר
זמיל וכי ראינן זילל אה
הזל נמלא דרזק נשף אפי
הזל עלש ויחר [מיירי
סהלז נחנבל עם השף
ולא נמלא והיה לן לאקרי
הזל עמס טמחוסל חוקר
חף דליכא קי וכימיש רימי
קיס יא ויסק קקמיו] לני
סהלז טיע אה ולא נלע
מן אדם טמחולו וגם אהי
טולט אדם ענכוס חוקר

ורענין הזל טמחוסל עם העוף (ה) טמחוס עמס
הנרימי עד ארסונה ויארק עם הטלר עד
זיה שמישו והכפתי עמא לחדר וחק על נכ טמחול
כחנה לי נחלתי כש ק עקרימיא אה השאלה עמס
עמתי עמחתי ידתי הלויק הארי אינטיים ימי וכחז
בסס עמרייל זיל (ג) דנעיק טולט טלס טיע נמקויע
אכי שער ועסיר אונס אס השף והלז נעירי טחאל
לחזות ונאס ולעמרי איכי קומך על קבלתי ודעתי שפתי
קיך עליסן להקל נגד גדולים עמרי וקמס ענה עמחתי
אלא לריכי להביא אלי השף עם חזל לעמס נם להנחה
עירס קבלתי סקבלה טגדול אחר מאויסערייך זיל או
מחירי יעקל מוויאחי זיל או מחירי טלס זיל או מחירי
אחרן פלוועיל זיל מחירי נכסיג זיל או מחירי
כל היכל וקרוז לדעתי שפתי מחירי אחרן פלוועיל זיל
ז אה קבלתי דעתי כי חף על פי טמחוס כל היכל עכל
עמס קמחול שף טלס נלשון נכי ארס וזילוי טבע או
דר אחר טלא לחבל שף טלס (ג) וזילוי נא לברי או
חבל

ויקורי ר כמד דליכא נכטימי
חיס וחפטר דליכא חיס
נכטימי קחס טלא יאכל
דקניי רנכ דלעיקוח צבוח
וחדס ים זו חיקור חזל
נאמר להרא נגדר כוים
קוני ר דליכא חוקר נחש
וח דעה הסיך ורדניו כעו
סאנאר וכד סוינא עליא
כבר חמיקר הכוטי זה
קינערוס אחר ופס חקלרו .
הסיך הסיג על הסיג נכטימי
טלא חוללה טולה דחוקר
נחש וכ לא דעתי עניל
אה וגם לקמן נכטימי טיי
נכטימי טחוללה ויסקר
המחור ועמטע דלפי חוקר
ליכא אס לא יאכל השוחר ומדברי הנביא נראה דרדמי
לה לחש חוקר מימי ולפי יל דדוקא נכטימי טלא
חוללה חוקר אפי נכיס חזל נחכילה לא נחכילי חזל
לחבל טולה עיכ ויפס הסיג נעלש דהיי כי הנערי
דנחיש טל מלא ליכא מטיס דלא דמי לחיש טל חוקר
איכ הסיך נכטימי טחוללה וחס כוטה הסיך ומצור
דקיל דליכא עליס נחש והאחוריס לא ידעו מהו והצאר
נמיקאי שד הקסא הסיך דלא דמי לחיש דכיון דחוקר
טיע נקחס אמריק אפי דלענין נמלקוח לא לקי חלא
נכטימי טלס לעמן חוקר אפי נכיס מיהי חזל הכא
לא טבע חלא טלא יאכלנה כולה ודמי לני טכטימי
נפירוס טלא יאכל כויה פח דאו ודאי לא מיחקר נחיש
פייכ ונמחכ רביס טגדול הרנד חזל כי נגדריי אולינ
נחר לניא ויכז מרוע טמכנה קחס טלא יאכל לא לקי
פירס להרא כויה ופתיס חוקר נכיס איכ הסיך נפירוס
נפיו דלא חוללה טולה טיע חוקר אפיכ נכיס ורלייט
מיי טכטימי נחש חוקר אפי וימר ערנך ערנא לך דהוא
טעוס והסיך דגם עם חוקר נחש ונחמה הרין נחי
נכטימי מונא נמליע פיד עמיס סיא דלפי נכיס ויחר
נחש כיון טרעורו היס על כויה חלא דפי על סרייך
כי דחף פחוא לא חוקר עליו רק כויה טיע האורה חקרי
אוח

עמחוס טיעמור אדם חאניס טלא ען האצריס טרי ודאס
טנחולו אמיס טכפלנו נזוף [עיי פי קהס ענבל] איס
חוקרו לפי טיס נשף יוחר מעסיס כרי טנחול הזל
דחק חלז קרש כי ייס חלא לז שף חאן דש כויה
כי חלז מיעוס איכא נלז ועלי השף נלטו עכיל וכיון
דחיון עמיסו דרליס טיס נחס הרצה יוחר מעסיס זמיס
וכיון קיס לחיל דאן דרס לזו כויה איכ השוטה הקומי
נס לזו יוחר קען עננדול רכל עמל מי לפי גרלו וקוס
כן על הרזו כל סאינריס טז איכ נזור דחויכא נכל
עוף קי נגד רב טבלנ ונכיו ימי רנחש ים עמיס חקר
נכל דרליסס אין נסס לן זמיס סיהי קי נגד דס הלז
ועיי נעה טעק טיע החוריד ולליע (ג) דנעיק טיל
טלס . קי אה נחריה טל עמרייל טעחיק העיון קי יעז
קקיי ונחטיר דרדיו חיי טרי אלפים טכטי טחלה אס
מחש לאי מהאחוריס [כחלחא אה עמרייל] כי חוקר
כשחא טלס טי הלבך כטעמיה הכמיס לא טענה חלא
השף כש סרינילו נכטט נלא ראס ורגליים ולא דקן
דקקן וכדו טיע ויכ קימיל יי עיכ קי וימי קקיי
(ג) וחלו נא לפי [טחולו אס ויחר לו לחבל] או חבל
[נלי טחלה] שף כויה סייח מיינו [מכח מדרות נחיו
על טחול ועכ טעומה] או חוקר עליו [אה טנא לטחול]
מעמס עקמטי טעניא נקרא שף טלס וקמס לי אה

ליכא אס לא יאכל השוחר ומדברי הנביא נראה דרדמי
לה לחש חוקר מימי ולפי יל דדוקא נכטימי טלא
חוללה חוקר אפי נכיס חזל נחכילה לא נחכילי חזל
לחבל טולה עיכ ויפס הסיג נעלש דהיי כי הנערי
דנחיש טל מלא ליכא מטיס דלא דמי לחיש טל חוקר
איכ הסיך נכטימי טחוללה וחס כוטה הסיך ומצור
דקיל דליכא עליס נחש והאחוריס לא ידעו מהו והצאר
נמיקאי שד הקסא הסיך דלא דמי לחיש דכיון דחוקר
טיע נקחס אמריק אפי דלענין נמלקוח לא לקי חלא
נכטימי טלס לעמן חוקר אפי נכיס מיהי חזל הכא
לא טבע חלא טלא יאכלנה כולה ודמי לני טכטימי
נפירוס טלא יאכל כויה פח דאו ודאי לא מיחקר נחיש
פייכ ונמחכ רביס טגדול הרנד חזל כי נגדריי אולינ
נחר לניא ויכז מרוע טמכנה קחס טלא יאכל לא לקי
פירס להרא כויה ופתיס חוקר נכיס איכ הסיך נפירוס
נפיו דלא חוללה טולה טיע חוקר אפיכ נכיס ורלייט
מיי טכטימי נחש חוקר אפי וימר ערנך ערנא לך דהוא
טעוס והסיך דגם עם חוקר נחש ונחמה הרין נחי
נכטימי מונא נמליע פיד עמיס סיא דלפי נכיס ויחר
נחש כיון טרעורו היס על כויה חלא דפי על סרייך
כי דחף פחוא לא חוקר עליו רק כויה טיע האורה חקרי
אוח

אחוז נחיש כיון דחוי לאליטרופי וחף רחש תכל חזב
 אחי הא ודחי האי רינוח לא כחזי רק בני חזב ולא
 בשאר חיקורים אכל דבילי מילחא בעלמא לשאר חיקור

חורה מודה לריל דחיקור עכיש מדרבנן ואיכ כיון שאיני
 חקיר רק מדרבנן מיישב כל קוש' השך דבני שביעה
 שאוכלנה לא מליבי שיעיבו עליו חזיל מליה של חיש וגם
 נפישיש לרדח מינ רבנן

והיך דשביעה והכי קיימיל
 והר"י לשלם אוכלנה כולה
 ונמפרש כותי פה ודקו
 דבני השיע אמנם כן
 מלאחי הא דמקיייע להשך
 הרבני ישיבת חיה קי'
 חקליו שכ' ואיח היכיליף
 עוזב דנכרה הא ליט כיון
 דשביעה חיקורי חורה ויימיל
 כי דחוי לאליטרופי וכיון
 דנחיש כלי חיקורין חו'
 לאללעופי ויימי אפי'
 בשביעה שלא יחקר נחיש
 מדבני נבזר שמוחו צו רבשמי
 כשלא פי' דעמו לנפשי

כחיקור חורה ושיך טעמא דחוי לאליטרופי [ל'א' אס
 עכה מדו איכ יהיה בזה מלקוח דלא מליט נדר נחיש
 שלא יחי' עליו מלקוח וכיון שדעמו נבדו שיחקר נחיש
 כמו בחיקור חורה מינ' יש צו מלקוח חף שבחיקור חורה
 ליכא כמו שלא יועיל אפי' יענע נבכחי' שלא ילקח על
 השביעה נבדו והוי כוונתו חרי חוד עינ' שאולח' ומעמי'
 למחיס וכן להחזיר אס יבצע שיהי חקור עליו כחזב
 [ועי' מליח נפיש מדרים בחקיר עליו כאימח] לא יחי'
 חקור בחיקור כחה רק נבמלקוח דשביעה] אכל בשפי'
 שלא יחקר נחיש לא נחקר עיט' הרי מפרש להדיא
 כהשך ושמחתי שמואלחי נחשי' אשיט דהרגיש בזה דגם
 נבשבע נפי' חקיר נחיש'. עוד עען השך וכיש לפי' אש'
 הדיח כ"י בזה לרדק דבריו אכל דבני הנ"ח
 אינן מייכרין כמיש הימיל נפיד מיהס היא ופאשר ליישב
 גס לדעת הדיח וכאשר שדעת הדיח נחיש שלא חלה
 עליו שביעה משום דקינר כדעת הרחימי דלכילה מיהס
 נחיש וחחתי הלכחא ויפקי' לקחא וממלקוח עד דליכא
 כוח [ועי' נדחיש ציק פי' צו בני ח'י הק לרורוח]
 ולרדייה גס לאו איכא נחיש על חיקור וכיון דליכא
 לאו חרי ומשבע הדיח הא שכל חילה עליו שביעה
 משאיכ נחיש של שביעה דליכא בזה רק חיקור בעלמא
 של חורה משום טעם דחוי לאליטרופי עיכ שפיר חילה
 שביעה עליו עושב קוש' השך ויימיל הא דחיקורין
 שביעה חיש הייטו מדרבנן כמו דלריל כל חיש חקור
 מדרבנן ונדחי הידי של טעמא דנחיש איכ הידי לר"י
 דקי' כל חיש דחיקור עשמי וגבי שביעה דליכא חיקור

אכל עיף כהיג הייחי מייחי' או חיקור עליו מוטעם
 שפירש שבישין בני חיס נקחא טוף שלם : אס לחשך
 ארס לומר כל שכן בשלא נחחך מוטע דבר שנקרה עיף
 שלם והנה חקיל' מעמי' להיחוס שמוחר חשיבה
 לשון רבזייה שהביא המדכיי' ודל וכחז רחש השקבלתי
 לשון רבש' אכל ויח' אכל און חו' נבש' הרי כבכז
 ק' לבטל דס נבכז כשהכני' שלם עכיל'. הרי כבכז
 להדיא שביעף שלם יש לו ק' כדס שכלז ויחר אורה
 ייחר ומלא' מקוס החקר (ד) אס משערינן שבר נבד
 הדס ואפי' אחר נשר ועלמח משערינן נבד הדס מימי
 אל חתחה עי' אס אחר שכלז ויחר שכתב ש' שיעור'
 כבדו הרשט וכנפיש ורגליס שנחכתי מדרבנן חשיכ אכל
 אין צו ק' לבטל דס הכבז כשהכבז שלם וקי' פשיטא
 והלא

בשיעור דרבנן ובור האחר ר"י חיש חקיר מיהס הרי
 דלחר אפי' אס תכלס לזילז צו עצור שהוא דרבנן
 הארי' שהוא חקיר מיהס מחכ רבני איכ מוצא להדיא
 דחיש חומר ומאידרי' [ועי' בהמה חייב קס מיישב השך
 מואא דלריל חילה שביעה על חיש עיש ונבכחי'
 אישחמיעמי' והי' שביע' בשביעה כיד' אי' דלריל חילה צלחו
 וכן עשיה אס ק' ליישב דבחוק' ורקס' עהא דלריל חיל'
 שביעה הרגיש נבדרניו ח' ד' קי' עינ' ואמנם מי' חיש
 מלא חקיר עיין נבשמי'ל שירס אי' צרמנין שאיני דבר
 מוקסם לעניד מיהס על אידרי' [הארבכתי עד הרבה אז]
 וקויד אין לוח מוקפם השיע דנאכלנה איכא חיקור חיש'
 ואפי' נאכלנה כולה גיכ חקיר נחיש ונבכחי' רי' שלא
 יסחיד זחא לאמר שאיט עיקר עמה צדן חיש והו' ימי
 הוא שהיה חוקרו מכה השביעה אפי' אס נחקר כל
 היכל דה עיף שלם נקחא ואפי' אס דעם רי' בהשך
 ורדני' מי' להאמר אל אזו מהכל' כי לעניד נבדו הוא
 (ד) אס משערינן נבד כדו הרס'. ריל כי בחינים אלו
 יש בזה מעט נשר והרבה עלמות ולמד דבבד
 משערינן יש נפיש קפנה בזה אך לעי' בעלמא ג"כ
 יש נפיש יחר ועי' טיע רקי' ובסיד קקיד. עמשי' ב
 הרשט עס האטרי' ליע' צדן המפרקת ועפמי' קי' עי' ב
 נזי קקיע מהרשיע דאפי' המפרקת. והכי שאין השיך
 לפכסי' יש לחון צדן כספך דקי' ליח כמיש כרי' ואפי' הי'
 דס ובשר נבא'ע מינ' הא כי נאש' בחיקורי' להקל
 וככא דס עמלנה ובטל' ועפמי' קי' רי' גיד קקיע'
 ורי' לא תסנין לאו ואפשר לעשר על הצומר רק נכלא
 יסיה

היה העוף למכר הים מוקל (פ) שלושם לא נח לדי חוב לא למלקוח. דלמי' אחיל שאמי' נחש' יש להחזיר נקח חמ' כח שמעולם לא היה ז' חוב ומלקוח שהרי הוא נפטר ועוד נפטר

ואין זו כחה יע להקל זו [ואין רל' דמיס חמי לא למחמי' דהרי הלי' לא למחמי' לשאר דם והיי' נכריהם כחה ופשוטו כחנחי' ענין שמעט צוה גי'א נמחמו חלי'] וכבר הטיב הפרמי' ק"י סיה על חמי' וזה ועי' נתיב ק"י ליה קקיעו רש' צוה סעוה לראשונים ויש ע'אויג חיה ק"י חכיס. ונכחמקי חי' אחרמי' מרי שנה נהרי' הדרי' בין יוכיכ' נעיש' נעה שקדשו פמי' הראי' או יוש' נעיש' ועשה ומלכה שחמיל' צה נחד שנה וגמרה בידקי' חי' עמיד' עלה כקל' שנגייהם ואחיל' דמיס חייב' אצל אקיר' תורה חיכה ומלחתי כי ט'אמי' כשאלה הראשונים נהשו' הדדמי' ישיחה חיב' ק' קניה והבי' מכלחא דפעודו וחי' מלחתי נקיד' מפרט' בעשה כריחות פיד' נדב' שחי' אומר מקל' מלחמה מהיום [נחד שנה]

והוא מראה לעינים שמכבוד גדול כפלי כפליים מן הלב ופשיע' שאין נעוף שלם ק' מן הים שנכבד חי' לאו שנוחר וזיחר נשיפי' יש ק' נעוף שלם עבר דם שנבל' ועוף שלם שנקט' נני' דם הלב היירי' שקחי' ממש הראש והכנפים והרגלים אפילו הרי' יש' זו ששים עבר דם הלב ונעוף שלם דנקט' נפיה' נני' דם הכני' היירי' נעוף שלם עם הראש והכנפים והרגלים ואיה' חין ז' ק' עבר דם הכני' ולכך יש' לעמי' טיש' ק' עבר דם הכני' והשחי' אחת שפיר' וקיל'. עוד כחז' אחר' כך המודכי' חיל' וחם העוף מטחה לנחמים והלב' דנוק' נחמיה ואין נחמיה ק' לצבל' דם הלב חמיה נעשה נבילה' מי' אלמח' דנוחל' מחמיה אחת טיש' חן ק' עבר דם הלב חף על גב טיש' עוד חמיהם אחרות מן העוף שהרי' כחז' חם העוף מטחה לנחמי' סי' הרי' ששנשי' וזוחי' יש' ק' נעוף שלם מן דם הלב וחס' כן פשיע' הוא טיש' נעוף שלם עם הראש והכנפים והרגלים כי כנגד דם הלב וחס' כן מה' ליל' קבלה' אלא ודחי' מיירי' שנחמכו מעט הראש עם הלווא' עד מוקם יניה' השחי' והכנפים והרגלים ואפיה' קרי' ליה עוף שלם משום דנגשון' נרי' חרם קרי' עוף שלם. ועוד יל' דקנח' להקל' זו משום דנבל' העוף אין כחה נדחו כדאחא' בכריחות פי' דם שחטה אחא' דחם פי' כל הנשר הלב קרעו לא קרעו אין עיבר עליו אמר רבי ידרא' אמר רב לא אמרו חל'א' בלב' עוף הוחיל' ואין זו כחה ואל' לב' נהמה טיש' זו כחה אקיר' ויש' זו כחה וכחה ואל' חלי' עיבר אקיר' מן החיה דקיימ' לן כרי' יוצק' דחמ' נפ"ג' דיוח' חיש' אקיר' מן החורה ויש' לומר' כשנחשבל' או שקמלה' חיש' אקיר' אלא' מדרבנן' כדאחא' נהקתון' רבה והתוק' מניחין' אוחי' נפי' כל הנשר' אמתי'

דלגיל' אחר' זעירי' אחר' רבי' חכיר' רבי' ששבלו' חיש' עיבר' עליו' ורבי' יודא' אומר' זעירי' דם שמלחי' חיש' עיבר' עליו' וכחה' הא' אחרמי' פרק' גיר' הכנה' הריח' פלגה' ריחא' דרנחא' דפלג' נדקילא' דבשרא' קרם' מר' נר' רב' אשי' לטעוריה' נחמין' פלגה' ריחא' אחר' ליה' אזהו' לאו' אמיחא' לך' לא' חמול' נשיעירי' רבנן' ועוד' הוא' אומר' ר"י' חיש' אקיר' מן החורה ויש' לומר' דשחי' חיש' דרם' לב' העוף (פ) שלא' נח' לעולם' לדי' חוב' לא' למלקוח' ולא' לכחה' שלעולם' לא' חמול' מן' כחה' אלא' אקיר' חמול' זו' לך' כחלה' לי' שאין' לדיקק' עליו' כבוד' של' מר' נר' רב' אשי' כיון' דלא' אחי' לדי' חוב' ועם' הוא' מדרבנן' מחרי' עומים' שהוא' מליח' ומנוטל' (ו) ורלחתי' מהא' דלחתי' נחמיה' מעשה' שהיה' נדחש' חין' שמתחבל' כשהוא' שלם' ולא' חמולה' לשנים' והכשירי' רבי' קלוימוס' הוקן' כי' אין' נדחו' כחה' לאקיר' עכיל' אלמח' הכשירו' מעט' שאין' נדחו' כחה' חף' על' גב' דמיס' אקיר' מן החורה (ז) והיני' נעוף' לא' שנה' כדפירשתי' וכל' הביל' כל' שהם' דברים' שפי' לשנה' לחום' על' ממוים' של' ישראל' והם' הן' שקמוני' והכרישני' להקל' ולנעוד' על' קבלתי' ושל' על' ישראל' חמן'. זאת' הביל' שאלי' כמו' כן' החלוק' הירי' אישתיי'ים' מוחי' ילי'. אלה' שהרסוק' עליה' עוד' שאלי' הביל' :

אשר' שאלה' (ח) מניש' ידע' כחה' עשיר' מדי' שנה' נשנה' ועני' כל' יומה' הפכה' שוין'. והוא' כי' לפעמים' חמול' גאון'

בטירה היה וסקפו הסוף איכ גם הכנים מודין כדאי לקמן ובחזקת דמירי שאלח הרחשו כעשה הפמיד ונוע לא פי דשעמ הרחק הוא עטור הרחש חכם דביט הקרום חס בעטור חכם זומטו כיכ רביס זיל כייס וכש וחי'ל גם הכנים מודין ליחא רכמו שיחא לכו דהיכ דעיי עעיה הרחש בלח שעמ הרחק אין רכנו מודין איכ גם שעמ הרחק של ככור רבי הנחא עיי עשה הרחשו היקר דלון רכנו מודין זה וסקנ רבי על ריחוי'ש לייס:

ובענין הריעוש ידעמ כהרי וכהרי ככפטי' ונדבר שאין זו ענהג ונדבר חדש שונעתי (ה) שעה'רירי מולין קיל זיל רוב פסקיו הלכו אחר האגודה ושונעתי שמה'רירי זיל הלך אחר רעה ונהירס לפי שהיה מתייחס אחריי קרוטו. אף על פי שהכחב שחטונותיו שהמכהג כהר'ש והאי' כחב שחוי' ליק אחר ר'ציה

ב' מלה לר'יטו לעשות וקחד מזה חבל הכא שהחורה כפחו להלכות לזה אין זה רביח רק חטונותי הקוב וכן יש לרון על כל מי שגח לירו מוחש של חניו ומועכנס עניכ של בעל הנושות דלס אז לו היק חבור כגון שמשלם עסקא בזה'ו שידוע שמשלם בין מרוביח בין מפסיד דיה מהיב להפי' גם הרביח מה מפסיד וזה יש להאריך נקמיע מי' סקי' פיא ונשנו' דיל קי' קיד ונרלשוכוס שהיבו מעשה דריח שחבנו שכר עיכונ מעשיו ונתמיה אוי' קליטו וני' י'ד קי' קוס ואנצו קי' לי וחסו' אחרונים רבו ואכי לב מעיין להער בחד' (ג) המנהג לימר להם העועס. בטוי' קי' לי' סקבי' מציאו ונסיך בקליור הרחואו איהם מי דמריחא דמכל תומחא מתגלגל קילא וכדלחור בירושלמי ובפסמי קיא מי' סקי' דפימי לשיי קדירות רבי' קי' הו' יש לרמח' רבי'ן סאפקיה יתי' אפי' מתמח תומחא המוקלקלה קרי'ן ותולין זה דומה להא דשיך חיי' קי' סזי סקי' חלח דער י'ס פיי' לפי ויה סלרד הפמי'ג בפי' קי'א סקי'א נש'ר ובמיו'ד סקי' עיש:

סעיף ו' (ה) שמהרי' מולין כו' הוא מהרי"ל והיה נקדח מהר'ר מולין וע' שם הגדולים מזה (ג) שהמנהג כהר'ש. כן כ' מהר'ר משה בן רבין חלמד מהרי' אהיב' (נבכי' קי' ביה כיע נחוי'ן) וכיכ אבדגלגל בקדר הגדה של פסח שט'. וחט ונהגיט כהרמי' והי' דלון מולק על הני' פקקין כהני' ועיין דבר חדש בצרכי' היע' שם נהכלל שעשה הני' ללכת אחר הרי"ף והרעני'ס והר'ש' ופי' נקוס' דחרי עי'כו' עככיי'ס

לרעה

בטירה היה וסקפו הסוף איכ גם הכנים מודין כדאי לקמן ובחזקת דמירי שאלח הרחשו כעשה הפמיד ונוע לא פי דשעמ הרחק הוא עטור הרחש חכם דביט הקרום חס בעטור חכם זומטו כיכ רביס זיל כייס וכש וחי'ל גם הכנים מודין ליחא רכמו שיחא לכו דהיכ דעיי עעיה הרחש בלח שעמ הרחק אין רכנו מודין איכ גם שעמ הרחק של ככור רבי הנחא עיי עשה הרחשו היקר דלון רכנו מודין זה וסקנ רבי על ריחוי'ש לייס:

ובענין הריעוש ידעמ כהרי וכהרי ככפטי' ונדבר שאין זו ענהג ונדבר חדש שונעתי (ה) שעה'רירי מולין קיל זיל רוב פסקיו הלכו אחר האגודה ושונעתי שמה'רירי זיל הלך אחר רעה ונהירס לפי שהיה מתייחס אחריי קרוטו. אף על פי שהכחב שחטונותיו שהמכהג כהר'ש והאי' כחב שחוי' ליק אחר ר'ציה

ב' מלה לר'יטו לעשות וקחד מזה חבל הכא שהחורה כפחו להלכות לזה אין זה רביח רק חטונותי הקוב וכן יש לרון על כל מי שגח לירו מוחש של חניו ומועכנס עניכ של בעל הנושות דלס אז לו היק חבור כגון שמשלם עסקא בזה'ו שידוע שמשלם בין מרוביח בין מפסיד דיה מהיב להפי' גם הרביח מה מפסיד וזה יש להאריך נקמיע מי' סקי' פיא ונשנו' דיל קי' קיד ונרלשוכוס שהיבו מעשה דריח שחבנו שכר עיכונ מעשיו ונתמיה אוי' קליטו וני' י'ד קי' קוס ואנצו קי' לי וחסו' אחרונים רבו ואכי לב מעיין להער בחד' (ג) המנהג לימר להם העועס. בטוי' קי' לי' סקבי' מציאו ונסיך בקליור הרחואו איהם מי דמריחא דמכל תומחא מתגלגל קילא וכדלחור בירושלמי ובפסמי קיא מי' סקי' דפימי לשיי קדירות רבי' קי' הו' יש לרמח' רבי'ן סאפקיה יתי' אפי' מתמח תומחא המוקלקלה קרי'ן ותולין זה דומה להא דשיך חיי' קי' סזי סקי' חלח דער י'ס פיי' לפי ויה סלרד הפמי'ג בפי' קי'א סקי'א נש'ר ובמיו'ד סקי' עיש:

לרעה

לעז אחת הכי נקראו שהקשו לכלל הזה קרוב למחלום
 רבנים ע"ש. ובתנאים דאיתו יוכל לנעוץ ק"ל נגד הטיע
 וכל שאים שרש כן טועה ברעו. והכי דאחרתי שני
 דנמרי ע"ש ובשיך חייט פיז

כי נעל מעשה וההגיה נמיימי כחז אמי אין לס אלא
 דברי עתרים שהיה אחרון והיה יודע דעה כולם. ולפי
 היה ראוי לפסוק כנעל העתים שהיה אחרון והיה יודע
 דעה סולם ויש מהרנבי' שאינם הולכים אפילו לקרות צטור
 אית וטותיך טעם שהנעלי נחם לימדים אוחו ס' ק דבר
 (ג) קשה לעמוד על העיקר אך ראמנא לנא נעו והחכם
 יתן אל לט:

ומה שכתבתי היאך. נלא י"ח לפסוק על העווען לא
 היו דברים מעולם דנע"ל עליו שטועה הקסה
 בדרכ נחמו ואם לא ירלה לישבע מה עשה לו דשמעו
 נגמלא פרק שטועה הדיינין דלא נחתיך לנכסיה אך
 מעדין אוחו שלשים יום וכן פסק הרמזים וקמי' ובצור
 אם כן עתה בדורוהי מה חקקה יהיה נדבר כל אחד
 יבטור הכל ולא יעשה שטועמו ואם טובל להחמיר עליו
 להכריע עליו (ח) איזה קק טי. אחת אהובי ידעה דשטועה
 זו שטועה היקם ציני רב נחמו נחקקה משום חוקה אין
 אדם חונק אלא אם כן יס לו עליו וזמט ש' חרי לישע
 נגמלא לישנא קמא מחמיר ומחייב לישבע אפילו כי ליכא
 דררא דמונחא וישנא נהרא עקל ולא מחייב לישבע
 שיה אלא נדאיכא דררא דמונחא הכל כדאיחא נפרק
 שטועה הדיינין ורשי והחכמות פסקו כלישנא קמא ורשי
 קיל כלישנא נהרא להקל אצל לא היה מוחה לדון ולפסק
 כלישנא קמא להחמיר כדאיחא נחסי' (ג) נכפ"ד דביק
 וע"ש. (ג) ואט מה הקנחא להקנחא נענדי. אם אין
 לו

ובשיך חייט פיז קמא מחשו' מיימי דגם נחקקה איכא
 שטועה היקם ובקלחיה כד נמנוו שאין דיני נזיהי רק
 שמנדין ענורו ובפרו אי מחיבו שטועה היקם ומסיק דחייב
 והיר מר"י דהכפר מליאט חסיי חייב שהיקם ובתמיכ לא
 זכר דלהירא השיך פליג עליו נכפמו חכיה קי' לי
 דנכתיב לא חיקנו שטועה כדנביא קה"י חייב ש' אמנע
 ודאי דלא חמרה חייב רק נכתיב דלא נחתיך לנכסיו רק
 מנדין אצל דברי דרנן שנחתיך לנכסיו גם הוא יודה
 דאיכא שטועה היקם והיר גבי גרמי כי השיך קי' שפיז
 קמ" דליכא שטועה מהיתם אצל דרנן איכא ח' דדיג
 מדרנן וכחשו' מיימי הכיל וזיב. גדולתו ח' הקלחיה
 קס"י פיז דחש"י מהיה איכא נה שטועה מודה ומקלה
 והשיב על השיך אלא דלעג"ד שפתי כהן ישמרו דעת.
 ה"ר מהרמז"ל פריז מהי אישום דגבי כחונק איכא
 שטועה חחורה אף דכחונק דרנן לפימיל נשם הרעננין
 דאחר

סעיה ז' (ח) איזה קק. הקמייט קי' אי סקביא
 דיכל הדיין לקטס כוי ובהנהגת איז הסוכר
 השני י' דגבי שטועה הדיין אין לקטס עיש וכן מקתבר
 דמה חרשנה טולד נזיהו מאשר היה נזמן השיס להמליח
 איזה קקס חרש ואפשר דכינת השיואל כי נדתיט הרנה
 יש דלא ליימי להביד עכאיכ נזמן השיס דליימי כי
 ויהי די גמה כתיבו חיל שטועה אצל נב"ז אין טעם
 לקטס יעשה ההלוי חוקין לעלמו טולד ילוד גלי שטר
 ועדים וחיל להרש דבר נגד חיל אשר מאריוט נממרכנה
 גנרו ובחכמות כי לענה הקטו כפי הדין (ג) נכפ"ד
 דביק קיי' אי גס שטיד כיכ ובשיע קי' פיז ס"ח

לחמך שכתב לה כחמי"ב צה מה"מ ולא ברע משאר הי"ב
 ש"כ"ל אדם לחי"ב עלמ"י צמה שא"ט הי"ב בל"י נחמ"י
 ק"י מ' וכן מלמדי שהערב צה צמ"ט אה"ל ק"י קצ"ב
 אי"ב איש הש"ך דהא מיי"י
 במוק לכח"ו וח"ב מדר"ג
 האם תאמר ע"ז שהז"ק ע"ד
 המוק"ס הזה דעת הח"ל
 והמוק"ס וא"כ ליכא צה ח"ב
 אחר רק מוק"ס חז"ל
 והפ"ר כ"י הש"ך וממילא
 עפ"י קרה הקו"י ומש"ע
 חמ"ג ק"י רכ"ב ק"ד דמשמע

ל"י מש"ס דלפ"י הטענה נק"ן דרנ"ב הא ודל"י פשע"ה:
 דלא קשי"א כמו שבאר הדרד"ו ולא ברע נק"ן דרנ"ב
 מוק"ן קט"ווחא שבה"ג הקמ"ס מעלמ"ס שהטע"ה
 המחזיקה דה"י וניה"מ מש"ס נק"ן חל"י מה"מ נק"ן
 רל"ן האדם ונמר דעמו צהנ"ט ש"קה רומ"ר וצ"ה
 שכה"ג ונמל"ס מ"ש צ"ה שבה"ג ח"ה"ס חז"ל זה נמ"ד
 וה"י צלמ"ס מה"מ [יר"ק בני חמו"ה י"ט להר"ה צ"ה כחמ"ג]
 ו"ס להער צ"ה מ"ש בני ור"י צ"ה"ע ק"י כ"ח נק"ד"ש
 צ"ב צמ"ע"ש ועי"ן צ"ה שבה"ג הנוח"א הח"ס ע"ז ק"ג
 ד"ה וה"ל שח"ל"ק מלמ"ן לנחמ"ס ל"ט ט"ן ו"כ"י הנש"ע ק"י
 למ"ד וכיו"ן ל"ה ג"כ צמ"ע"ש ק"י ק"י מ' ולפ"י י"ט מוק"ס
 ל"ה ג"כ ל"דעת ר"י ואכמ"ל ולכאורה י"ט קמ"ה ל"ה
 מש"ס צ"ב קמ"ג א"י ש"ט"ה האם דמדל"ו"ה"ה הומו"ה
 מעל"י"ח"ה הוא מנו"ר מזה דלא ה"י נמ"ד צ"ה שח"ק"י
 חז"ל דה"י דל"ף כ"ס ח"ק"י ק"ל י"ה חמו"ה צ"כ"י האדם
 ולא חל"י נמ"ד ט"ל המור"ס ל"ח"ה דה"י למ"ד מזה הש"ס
 ל"ר"ן ק"ן ק"י א"ח וחמו"ר ה"י שר"י להר"י ל"ך צ"ה"ס
 כ"ח"ה הש"ס כ"ס דמדל"ו"ה"ה [ה"י"ט א"פ"י מדל"ו"ה"ה]
 חמו"ה מעל"י ו"כ"ש דמנ"ב ודל"י ה"י חמו"ה דל"ה מל"ט
 חמו"ה מן הרע על ה"פ"ה שא"ט חמו"ה חרד"ה משר"ס
 לה"ש"ך צ"ד ש"ל"ח ח"ב וג"ס לפ"י צ"ה"ק"י כ"ס כ"ן הוא
 דלפ"י נמק"ס ל"ח"ה חמו"ר ו"ה"ר"ס א"ל"ג מה צ"ה"ס הוא
 חמו"ה ג"ס מדרנ"ב ו"ש צ"ה להמו"ה על כ"י ע"ק"ב ק"י
 ק"י ועי"ן שמו"ה מה"ס"ח ח"א ק"י ר"י ו"ש להמו"ה על"ה"ס
 ש"ל הניחו ה"ש"ס א"ה"ע ק"י ל"א ק"י"ה דמ"ש"ה ל"א
 ד"י מל"ח"ה מש"ס דמ"ה"ס מוע"ה ק"ט"ה והניחו חמו"ה
 צ"י מ"ה מ"כ"ה ה"י"א וצ"ה"ל ק"י ה"י ו"ה"ל דב"ש ח"ה
 קמ"ה לרצ"ט ד"ס ק"ן כ"ק"י הוא צלמ"ס מוע"ה
 ג"ס ל"ט פ"רע ו"ש קמ"ה דכ"ל עוד ש"ל ח"ר צ"ו הק"ן
 הוא מוע"ה עד ש"חמו"ר וא"כ ל"ש ל"ר צ"ה דעת חז"ל
 ל"א ה"י נמ"ד ולא ה"ק"ה כלל א"פ"י מה"מ וצ"ע אה"ל

לא יר"ה ל"ה עכ"פ מקט"ו"ן ל"ש"ך ועוד ה"כ"ה
 ק"י"ח"ה דל"כ"ה ל"כ"ע צ"ד"ש"ס ש"ע"ה"ס חמו"ה ו"ל"י"ד
 ש"ע"ה"ל"ה ל"ו דל"ר"י ח"א ל"כ"ה ד"ק חמו"ה דרנ"ב ח"מ"ר
 ח"י צ"ו"ה"ר ק"ש"י למ"ד
 שצ"ל"ה"ה ח"כ ח"א ח"י ז"ה
 דרש"ק שמו"ה ה"י צ"ן
 ש"ה"ס"ס ולא צ"ן ה"ור"ס"ס
 ועכ"ל כמו שח"י הנחמ"י
 ק"י ל"ע ק"צ"ב ע"ש וג"ס
 ז"ח"ה ח"ש וצ"ל"ה"ה כ"ל אחר
 ש"ל"ה יק"ב"ל ש"ה ה"י ע"פ"י
 חמו"ה ל"ו"ה אדם חל"ס"ס

י"ח"ה וצ"ו ח"כ"ל"ס ו"מח"ס"ס ו"ה"י יחמ"י דל"ו"ה צ"י מ"ע"ד
 מ"ה"ה ה"ס וש"ע"ה"ל צ"כ ל"ד ע"כ ח"י צ"ע"י חמו"ר כמו
 דלמ"ד ש"ע"ה"ל"ה ל"ו דל"ר"י"ח"ה מ"י"ט ח"פ"ן אה"ו"ה ל"ק"י"ס
 ו"ל"ח"ה פ"רע"ה צ"ח ו"הכ"פ"ה"ה הוא דנחמ"ן לככ"ו"ה ה"י"ד
 ב"י יורש"ן דר"כ"י חמו"ה דר"כ"י ח"י"ט ח"ס ו"ה"ע"ה"ה חמ"ל"ס
 על ה"חמו"ס"ס צ"כ"ו לפרוע ח"צ"ה ח"צ"ה ונחמ"ן לככ"ו"ה
 מה"מ ו"מ"ש"ב ק"י העו"ל"ס ח"כ"ל מח"י דל"ל צ"ן ה"ורש"ן
 וג"ס ק"ש"י הקל"ה"ה להכ"י"ס ח"מ"ס"ס הא דמל"ט צ"ש"ס יחמ"י
 ל"ו צ"י מ"ע"ד מ"ל"ס ח"י א"י ק"ע"ב ב"ס מל"ח"ה צממ"ן
 יחמ"י קמ"ס"ס כח"ל"ס ק"י ח"י ק"ע"ב ב"ס מל"ח"ה צממ"ן
 ה"ס פ"רע"ה"ס ח"ש"י כ"י כחמ"ג לח"צ"ה פ"ה ק"ו"ש הש"ך ולא
 צלח"י להכ"רע"ה (ד) ולרנ"ב דפ"ל"ג ע"ה"ה ד"ל י"ק"י ואמ"ר
 דצ"רנ"ב ל"כ"ה חמ"ן ח"ה ל"י ע"ז"ב"ה על הפ"ק"י ט"ש"ע
 ר"ע ח"י כ"ה"נו"י ז"ל צל"ו דמ"מחמ"ן ל"י כח"ש"ב צ"י
 פ"י ק"י"ט ואפ"ש"ר דה"ס פ"י כ"ח"ה הש"ס כ"ך ולרנ"ב דפ"ל"ג
 ע"ה"ה דר"י"ג ב"י מל"ח"ה ח"ש"י דל"א נחמ"ן לככ"ו"ה מח"י
 ע"צ"ר"ן ל"ה ב"י צ"ע"ה"ה דר"כ"י ל"א נחמ"ן כמו ה"ס"ס ו"ה"צ"ב
 מ"מחמ"ן ל"ה ח"ל צ"כ ב"י מל"ח"ה ח"ש"י ל"א ע"צ"ר"ן ל"י
 ח"ד ח"ל ח"ן ל"ה ע"ס כ"י"ן ש"ל"ח"ה"ס ח"ס כ"ס מ"מחמ"ן
 צ"דח"י ה"י"ד ח"כ"ה ורפ"ש"י צ"ש"ק"ב"כ ד"ה"ה ז"ה חל"ח"ה
 צ"ד"צ"י דרש"ס ק"י הק"ב דרנ"ב מל"ח"ה ח"ש"י מ"מחמ"ן
 ל"ה י"ל"ה ד"י לר"צ"ה צ"ד"ה"ה דל"א מ"מחמ"ן ל"י דמ"ע"ה"י
 י"ה"צ ונק"י"ס"ס דרנ"ב ח"י ג"ל נוג"ד [דל"א כחמ"י"ט צ"ש"ו"ה
 ק"צ"ב וצ"ל"ג ר"ע ח"י י"כ"ס ח"צ"י"ט ח"כ"ו"ה ד"ך אפ"ש"ר]
 ונחמ"ן לככ"ו"ה ח"י משר"ס דק"ב"ר דמ"מחמ"ן ל"י ו"ה"כ"י
 מ"כ"ה מ"י"ו"י כ"ל"ל צק"ל"ה"ה ק"י פ"י קק"ל"ד וצ"י"ט ח"ס
 ו"ל"רד"ה כ"ס ו"ח"י ל"ה"מ"ר צ"ד"ו ל"ג"ו"ל"ס ח"ר"י ח"כ"ה ח"ס
 ע"ס ר"י כ"י"ן דע"צ"ר"ן ל"י כ"ו"י ח"י ל"ה"צ"ב א"ז"ח"ה ל"ה
 חמ"ק"ה דל"ן ח"ס ח"ב"ע ח"כ"י ח"י ל"ו מ"כ"ה"כ"ה ח"ס דל"כ"ה
 ח"ס וצ"כ"י צ"ו"ח"י ח"כ"ב ח"י כ"ס"ה ח"ש"י"ט ח"ס הפ"ק"י
 ד"י חמ"י"ט לככ"ו"ה דרנ"ב מל"ח"ה ח"ש"י ל"א כ"ל"ל ח"ש"ס
 לרנ"ב ע"ה"י ע"צ"ר"ן ל"י כ"כ"ל ע"ש"ס ש"ד צ"ה"ה ש"ח"ס ע"י

קם איקור גול מעברהים וספס הטיולו בזה כי מי לא עשן עטור עטור נקטופה חמת גיב והכל יחי' לנפס . יחפס ומחלסס וחדיר וחס יקוד' חי' שלח יחפס לחי'קירי' לרעס הקנינים דמיח פמור עשטופה זחס יסנחי קודי' לא שמו עליו לל לחקו דבר דלה סכיה מעליב הכא הטקי ציב ליב' חי' דים מנו כי דפסיר חיס רנח בני חקנה עטופה ל' לתועלה חצירו ודחי' דליס עיו סס חי'ד'ר' ולא על'ס רוננח זה בלי'קירי' חורה וכל דחיקון כעין דלורי'חח חיקט וכיון דליכא בזה רק חקנה לעובח הכחנע ולא חי'ד'ר' טודחי' ביא לא יעשעו ולא יר'ט ליסנענע וחלי ענדיק להו עיו חק'ב דעשמיסן להו והמלא' רחי' דנרני' בני'י' חויח' ס'י' חק'ב'ר' ס'י' קייט' עיס ולימא לליע ובקלה דעס יחפס נבר החי' הדני' ז'ט'קיל' (ח) ותרעס מוכרעס דמור' לקרור' . שנה ע' חי' . הגי'א' ס'יו' קק'לי' דסס הביא הרעיה' דין ר' חבל ברוז חיס דסס נטנה איקור דרנעק עונר וספ לכא איקור דרנעק ורק טח'ס שועט רעבן חכע'ס וככל עיב כיר' הרעח

ציוי' רב נחמן ונדנר חס משטען אחד לככל . חק' (ה) ררעס מערע' דמור' לקרור' עברי'נא עסרי' ענר חקנה חכע'ס שחקי' חק' :

ומיש כ"ח למח אין חט עירגל'ן לכחוב קיח על (ח) הגי'ל' ררעס (ג) דלחו משוס דפסילה לכחוב על הגי' חלל' (ב) משוס זה חלו וחטי'ה כי על חק'ק' חיס יוסר כלח כי הגי'ל' לא חיקר עמנו כיא חק'ר' ובלל' חפ'ר' לא חוקר כל'ס כר'אערי' . פ'ק' קמח דניב גי'ל' חנכי' דלח ומשפ'ין . גס היחח כנדה יוסר מדי' (ד) לנך המנהג לכחוב קיח על חק'ק' :

מעיה ח (ה) הגי'ל' . שור שגנדר וחקמו נמקיס חשער וסחנין עליו נמקיס חשער ונמקיס חשער לא חקטו כעשיר מעניב גי'ל' חנכי' דלח עשפ'ין וכיב חר'ן (ג) לחו משוס דפסולה . דחרי' ענולד דכסרה נסנה עייט צי' וי'ד רעיא גי' (ג) משוס זה . ולא מחסנר סיהי' משוס זה פקיל' מלחוי'י'חח (רש"י) שנה קיר' חבל ודחי' קנר'א חיס דמחז'ב להדר המלוחה מתיח' וחל' לכוון דס וספך וחקס עליו יהיה העל'ס וצוסה ענלו וע' נחפ'י' ס'אג'יל' חלליע ניס'ט'ס קיכח דנוי' על'ס דרנעק הביאו חחסי'ס ח'ר'ח' קפיד וע' חוק' מנחמ' מי'א' צי' דיה אין וחוק' קיכח רפי'ב ונקי'ס ס'י' צי' קק'יב ולא מל'חי' פקול' הידור צייענד רק ב'ח'חוב (ד) לנך המנהג רמי'א' רעיא גי' ועט'י' וס'ך' סס וברין שנה פי' חמו'ל'ס חלר'ך' וסעי'פ' הרענין רכנו חו' ס'י' ולא ידענא מדוע כסננה מזמן חר'ן ס'כי' דעל'ה' נגול' (ה) ח'ס'י' חמה חר'ח'י' נעס רנני'ס וליק' כי גי' חר'ח' ח'י' לו כמי'ס ח'כ'י'מו'ע' נ'חי' כ'י'ד' :

מעיה ט (ה) ס'ה' ספ'רדי'ס . חוס כח'ס וועל'ס משוס'ס קל'ח' מ'סל'ט' ווענ'גי'ק' ס'י' פי' ומ'כ'מו'ע'ה' ננכ'יי' ח'ר'י' ל'ו' ונקי'ס ס'י' ח'י' נ'ס'כ'ה' קק'י'א' ד'ש' סמך' ל'ר'ל'ס' נעסרי' ענר'ה' מ'ס'ר'חי' משוס ח'ר'י' וס'כ'י'ק'ל' י'ס'ט' ח'ס'מו'ט'ה' עסרי' (ג) וכן משמע מ'ר'ני' ה'עור' . ד'ה'מ'ני'ס' ג'ס' צ'ע'ע'ני'ס' גי'ן' מ'כ'ס'יר' מ'ד'י' ד'ס'ר'ח'י'ס' פ'י'ק'ל' מ'ד'א'מ'ר' ר'נ'ח' ס'ע'ע'ני'ס' גי'ן' ל'ר'ך' ז'וי'נ'י' ח'י'ב' מ'ב'א'ר' ד'ה'ר'ע'ו' ב'זה' מ'כ'ס'יר' ד'ל'ח'י'ב' ח'ין' מ'ח'ל'וק'ה' צ'י'י'ס' . ונ'ט'י' קק'יה' ח'מ'ה' ח'א' ל'ר'ך' ל'כ'ח'ס'יל'ה' משמע ו'ל'מ'ח' ד'ש' מ'ק'ו'מ'ס' הר'נ'ה' ד'ל'ר'ך' ח'פ'י' ר'יע'נ'ר' וע'מ'ל'א' ליב' מי'ז' ונ'ט'י' ס'ס ח'ר'פ'י'ס' ח'י' ו'ס'י' פ'י'ק' ד'גי'ע'ין' ו'ס'פ'ל'י' מ'ס'כ'ו'ט' צ'כ'ו'ח' .

מכרעס . והיכי דעשו קומפוזיט השועיל צדיקיהם ועשו לרין מי שדון חוהם עפי' דת' כמזונה לי הגלוח ריש זיל פסק כיון דקבל עינ' צחצחיהם הקומפוזיט יוכל ליתו הקומפוזיט ליד המזנע והכח' חי' ענ'ת'ה' הקומפוזיט' סיה' עי' היצד' טכ'ט' החננע' לענ'ו'כן כ'ן לחס'ו'ס' עליו ס'ן חר'ן כמי'ס נחפ'י' ח'י'ד' ח'י'ב' פ'שו'ט' דלח' ח'פ'ק'ד' ז'כ'ו'ר' ולא יוכל' ל'ח'ק'ור' הקומפוזיט' ל'ד' ח'ני'ו' צ'כ'ו'ט' וחל'ט' ע'נ'ור' ס'ח'י'ס' ח'ול'ה' ל'י'ס'נ'ע' ח'ך' ח'פ'י' ח'י' ט'ס'י'ח' הקומפוזיט' ח'יה' מ'ע'ל'מ'ס' ע'י'ע' ח'פ'ס'ר' דלח' ק'בל' עליו' ר'ן ח'ז' ע'ש'ן' ל'ח' ח'ז'ב' ס'כ'ו'ע'ה' ו'ר'ח'י' ד'ר'נ'י' מ'ח'ס'י' מ'כ'ר'י'ס' ד'ן' ע'ש'ן' ס'י' ע'י'ג' ע'וב'א' נ'ט'י'ך' ח'י'ע' ס'י' ר'ל'י'א' ק'ק'ו'מ'י'ס' ח'פ'י' ח'ח'ל' ע'ג'ס' ח'ס'כ'ו'ע'ה' ק'בל' עליו' ע'י'ע' ל'ח' ק'בל'ה' צ'י'וס'ר' מ'כ'ו'ח'ה' ע'פ'י' ד'י'ח' ו'ל'ל'י'ע' ו'ל'ע'כ'ן' ח'י' י'ס' ח'יל'וק' ד'ח'י' ס'ח'י' ע'ן' ע'י'ג' ל'ע'כ'ן' ל'י'ס'נ'ע' ח'ס'ק'ה' מ'ל'ח'ה' נ'ח'פ'י' ד'ר'נ'י' ח'י'ד' ס'י' ח'י' ר'כ'ד' ד'ח'י'ב' פ'ל'וג'ח'ה' ד'ק'ד'ו'מ'י'ס' ו'ה'י'י'ק' ק'י'נ'ר' ד'ע'ש'צ'י'ע'ין' ח'ור'ז' ו'כן' ר'ח'י' ל'ר'ון' ע'י'ס' ו'נ'פ'ר'ט' ב'ז'ו'י' ח'ס' ל'ח' ח'י'ב' ס'כ'ו'ח'ס' ח'ר'ין' ח'ע'ר'ע'ס' נ'ד'כ'ר' ס'כ'ו'ל'ן' ל'ה'ל'י'א' מ'ח'י'ח' .

בזחתיג דיא קי' תקרד לא מלחתי מעיר בשנו (ג) חסוב
 כלכחמילה יד רעיג בשם מהראי דאס הייט לבע [בנין קקרא] דליכא חרתי למעליחא סהחחחחח
 ונטניס לקרוח נה אפי כש'ס אחרת כשרה הייט פניגום ילמעלה דיו דהא מין אחר וגם לבע פסל לסיח ודלי
 אס זו והי כדיעדד וכר'אס כחולק על רי [קאי חמע"ל קעיה] ולפסל להפיוחס דמהרא" זל ככרד האי"ו חיהס ומחרון לקרוח נה אז אס הייט מחרון אחרת הי פנמח והי דיעדד ומטיחס ומחר דלא כדאי ככסיג יד ריא הגהיט אוח ל"ה חלל אס נכר עשו המוקס ל'טבל זו לא וקרי לכהלה וטובלן נה לכהלה היצ ביימ כ"ד שקיע וי"ל דאס ארת מולחא מרונה על מוקס חנה משליכ כיד ויש מקומוס הרנה ש"ע נוס ועי' רין פ' כל שעה וטיז יוד קיה קק"ח ואכע"ל

(ג) דחשיב כלכחמילה וחיטו מכסר ח"א צמקס שאין קיה עשייה כהלכחא דלו חשיב דיעדד ופסרה חלל צמקס ש"ס חקנה לא וכל שכן אפי למה ככסם עלמיס נקספ דיעת הפוק"ן ועל כהיג כאחר ביהוקן טוב חל הקרא רע :

ומיש עוד שטיס שלחן ככצנין על הגייל והגייל חייט נמחק וצמקס שהלכר' למחיק חזרו והעצירו לבע דמות הגייל עליו וחזרו וכחצו עליו דהייט דיו על לבע אס טבל לקרוח נה ק"ח לא ביזר מלי ענין הלבע (ה) אס הוא לבע עיזרת או היא מעצבת ומכרה שחרויה דריו שפסב אחר קך על ההחחון מכל מקום כ"ל שיער זה חוכל לפשיט מן הגערה וחוקי דפרק הבונה ומתנחיל גע חקין וע"ס . השיט כחפי איה ועומחן ומחמתק הערוד יודח ומין :

מז מעשה נא ליי (ה) בינס אחר שיהי נחון לדרכו והיט רולס לחון צע"ס . ולא ריחי לשמוע לקולו . אחרי שכבר הפקישו הבאינים ז"ל דחלילה נקראח דין . מדפסקל חלילה בליה ומועטס זה דהייט כמו דין אקרו ליקח שכר מחלילה ומועטס זה דהייט כמו דין כל שאין לחון צע"ס . ראיחא ביושמי והמרכי גדול מניח אקסרהרין וי"ל נרסקן ביושמי דביה אקרו לרון דיכ מניסח צע"ס ומחכסן פלגא חן דקין דיכ נפשות

לכחצו על הלבע והלכרתי צמקיא להשיג אהחיק צנה והבזחיט ומחשו' רבו נבעת פמחן ונייג לכהחילה בכל אופן יש למטע מלחדש דכד ובפרע אס כביד היה דריו האי למעה והלבע עליו למעלה ועל הלבע דריו של הכחציה הכשרה וכחצור חללי נקפרי לרד יוחק נבגהות על קהיס עמשה סי :

סימן טו

(ה) **ביבם** ח' שיה' . שיע איט קסיעו ז' בנהם ודיט שס ולפירוש הרעיע צחית קיה צי דבאקראי שרי לרון צע"ס איכ חלילה אקראי נעלמא וליכ איט רק אמולח ומרונה זאח נבגייח אקריא ובחשו' דרביז ישירות חיה פיד נבחיט גע בליה כ' שלא מלא בזאיו [ולא ידעמא למה חנה לפניס בזחתיג' ב'אורק] וועטס הכחציה דהי דין כיון דקבלו עליסם דין לילה כער רעו נפריח איט קריא ודא חלל אס קבלו

קבלו סקלי עדות על הגע עצמו איש מועיל דנעין (3) להתנאות דעבר מעטם לא ילגש גבר. תמטיה מונא עדות כמעון רחב זים לחמירא כבקדושן סיה אלה על רי דעה ראי' מהא רדחין צמראה ליהא שלובשין דהכא גיף הגע כשר גלילה דק מעטס דין מענן של צברי נקיס צפורים עס בני מראה אס איש מתנאה איב לא עבר על לא ילגש גבר

הררי לרחים צמראה לא חקירי הקרא רק דהט מנצחין אס הדיא צמראה להתנאות היי בכלל לא ילגש גבר ואי' צחיט מכיין להתנאות אינו בלא ילגש גבר משאי' הכא דנאחמ לוגש שגולה אשה שאקריה החרה וילי דהכניס דאס רוחה צמראה לרחים אס הוא צביו ושערוהו אף איש מנאקס ולי אפשר לתקן הדגש עי' זה הוי לא ילגש גבר וכיין רגזי שגולה אשה דוקא גסס כילוף איב דמי להרדי מעש ואיב קמ' דמי' דלא קיימיל כרש' בני כל האיכיר צמורה דרבר שאינו ממביין שרי ועיד הא ערס ד'ס צפיר ולא ימיה והכא פיר הוא דרדי לגש שגולה אשה מעש והרי ראה צמראה ופיר הוא שיראה את פניו עס בני דיר חיה אפשר דכין דרטי אכיר אלה לקשט עלמו עיי' איב יהיה זייר שלא יקשט עלמו משאי' לפי ר' דהאיכיר הראי' עלמה דרוהה פירו או קישוט צביו ויהיה משוס שחיט מוכין רק לקשר עלמו קשה הא היי פיר [נס קיל כי צחי' שופעים ה' כי מנאר דקסר אפי' שלא גס

נפשות צניש הא דיני מעוטת רכין אמרי (3) כאן להלכה כאל דנרבי ומשמע דאקיר לרין דיני מעוטת בע'ס (3) ולא מנאקרה לומר דמלילה לא דמיא לא לדיני נפשו' ולא לדיני מעוטת אלא לדיני הוראה איכיר והיחד דמחרי בע'ס מה עמיל כצחיט נאוס העורר יורח מוכן : **יין ע'ל** דבר לבישה הפולטיס שטחנין ללגוש צפורים וגם צמלות ונחיה' זקריס עם נעריס צפיריס. הנה ראי' שכבר פסק להחרי אפי' צפיריס מחיית כרכא דטילה זיה אצקת הרוכ'י רש כלה וריש בינה אשבל הגדול מהייר אלקיס קביל ילי והולא כאור. משפטו כאשר נתיק עמו. ור'איוו מוכיחן עליו כאלו י'או מפי הנצירה עיב המהרהר אחריו כמהרהר אחר השכינה אף אי אמריה להציא רחיה להחרי לא כמהרהר אחריו הרג הגדול י'או ולא כמחוק דבריו כי איש לר'ד ועיר כי ר'איוו דריה איליני מר'איוו דר'י אצל צחיט לטול שכר קינא מכאורא דמליה ליתן עיגס ולהציא רחיה מה ראו ז'ל ככה גדולי ומקדי' עולם ז'ל שגהר'גלי אולם אשד ראו צניס' וצמתיס' סמתיס' וכלתיס' לוגשן אוחן פרטיס' ושימי צגריס' ועברי' איש צבדי אשס וכן להפך. ואס היה היו מרטר עבירה ח'ילה ומס לסם לשחק ולא ימיה וי'ס וקי' צאקר לאו אלה ודאי היה להם רחיה וקנין שיהיה ובגור הוא ואיין צלבוש ז' הרור עבירה לאפוקי' עלטו של פג'אה י'היקי' וי'מחיס' נרסס צינה פל'יו המדבר והמזדבר אחר מעתן של גדולי' ומקדי' עולם ז'לי. וילי ראי'ה לדנריס' ונהיה צ'י'א דמיי'ית ממכסה עיי' צפרק אין מעעדי' אמתי' ואין מנאקפרי' כי. חט רצק ישראל הנאקפרי' ון מני רוחה צמראה וזי' חישש כי ומפרי' סס התקפיה וזיל המנאקפר ון הגוי רוחה צמראה חרי' צמקפסח וצ'י'שלי' ח'י' רוחה צמראה פי' לפי שאינ' הארין על שפי'ת דמיס חסרו' לבי'ת ריב שהיו רוחיס' צמראה פי' אף מן הכותי מפני שהיו זקיקין למלכות משמע שאקיר לאיש לרחות צמראה ונראה כי העעס מעוס לא ילגש גבר שגולה אשה דמחורגס לא יתקן גבר צמקינ' איהתחא. והא דמנן צ'י' שולא אי' הוהין צמראה צמנה ומפטר צמורה צמראה על מחנה מעוס שאי'ס עשוי להקיר כי ימיון המד'רילות משמע דוקא צמנה אצל צחיל שרי

ההס נאקס וירי (6) וארס לא דוקא דריש אכיר בכל ענין וכן משמע צ'י'רשלי' כי עד ומיה' אינו אכיר כי אס (3) להתנאות דעבר מעוס לא ילגש גבר אצל להקפטר ולגלה או מעוס מוחוס עיכיס ודאי ומור (2) ונחן

סימן יין
(ה) **וארם** לאו דוקא קיל דהרס גלשון חזיל דוקא זכר כמו דעמו של ארם קרובה כי וס דוקא בלז ולא צאס [כמדיני חיה וקיה' צמניל ז' אז דקיל דוכלל ז'יר ומשיה גיב כחצו דלאו דוקא ובני איז עשה צעילתו צ'י' ומחלוק צפיקי'

לשם מי כי יעל לא כיוונה לטי כלל] אמנם לא זו
 בלבד דביק קשה לי מהא דכל חוסף רעטיע אויב ליב
 כי דמה ויעל שאיט ומיין להספך הא הי פיר רבעיכ
 חוסף וכן כל משחת רבי החוסף בעיני ייא דים עוקרין
 דאש עשה לכבוד עקל ליכא השחתה הא מינע הוי פיר
 רבעיכ משחת אח הדבר [וגם דברי החסיק לליע מקדושין
 ליב א' דמקשה והא קצנר משום כל משחת וכן בפיך
 קדושין שם ושמה עד שפיין לשחתה ולא קיימיל הכי
 כדאי' צרייף סם] וכן בזה דרעריי צביר מעלה לשם
 עלים ולשם מיים מה ויעל מה שאיט מיין כיון רבעיכ
 עוצר ובקי חפאי' ומשחים פיר דעיו מיה תקי דאש
 כיוונה לבטל ויחר לבטל ליכר הא הוי פיר וכן בעיני
 דעיו דאש תמפור לו מנעה לפיר עיז דאקיר לשחתה
 ללקטש משום מינע וחמלי ליחקר עיראש דמי פיר ותי'
 עמי' הדין פנהיי ואיך מוצן סוכנה סם ובה תקשה לך
 צביר צביק . ומעם שמונעה רע כי כלל זה דליט מחטין
 ליט רח היכי שהעלכה של שנה נאקרה צחורה ובעין
 מלכה לירף ואם הוא מתיין לחום מיס ועיין נעשה גם
 מלכה לירף וליק צבירן שאיט מחטין שרי לירף הוא
 עללכה שנת ורחק שחתה הכונה שפוא לא כיון לה צוה
 נחלקו ריי וריש צביר שחתה אש נאקר האקיר היכי
 שלא כיון אליו מהשנתו העושה והיכי דמי פיר כינע
 עחד דאקיר אצל היכי שיש לומר דלון זה נאקר צחורה
 כלל הדמיון לא שחתהיה להם ולא הענדים השחתהיה
 האצורה צחורה אינה רק בעשתהיה לבני אחר אש לשם
 השייה אז ללמד לכבודו אז לשם בני אזל השייה ללקט
 מנעה לא חאמר עליו השחתהיה ללקט מנעה כי אין המרכין
 עלמו ללקט מנעה משחתהיה רק חאמר הטיה עלמו לארץ
 ללקט המנעה וכן להיפך תלך חרחה אש היס אליעזר
 אומר צמקס הטי נא כדן וגוי ויקר האיש וישתחו [צראשיה
 כד] האם היס חפשי לו לומר היסק קיה והשחתהיה
 על הכד והטיה על עלמו תלך אז איס כך צלהיק הנה
 איכ בזה דעיו בנחמור לו דאקיר ללקטש משום מינע
 דליק הוא דדין השחתהיה מנעם ליכא פיר שרי לא
 השחתהיה לא נאמר כלל על המנעה עלמו ללקט מנעה
 ואיכ בזה חיל כלל לרון מדין שאיט מחטין שרי לא
 נאקר זאח צחורה כלל ואם היס נאמר צחור' לא תטיה
 להם ולא הענדים היס פיך דין שאיט מחטין לא עמה
 שחאמר לשון השחתהיה צחורה ומיה דמיון חרין צביר מה
 שצמקס ומשני ושאמר והכמניס זיל ידעי סהרה להיק
 על צריה אש עמי הקבלה אז מנעי שתיס קרובים להעם
 שתיסה שפה היס ונפי חאונה מרוברת הס ידעי כי
 כל חוסף וכי'כ לא פיך לשון אז רק היכי שפטיין
 לחוסף אצל צמקס הכונה ליכא כל חוסף כלל ואין

אשה לירך לרון מדין דליט מחטין ומיה חקיס על המקומות
 שלא נבחיט בכוון לא משפון כן לה' וגוי רנבי מחקסה
 השם דרוקא צעושה דרך השחתה חה יורה הלשון צחורה
 שם המוקדם מה שלוחם להשחית ולאצד העיז דכין צבוונה
 השחתה איכ גס היפך להשם הוא דרוקא צבוונה להשחית
 אצל עיז לתקן היס ליכר מיס חמיס חופי' צפיר ועיין
 צמקיר קפיריס פיה היס הרגיש צמקיר ייסי ומחיקה השם
 וכ' דלא נאקר רק דרך השחתה ומשייה חפי' צפיר שרי
 צמס רדביו קס' תקליז וכן יש לי לרון צמ'ס צדיק ויד
 קי' כמ קקיה עיט ויש לי חללי' עמיס' שנה עיז עיז
 בני קולר וכיר שצבירי שם צמלכה שאלליעני עמיסה וצריש
 מתי' ערלה הטועה לקייג ולקוחת פפור מערלה דיעז
 דהקרא ונטעמם כל עץ איס ומחפרט רק צנטייעם אשכל
 פירוחיו וצירוקלמי' שם רבעי' שיהי' ניכר לכל שטוע
 לקייג הייס משום מרמיס עין [ויש להקציר עפי' הפני'
 שנה עיז צמק' וכן להיפך חני אומר יש ליכר שחשבו
 עליו שפוא חוסף פיר ותי' לא היס פיר הים מוסר וליחא
 דאפי' אי לא היס פיר הים חוסף הדמיון מחלכה חקירות
 חמרה חמרה לא חאכל כל צבילה ומכלה לומר דחאכול
 לרשוא חוסף משום פיר וליחא דביאור לשון לא חאכל
 כלל וכן צאכול למלא חפשו כי ידעו וכן צאכול לרשוא
 אז להשיג כוונה חמרה חפשו כלל לא חאכל צחורה
 ואון לדברי' חמלא צמק' צמקסיס כיו ונחיי' שנה הרבה
 צענין מה שצמקסן האחרונים ומהו הדמיון חרין למה שאיט
 מוצר פה ואפשר דלז טוין חרין צמקסיס רדבי חנהה
 חף דמי פיר טי דכיון דלא חמיון לה מירי עייב ריל
 חין זה השם הנאקר צחורה כיון דלא נהנה ויש אז של
 חמרה ליט צלא חנהה ובויה מלחתי ישוד לסקמדות הרמזיל
 והשיע יד שיא קימ דאקיר לגביז חמקס ואחייב חמיר
 ומוכרי כקוח ולחופי צנר שרי כל דין מיהס מוצר
 צמקסיס וכל חרשו הרמזיל מעלמו וצמקסיס ליק כי ידעו
 דלשון צנר צחורה חאמר על היולך לגביז כוון
 דקיימיל היס כליו וטענתי' צדו [לעמן יגבוז חמקס] בני
 טועמאם נא חל האלהיה חת ראי' צחורה ורליב משאכ בני
 חופר צנר על צרכו ומוכרי כקיס שטיכס לציפסיס צמס
 כדרך צביסה ולין אז צנר חמרה צחורה [ועיין צמקסיס
 פקסיס חת צי דיה לא חפשי כתי ומחלל לביאריך עמיין]
 וצמק' סקאדיין דקיד חיל חזקת אכן למקדוקים חתין
 כלומר חזקת לפיני לכבודו חלתי זקתי להכות צניפו ואם
 גם דרך צידון וצניפו חוסף היס ליי לומר חזקת אכן
 צמקדוקים ואחא שחיל ציי מדרשא חמרה ליה [אחתי] חזקת
 אכן צמקדוקים חיל אציר דמטיין למירבני' היי דמי רק
 מלשון למקדוקים או צמקדוקים ואזו לא דליט זאח צמקסיס
 לא הייס יודעים שיש חילוק צמק' מן למקדוקים לצמקדוקים

כ"ט ש"ס למ לנעה ש"ס כ נלשון המורה וידעו ועמדו
 בקדו ה' המורה. ובחשד הרדני יציתו לבטוח המורה
 חלף שפי' דלי פרטופים הי"כ עוסק עומק עם שגרה
 כמקום אל עמק ומתם ה"ל
 וזו עמקו ולין סוכנה נלשק
 רק לבטוח מיס אל אפי'
 לרע' אי פיר דהרי' איח
 להביח. פ"ז על פ"ז חס לא
 ע"י פתיק ע"מ הנה הרנ"ג
 עקש' הספח"י הרל והפטר
 לומר לפי דברי' ע"מ כעמק
 דאיכרו יולא מלל העבד
 כרע' נשק' ורעני' הע"ז
 פ"ז הי' דלי עומק לקצב
 אחרה קלל לעבדה לפ"ז
 לא בקרא עבדה חלל דהאמה
 דמליט בתורה לשון עבדה
 אפי' על עבדה מנש' שא"ס
 דק' כדו ויכ"ח חס מוכרחין
 לתי' הרדני' ע"ז וסב פתיק
 אפטר לגשום על נע"מ
 פה נפס' יתי' פתיק עומת
 אהנה חלמה אז אפי' טלל
 מלמנה רק למכיס אחרה
 והעד עשו הרשע והמוקבל
 לפ"ז חלליה' בל' לה אלי'
 אשה דלי' נמשח קבאדירין סי' ז' והוא יולא עממד
 אלה חללק' ישראל אפטר ג"כ דבזה אין חילוק בזה
 שגבלו למה קבה אחרם י"י' וחיה' קבה פ"י' מ"מ
 הוא עבד ע"ז דהי' פיר ולא ע"י' שא"ס מחבין י"ש
 דברי' שמתקן ע"ז חיל' כנו העבד ומלמנה ומיראה
 דנקבאדיר' ק"ב דמלק' י"א ורנ"ח ז' אז ככלל לשון
 המורה העבד כבסוה זלה וע"י' צחי' הרין ע"ס נשס
 הראב"ד והחלל להבין סיונה דברי' עפ"י' ע"ס חונם י"ס ל'
 קוטי' גדולה בזה הנה הפוחה ללקט עומה י"ש בזה עומס
 ויע' והפטר בני' ע"מ מלבי ישראל לא גור' עד ואפי' גור'
 לא על ג"כ דתקפחה לבי' לא עבד דרפטר שא"ס יוכל'ם
 לבאר עליהם ואפי' אי גור' ג"כ ישראל ליה' בזה יתהו
 ועל יעבד כרע' הרין ע"ז' והרעה י"ד ק"י קון עממה
 לא עבדה ל' מתקדל לרנ"ה הנה יקלה ה"ל לענד' בנזח
 ארזי' צדק' רומן לבטוחות עמה הוא נשקן על י"י
 והסתחוי' ונ' [מלכ"ס ז' פ"ח] פשטות הקרא וורה
 כ"י לא חס' ארון עמקן אורו לבטוחות לע"ז רק מה
 שגיי' שאלונו מתסחות והוא נשקן על י"ד הוא שוכנה

ניכ לבטוח עלמו וא"כ אין
 דבאנש מדימי הסכים חליטע
 דבי' ח"ס מלווה על קידוש
 ואפי' ה"ס מוכרי' להסתחות
 בעלמו מ"מ הוא ק"י יולל כרנב
 הנהל דהעבד מיראה ח"ס
 כמו שפי' הראב"ד פ"ב
 מה' ע"ז פטור אלל דהאח
 אפטר עפי' ש"ס מהוקי
 והקדושים שקשקו לרנ"ח
 מדוע חלוקס יהודו ואל'
 יעבד חלל לבטוחות הקדו
 לע"ז. ועמדה צמאי דקמון
 לא לבג' בגד מה חיל' חס
 שלל לבג' ח"ס עמ"ח אס'ה
 ב' הרי נאמר חווננה הוא
 [בכבוד חווננה ה' חללון
 שאין מדייק בזה] ואין כ"א
 חווננה חלל' טלל' ילבג'
 בגד שמהל אשה ויע' בגד
 הנשים כ"י חל"זי' מ"ן טלל'
 חלל' אשה בכל' ז"ן לעממנה
 כ"י מנזח דהתיק דרש
 להר"ח דהי' לא לבג' הי"ס
 דוקא כסונה לכיווף דחס
 הוא איקר אפי' בלי כסנה
 זלה ל"ש לומר ע"ז חווננה היא כ"י חווננה פ"י ושו' לשון
 טל' זמה היא דהא צוקדל י"ח מפי' עד פ"ל והא
 דרנ"ס כ"ה ע"ז ח"ז חוקר וחיל' קשה עמקן טל' מווח
 כ"י וכן דמיתוס בקרא דהאיקר נלשס' זמה אי' לא
 צ"י למידן ז"י פ"ר כלל דחפיה' שרי' רל"זי' חומר
 כ"י ר' נשס קתי"ג דמ' רל"זי' מורה לחוק דהוא פטטי'
 דקל' ח"כ מתי' קאמר חווננה היא ופי' נאמר שרל"זי'
 חולק על שמהל ח"ס ואקס' מ"מ הא דר"י' כ"ז לחס' וקסוע
 ופי' לל"ש ג"כ העומס ע"ז מ"ס זמה ומתי' חומר חווננה
 היא וא"כ צדק (ג) וזמון לב"ס יודע קשה אי' איך
 אפטר בזה מלקוח ואס' שוורה דלטי' וקסוע ה"י נלקה
 עפי' טלל' [חס' ח"ן] ולקמו דכל' שקסמכל' צהמורה ומקטט
 עלמו דמלה להב"ד כ' והוא ח"ס עומקן לתרן דברי' ומעש'ז
 כ"ש שעהידו והמורו ע"ז ומקבל' המורה ולי' מתי' עשועה
 לכ"ס' אחרה לוק' כמש"ל קטי' ז' בקילור ובספרי כ"ס לבי'
 בלח"ז צדק' גדול. והנה מנזח בנע"מ הע"ז פ"י"ב הי'
 דלוק' על כל זה מנזח דלא הי' לאו שנכללו ע"ז סוכלו הרנ'
 דברי' ידו ולא כהצ"ס ק"י י"ב קקלא ועמש"ל (ד) וכ"מ מחוקי'
 מהריי

מהר"ר ששאל. הכי איחא צחוקי חזר כתי' א"י בשמו. שהיא איש' לשם נ"י אשה רק לבקשה מערותה נזח ותיש' שעהו האנשים כהנים' אין כאן מליצה. כל קנטנן ליכא לאו לרדי' ואיכ' צפורים שהיא לונג' רק נגד פשוט ז"ה הוא צרין עיני' פי' אין מעמדיו. ותיש' חזרי' חמנעים. של אשה כדי להחזכר נזח ליכא לאו לרדי' אפי' צנועה לטוהה רעה אלא דקשרי

מכנעים ואין עינין ט"י וכן נרצחוהו מראה עכ"ל המוקד.
 (ה) אלמא להי' חסי' צלחורא דנהי' אנשים' ונשים' צוה ל"ה ציה' משום' לא ילבג' וגי' ובפרט' מוא' דליהא' מן חזרי' וקבר' לומר' דמשום' שמה' פורים' כיצ' שיש' לבק' (ו) ומדחלו' המוק' האחרים' צנוה' לנזח' ונע' וגם' יבג' כחצי' דחיי' אקרי' אלא' להחלוא' חסוק' לעיל' ונע' צחוק' האחרים' שאינו' אקרי' רק לשם' ט"י ולקשות' דומיא' דהש' אז' ט"ז' משום' לא ילבג' וגי' ויגור' אלמא' באופן' אחר' ויחזר'. וכן' משמע' בקמרי' נקי' ק' ומליל' אשה' לא' יח' כלי' נגד' על' אשה' ולא' ילבג' נגד' שמה' אשה' דבטוהה' הלז' הלאוין' אלו' חלוין' דמפרש' קרי' אליב' דחיי' דרזצני' כפשוטו' שאל' ילבג' איש' ומצנעים' העיוורים' לנשים' כגון' ויפק' ויקיי' שא' ויכיי' לשמה' צ"ן' הששים' לביא' וכן' אשה' לשמה' צ"ן' האנשים' עכ"ל' וכל' סק' לרזצני' (ז) דהלכה' כמחז' דלא' אקרי' אלא' כהיג' כיון' דמוק' קרי' (ח) למחל' אחרת' אלא' תח' קבר' אכז' הקמינ' דומיא' לחיק' חז"ל' ויאמר' אי' שרצני' נמי' מורה' צוה' לחיק' דאין' מקרא' ואל' מדי' פשוטו' עכ"ל'. אלמא' דקרי' כמי' ק"ל' דאיש' שבג' משום' לא' ילבג' אלא' במחז' ל: איף. וכן' מוכח' מדברי' רב' דרזני' מרי' חיי' מרי' נבלג' שגרי' ציה' הפורה' ומפריח' דרזני' הכי' מה' נבלג' בחדר' אחר' ל"י' אקרי' אחר' ל"י' והא' גדיל' וכי' והשחא' ק' מוא' פרד' והא' קא' גדיל' פ"י' כיון' דגדיל' ומלענר' אפי' בחדר' היה' לט' להחזר' כיון' שאיש' עושה' משום' יפוי' ואי' אקרי' בכל' ענין' מה' פרד' והא' קא' מלענר' חומר' אין' הכי' נמי' לילענר' וללענר' אלא' ודאי' איש' אקרי' אלא' כשמחזין' ליה' וק"ל' עוד' כמאל' מחזי' שכתב' ר' עובדי' גס' ריב"ז' שכל' ומכל' שישמעין' הנחורים' נשים' שמה' פורים' אפי' של' נרשח' משמע' מקרא' ועילה' עד' סק' קעודה' פורים' שהם' צי' לילוח' רוס' אחר' אין' צה' משום' גזל' ואין' להוצי'ם' לניד' על' כה' ובגד' שלא' ישו' שלא' כהיג' ע"ש' מדי' העיר' עכ"ל' (ט) הכי' שכתב' שבזמן' המזכר' אין' ט' משום' גזל' אצל' קדם' רב' וכן' אחר' ק' י' ט' משום' גזל' ועוצר' על' לא' הגזל' נמי' צנוה' נשים' שמה' פורים' לא' אקרי' גזל' כיון' שאיש' עושה' עיני' לגזל' ולהחזי' אלא' משום' שמה' פורים' (י) הכי'

קדושים' ועם' כל' צקוה' דהיינו' ק' העיר' חיי' לא' ראה' ספר' ר' (ח) לילח' אחרת'. ר"ל' דהא' נני' דוקא' כלי' זין' או' עדי' וקישור' למי' אצל' צקתם' נגד' ודי' נקדי' וע' שהניחו' ראי' ומיני' רכיח' כפי' וי' לדה' עמינ'ם' הלל' צדקה' כז' אי' נרזני' גס' (ז) ארי' סכ'. דיש' שאל' ענין' דמדי' ויהי' צדי' ארי' וחלי' אקרי'

אקרי'

